د شنو ګټو قاضي

پوليسي ناول

لیکوال: رحيم الله بشارت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی:

اتینــا په شیـګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترکۍ څارنــواله اتینا د شیګل ولسوالۍ دختــینې کلا پــه یــوې خــونې کــې د یــوزاړه مــېزترشاکـښـېناســته . پـه خــونې یــې یــو ځغـلنده نظــر تــېر کړ، د بــوالونو تــه یــې وکــتل چــې ځـای، ځــای تــر ې لــېو(کـاګل) رانړېدلی و، برګـو تـه یـې مـخ پـورته کـړ.دنښـترلوی بـش ته یـې لـه یــوه سره تــربل ســره وکـتل لـه ســوربــخنــو ویښــتویــې تــور زړوکــی وښــوېیــداودبرګــوپــه شمــېرلــویــې پیــل وکړ.اتیـنا مــې ټــولګــیوالــه وه، اوکـه پټه یـې نـه کـړم ډېره را باندې ګرانه وه. چې کلـه بـه مــې هــم ورله عکــسونه اخیــستل یــو ځـل بـه مې ورتـه ویــل پـورتـه وګـــوره، وبـه یــې خندل، لېونیـه! بیاخـودمـړې غـوندې ښـکارم" خـو مـا بـه تـل پـدې رضا کـوله چې په لسو انځورونوکې یـو اځې پـه یـوه کـې پـورته وګـوره .او چې کـله بـه تصـویـرونه راغــلل همـدغــه تصـویــر تــه بــه یـــې پـــه ځیر،ځیروکـتل بـیابـه راتــه شـوخـه غـونـدې مسکــۍ شـوه وبـه یې ویل "درته وایم چې سر سـام یـې پـه سـد نـه یې خــو نـه یــې منې پــدې کې نـو ستا څــه خوښېږي؟"او ما هم ورته هیڅکله دوه ځله یودلیل نه و ویلی . کـله بـه مـې ورتــه ویـل غـونډه ،منډه زنـه دې خـونـدکـوي . کــله بــه مــې ورتــه ویــل چې وګـوره داسې ښکارې لکه په خواړه خو ب ویـده-

کـله بـه مې ورتـه ویـل چې کـومه ښځه لـوړه پـوزه لـري تـجربـه داده چې همـداسـې یـې ښـایسـت ښـه ځـلـېږي.پـدې بـه راتـه داهـم موسـکـۍ شـوه،دحـیاسـره بـه یـې سـپـینو اننـګو تـه راټـول شـول او ځـان بـه یـې غلی کـړ.رښـتـیا هـم چې دښځو مخ ته له لاندې نه پورته ورګورې ډیرې ښکلې ښکاري.دنارینووګناهګارفکرونه راپاروي.اویا به داوي چې مونږ په لویه کې ښځوته مخامخ ورګوراودانسان زړه له تکراري شیانو مړېږي. نوی والی

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي او د لاندې نه ښځوته کتل به يو ډول نوی والی وي. پدې هکله دبرياليي په خبره کې هم يو څه وزن شته چې خدای وهلي ويل ښځې خدای جوړې کړې داسې دي ، ښايست يې هغه وخت منګولې لګوي چې هغه پرته وي ، ته يې پښوته ناست يې او وړی،وړی ورګورې.

نن چې يې هم پورته وکتل هغه ټول خيالونه او انځورونه مې يو په يو په ذهن کې لکه د فلم پرده راواوښتل.دهغې هم فکرشود غټو،غټوبڼورو زرزو سترګوپه کونج کې يې راته وکتل . مسکۍشوه ، پدې کې د شيګل څارنوال يوه دوسيه راوړه او دهغې مخې ته يې کېښوده.

"صيب ! داتاسو وګورئ ، داددغې قضيې دوسيه ده" د شيګل څارنوال د لوړ قد،مناسب اندام غنم رنګی سړی و. پکول يې د تندي تر نيمې راکوزکړی و. لويې ږيرې يې د لوی بدن سره عجب ډول کاوه . اتينا ترې وپوښتل له څوکسانو موپوښتنې کړي ؟

څارنوال په ډاډ،اوپه ارام وويل "له پنځوو"

اتينا ددوسيې د يوه بيان په لوستلو پيل وکړ.

اتينا کرد توکمه ترکۍ وه .او همدغه د ترکيې اوعراق کردان دي چې په ټوله نړۍ کې يې دښايست کيسې خپرې دي. زه چې دمجاهدينو د حکومت په پيل کې د خالص ملا په سپارښتنه چې هغه وخت يې دپوهنې وزارت په پچه ختلی و، په "چانس" د ترکيې داستنبول پوهنتون ته لاړم . اتينا مې (Desk fellow)يامېزواله شوه يوه مېزته ورسره کښېناستم اوچې په هماغې لومړۍ ورځ مې وليده خدای را باندې دومره ګرانه کړه چې له پوهنتون نه تروتلو پورې مې ورته دومره پښتوور زده کړه لکه ماته چې زده وه . له پوهنتون څخه وروسته مو په يوه شرکت کې کارکاوه .اتينا د قضايي چارو مشره او زه يې مرستيال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم.شپږکاله په پوهنتون کې سره يوځای وواوڅلورکاله په شرکت کې، پدغولسوکلونوکې نژدې دوستان پاتې شو.اوددغې دوستۍ په برکت هغې دپښتواو پښتنو سره دومره مينه پيداکړه چې دڅو،څوساعتونو په اوږدومې دپښتوادب اوکلتورپه لوستلوليده اوزه پرې له ورايه پوهېدم چې په پښتوکې يې په ماپښه راړولې ده. دوه مياشتې مخکې هغې په استنبول کې خپله دنده پرېښوده اودخپل فوځ سره يې تړون وکړ چې دحقوقي اوقضايي چارودسلاکارې په توګه ورسره افغانستان ته راشي.موخه يې داوه چې پښتانه ووينې، هغه خلك ووينې چې دهغوی ژبه يې له هغوی نه هم ښه زده ده. د پښتنو سيمه ، دودونه او دستورونه ووينې. ځکه چې پښتويې زده ده خو له ما اودوه نورو انجينرانو پرته چې هغوی هم همدغه پوهنتون ته دزده کړو دپاره راغلي ووادولته يې له ترکيو جينکوسره ودونه کړي وو. نور هيڅوك نه پېژندل. د ژبې د ښې زده کړې لپاره هم د هغې ژبې دويونکو دژوند او دودونو نه خبرېدل ضروري دي، ځکه چې د ژبو ډېره زېرمه کلتوري ريښې لري او که له کلتور او دود نه څوك خبرنه وي د هغو کليمو په مانابه سم ډول نشي پوهېدای. ما هغې ته د خپلو دودونو په هکله خبرې کړې وې يانې چې ودونه څه ډول کوو. ډېروختونه داسې وي چې جينۍ مو په سترګونه وي ليدلې ، يواځې موراويا دکوربلې مشرې ښځې ليدلې وي اوهغې يې هم راته دومره صيپتونه کړي وي چې په فکر کې بيا ښاپېرۍ راولو، او په ګل درو او ګل کڅونو کې ورسره پټ،پټوني کوو. ان تردې چې له کوژدن وروسته هم خپله کوژمنه يانشو ليدای او ياپې د ځينو سيمو خلك په ښکاره نشي ليدای . خو د شپې ورسره غاړه غړۍ وي او بيا ترې په چربانګ د غل غوندې تښتي ، پدې کې رانه اتينا پو ښتنه کړې وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تښتي نو ولې؟" ماورته ويلي وو چې که د جينۍ پلاراو ورونه يې ووينې نو خپه کېږي او کېداې شي لا وه يې ډبوي. هغې له لږ فکروروسته وويل: "تاماته ويلي ووچې ستا سو کورونه دومره ډېرې کوټې نه لري چې هرهلك او هره جينۍ په بېله ،بېله کوټه کې ويـده شـي نـو خـامـخـا بـه جـيـنـۍ يـادموراو پلاراو يـا د نـورو خويندو ورونو سره په يو ه کوټه کې ويدېږي.او که جينۍ په نورو شپو دورونو او پلار تر سترگو لاندې وي او په دغه شپه ترې ورکه شي. نوولې هغوی نه پوهېږي چې د خپل کوژمن په غېږکې به پرته وي ځکه چې هغوي خو به هم د خپلو ښځـو غـېـږو تـه دغه شـان پـه پټه ورغلي وي ،له هغه وخته به تجربه لري"

ماورته وخندل:

- دومره پسې نو سر هم نه گرځوي

هغې داچاره يو ډول ريا غوندې گڼله چې که په سترگويې ووينۍ خولَوَږ،اوکوتك راخلۍ او کـه عـقـل مـو درتـه ووايـي سـترگـې پـرې پـټوئ.اوما بياحيا گڼله يواځې دواده او کوژدن دود،نه و چې اتينا ته عجيب او په زړه پورې و. جرگې ، مرکې،دهغو پرېکړې ،ترې ،نرخونه، اخترونه، زېري ورکول او ډېر داسې څه وو چې هغه يې مجبوره کړه له خپل وسله وال فوځ سره د قضايي اوحـقـوقـي سلاکارې پـه ډول افـغانـسـتـان تـه راشـي او دلـتـه بـيـا د يـوې قضيې پلټنه په غاړه واخلي. قضيه د مرگونو وه.دوه سوداگر چاوژلي وو.او مرگونه هم د بر شيگل په پاس سر، سمه لام کې شوي وو .

رښـتـيـاپـدې دنـياکې داسـې ډېـرې کـمې خبرې شته چې ټاکلې کره اونه بـدلـېـدونـکې وي څـرنـگه چـې کاينات دتغيراوبدلون په حال کې دي هـمدغـسې ددې نـړۍ هـرڅـه پـه بدلېږي او يابدلېدی شي.او بيا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښوونکي سلطان کسین خبره دقضیې دڅېړلوپه وخت کله هم دافکرمه کوئ چې په کوم ځای کې مړی موندل شوی وژنه به هم همدغلته نژدې شوې وي مړی دمجرم دتاراوټیلگرام دپیغام کاغذدی.ډېر مجرمان دمړوپه مټ خپل پېغامونه رسوي. نوتل دمړودپیداکېدوځای.دوژل کېدوځای،په هغودخورو ځادرونو او ټوټو،او دمړو لاسونو ،پښو او دهغوی دپرېوتو ډول ته په کلکه گورئ او فکرکوئ کېدای شي پدغو ټولو کې مجرمان تاسوته پېغامونه درکول غواړي او دغه پېغامونه ستاسو سره مر سته کوي چې هغوی ته مو ورسوي. نو د سلطان کسین لارښوونو ته په کتوداخبره به سمه نه وي که سړی ووایي چې قتلونه په سمه لام کې شوي وو. ځکه چې یواځې مړي په سمه لام کې موندل شوي و او لا په سمه لام کې هم نه دخوړکلي او سمه لام تر منځ دبنگېړې دکمرلاندې په یوه سمڅ کې موندل شوي وو. کیسه تر عامو خلکو داسې رسېدلې وه چې یو ې ښځې بزې ساتلې. بزې دکلي نه په لږ غوندې واټن کې پراته تنگي کې څرېدې د تنگي په مینځ کې دوچ خوړ په بڼه دباراني او بو د بهېدولاروه، بزې چې خوړته ورسېدې په یو ځای راغوندې شوې لکه له ځانه چې شپول جوړوي. ښځه چې ورورسېده وې لیدل چې یوتوربوټ یو، خړپکول،څادراووینې پرتې دي.

ویوهېده چې دلته وژنه شوې، لاړه او کلی یې له کیسې خبرکړ.دکلي خلك چې راغلل د پکول او بوټ له ځای نه یې منډ واخیست . چې د خوړ اوگټیو د نورو منډونو غو ندې گران منډ هم نه و، ځکه چې ښکاره سړی پوهېده چې له دې ځایه څوك راښکل شوي دي منډ تر یوې سمڅې ورسېد، چې خلك سمڅې ته ورننوتل دوه مړي چې شین څادر پرې خورو ولیدل.دمړو د پټولو هڅه شوې وه ، په سمڅه کې شگې وې او په شگوکې نژدې پټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل شوي و. خو د ځادرو پیځکې او د جامو ځینې برخې یې بهر پاتې وې .
مړي نه خراب شوي و او نه شخ شوي .
ځینو خلکو فکر کاوه چې دوی همداتېره شپه وژل شوي ځکه ندي خراب شوي خو ځینو نورو بیا فکر کاوه چې دوی که هرڅوك وي او هر چاوژلـي وي خـو شـهیدان دی او د شهادت له برکته نه دي خراب شوي. ددوی د لیل داوو چې انسان دروح له وتلونه وروسته ببخي په څو دقیقو کې شخ ،پخ شي اودوی که تېره شپه هم وژل شوي وي تر او سه پرې له دولس ساعتونو ډېروخت تېر شوی اوکه په حقه شهیدان نه وای پـکارداوه چـې اوس داسـې تـازه نـه وای. مـړي پـه جنازو کې تر کلي راوړل شو. کلیوالو وکـتل یو همدلته په کلي کې چاوپېژنده چې نسیم نـو مـېده په ده کې دتبرگی اوپه ټـوپـك د ویـشـتلونښې وې و او عـمـر یـې تر شلو کلونو لږ څه پورته و.
بـل د پـنځه دېـر شـو په شـاوخـواکې ښکارېده، تـوره بـونډی ږیـره او ښایسته ویښتان یې لرل . سـترگې یې پټې وې خو بیا تر ې هم ښکارېده چې څومره غټې ، غټې به وې.دده دسر له ټپونو ځرگندېده چې د شا له خوانه د تبرگي په څټی وهل شوی او بیا وروسته یو گوزار د همغه تبر په تېرو وهل شوی او بیا ویشتل شوی دی ،کلیوالو دواړه مړي له څو ساعته پلې لارې وهلو وروسته د شیگل ترولسوالی راورسول.دلته دوهم مړی هم وپېژندل شو چې د لاور دی او په باجوړ کې او سېږي .
دغو وژنو ته ځینو خلکو دسیاسي مرگونو په ډول کتل او اتینا پدې گومارل شوې وه چې دهمدې خبرې پخلی وکړي چې مرگونه سیاسي دي که جنایي؟ ځکه چې دغه سیمه د کونړ د پیاوړي جهادي قوموندان کشمیر خان سیمه وه. هغه د اتحادي فوځونو له سترگو پټ و. او که دغه مرگونه په سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول تر سره شوي وي، نو بيا اتحادي فوځونوغوښتل چې پدې سيمه کې لوی عمليات تر سره کړي اوددې سيمې عمليات ډېر اسانه نه و. سمه لام نژدې پنځه ساعته له سړکه پلې لاره لري او لاره ټوله په غرو، رغو اوتنگوناوونوکې ده او که امريکايان پدغو غرنيو سيمو کې مزل کوي او تر سمه لامه دهغوی په وينا د چڼ او پاکولوعمليات تر سره کوي نو پدې ډېر خرڅ کېږي ، لوی پلان غواړي او د ډېرو اتحادي فوځونو مرگ ژوبله پکې رامينځته کېدای شي، نو د همدې لپاره لومړی د قضيې څېړل پکار وو.
چې معلوم شي وژنې سياسي اړخ لري که جنايي. او اتينا چې پدې کار گومارل کېده .نيك مرغي به وه که بد مرغي خو زه هم له ترکيې نه په رخصتۍ کورته راغلی وم. اتينا مې د برېښنا ليك له لارې دخپل راتگ نه خبرکړې وه،کله چې ورته دغه څېړنه وسپارل شوه راپسې ډېره کلکه وه چې ورسره ملگری شم. ماهم چې دکونړ نوم واورېد ورسره ومې منله، ماويل يو خو به دخپل پلار وطن ووينم ځکه چې پلار مې همدغلته په کونړ کې دشيگل نه پورې په بېلې‌کې پېداشوی و. خاپوړې يې کړې وې زلمی شوی واوبيادکندز دشت ارچي ته کډه شو. اتينا اوس د تر کيې يو ه فوځۍ وه او ما نشو کولی د هغې سره فوځي دنده تر سره کړم نو ماته يې دسلاکار په ډول په(Contract)لنډ مهاله کار راکړ ما هم ورسره ومانه،کابل ته او بياله هغه ځايه کونړ ته لاړم.
له پخوانه مې يو عادت دا وو چې هرڅه مې زرهېرول په کابل کې چې به مې يوه شپه وکړه هيڅ به مې فکر نه کاوه چې په ننگر هار او پېښور کې به همغه شان گرمي وي لکه پرون يا ابله ورځ چې وه . او همدغه فکر مـې د اسـتـنبـول پـه بـشـكـلـي ښـاركـې د افـغـانـسـتـان پـه هـكـلـه هم كړی و. ماويل درې کاله وشول چې د ډالرو بهير د کابل په لور ورمات دی، اوس به د

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنبول غونډې ښکلی ښوی وي . خو چې د شيګل ولسوالۍ ته ننوتم ايله مې عقل سرته راغی چې ډالر څه چې يوه افغانۍ هم پکې نده لګول شوې. د چا شخصي کور يې پدې نامه ولسوالي کړی چې د مجاهدينو امريت پکې و او دولت ته په ميراث پاتې شو.خو پدې چا فکر ندی کړی چې مجاهدينو له کومه کړ. ځکه يې پکې امريت جوړکړی و چې د يوه داسې چا کورو چې د خلقي ټاپه پرې لګېدلې وه. ولې خلقيان په نورو ولايتونو کې نه وو. هلته هم ورسره همدغه چلند کېږي. ماته رښتيا هم دا هر څه عجيب ښکارېدل .ولې مونږه له نووپېښو او نوو حالاتو سره نوی چلند او نوی فکرنه زده کوو؟ ولې سياسي نظرونه ترمذهبه غزوو او په مذهب کې هم تر هغه بريده چې د بل لوري وينه او مينه دواړه راته حلال شي.ولې مذهب دسياست تابع کوو؟

داسې نشي کېدای چې که د نورو دسياسي نظامونو خپلولو ته اړتيالرو نو د خپل مذهب، فکر او کلتور سره يې لومړی برابر کړو، بياترې کارواخلو؟ مادغه فکرونه کول او اتينادمجرمانو دبيانونو په لوستلو بوخته وه، زړ، زړ يې پاڼې اړولې نه پوهېږم څه يې وليدل خو په بيړه يې له دوسيې سر راپورته کړاو څارنوال ته يې وويل:

-"داکسان چې تاسو يې بيانونه دلته ليکلي څه شول؟"

- "هغوی موپرېښودي دي"

- "پوهېږم پرېښودي مودي خو ولې... ؟ "

-"تحقيقات مو ترې وکړل خو د وړاندې تګ لپاره يې لار رانه کړه"

سترګې يې د څارنول په سترګوکې ورکړې

- "نوره څنګه لاره غواړې ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملخی دې که څه بلا دا وایي چې دسوداګرو اوسمه لام والو ترمنځ سودا زماپه خوله او زماپه کورکې شوې وه. نېټه مې ورسره ټاکلې وه زه له سوداګرونه دژمنې سره سم مخکې ټاکلي ځای ته چې سمه لام دی ورسېدم.خو چې لاړم هلته راته د هغو خلکو چې سودا ورسره شوې وه نیت ښه ښکاره نشو زه ترې بیرته را روان شوم او په لاره کې سره وړاندې وروسته شو. زه چې شینګرګل ته راغلم خبرشوم چې سوداګر په ماپسې ټاکلي ځای ته تللي دي. خو ماڅه کولی شول خبره مې په تقدیر وسپارله او کورته ترې راغلم" پوښتنه داده چې ملخي ته دده دیوخپلوان او دوست دژوند ارزښت همدومره و؟ولې ددغوکلیو او سیمې ولسي خلک یې نشو خبرولی؟ ولې پولیسو ته یې خبر نشو ورکولی؟

دی پدې پوهېده چې که دی پسې لاړشي هغوی له مرګه ژغورلی شي ځکه چې تبرګی یې خسر دی،ګنډېری یې اوښی او هغه بل شریک بانړی یې سانډو(باجه) داسی برېښي چې ده ته هیڅ د مرګ ګواښ هم نه و. ځکه چې که وژنه په پیسو کېده نو پیسې د ملخي سره نه وې د وژل شوو سوداګرو سره وې. ډېرې وژنې یواځې پدې کېږي چې وژل شوي کس یا وژونکی د نورو په وژلو لیدلی وي او یاترې خبروي، ددې لپاره چې قاتل نه غو اړي ثبوت پرېږدي دغه کس وژني، اوچې دی یې دده په وینا له نیت نه خبرو،ماناله پلانه یې خبر و نو که قاتل دی خپل ملګری اوپه قتل کې شریک نه ګڼلی نو پکاروه چې وژلی یې وای او ثبوت یې له منځه وړی وای . اوکه دده خبرېدلو ورته مانا نه لرله اووېره یې ترې نه کېدله نوبیا هم باید یوه وېره ورسره وای او هغه داچې دی غواړي وژل شوي کسان وژغوري اودا دګنډېری دوی چې دوژنې شک پرې کېږي دپلان شنډېدل وو. نو هغوی له پکاروو چې ملخی یې تر هغو پورې چې سوداګر ور رسېږي ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلی وای. ولې د میری په نوم کس چې تاسو دشك په بنسټ پوښتلی دی ددوی سره روانېده او له ځه مزل نه پس ترې بېرته راستنېده ،داټولې پوښتنې ځواب غواړي.

ځارنوال وويل"ته چې ځه فكركوې،زه هم همدغه فكركوم،خوستونزه دسمه لام والو مجرمانوراوستل دي"

اتيناترې وپوښتل"ځه فكركوې چې قضيه جنايي ده كه سياسي؟"

-"ددواړو شونتياوې شته"

-"نو زماپه قضيه كې د ښكېلو ټولو خواوو د تېر ژوند ريكارډ پكار دی"

دايې وويل خپلوسوربخنو زلفو ته يې يو ځنډ وركړاوله كوټې ووته . په برنډه كې يې راته وويل" ټكوره! باجوړ ته به ځو"

له ځو ثانيو وروسته مې ځواب وركړ خپل موټر او عسكر رخصت كړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی:

بـاجـوړتـه تګ

دکونړ او باجوړ تر منځ کوم برید اوپوله نشته دهر قوم نیم د غره یوې خواته او پاتې نیم یې بلې خواته پراته دي.
او همدا لامل دی چې تر منځ یې راښکل شوې کر ښې خپل ارزښت له لاسه ورکړی. چې دچا کله او له کومې لارې خوښه شي اوړي را اوړي. د پلو لاروتر څنګ د ناوه پاس ، غاښي او شايي سړکونه هم شته چې هره ورځ پرې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلگونو خلك تگ راتگ كوي. خو دا ټولې اسانتیا وې دسیمه ییزو خلكو دپاره دي.

اتینا په استنبول کې ښه وه ، د هر چا نظروراوښت او هلته پدغسې چا دسړي رنگ سازيږي . خو په كونړ كې هغه اتینا نه وه چې لكه د استنبول غوندې مې له گوتې نیولې واى ، په خندا، خندا مې ورسره خبرې كولاى.

نورو راته كتلاى او اوبه ، اوبه كېداى ، مافكر كاوه چې اتینا ته مې د پښتنو دودونو اوفكرونو په هكله هر څه ویلي خو دلته پوه شوم چې كېداى شي ډېرې خبرې پاتې وي او په هغوډېرو كې یوه دا چې پښتانه پسې ښځه ور روانه وي نظر یې له دوه گزو اخوا كارنه كوي ، او بیا چې یې لا ښځه خپله هم نه وي. ددې خو هیڅ تصور نشته چې د ایجاب او قبول پرته دې څوك د چاخور لور د ځان سره وگرځوي.

اتینا راته ویلي وو چې باجوړ ته به ځي او ما پېژنده چې دوخت ډېر قدر كوي چې د ژوند یوه ثانیه یې هم بې گټې تېرېږي داسې پسې خپه وي لكه د كنجوس نه چې مېلمه ډوډۍ وخوري. په پوهنتون كې اتینا له ډېركارماكاوه. د ماسټرۍ د كتابونو روغ، روغ چپټرونه (څپركي) مې ورله په لنډو كليمو ليكل، كله چې به یې د ليكچر وار و دیونیم، دوه ساعتونو اوږده ليكچرونه مې ورله برابرول . په كورنودندوكې به مې ورسره مرسته كوله. خوهغې هم وخت نه خراباوه.

پښتویې زده كوله د پښتو اولسي ادبیات یې كتل او زما د پښتو گډې ،وډې لیكنې یې له وړو،وړو كاغذونو ټولولې او په تر تیب یې لیكلې . د مارشل ارټ كلب ته تلله اوزه یې هم ورسره په زوره بیولم.

د پښتو سره یې مینه وه او كه رښتیا ووایم مادهغې د پښتو سره مینه د خپل ځان سره مینه گڼله او په زړه كې به مې كرل رېبل چې كه ماته گرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده زه پرې هم ګران يم. پدې کې راته هيڅ شك نشته چې پرې ګران يم خو لاترننه پدې نه يم پوهېدلی چې څنګه پرې ګران يم . مونږ ديو بل په غېږ کې خوبونه هم کړي خو يواځې په اورګاډي کې . دخوښۍ په وخت مو يو بل په مخ، مخ ښه کلك، کلك چيچلي هم دي ورپسې مو رنګونه هم تښتېدلي يو بل ته مو تل ويلي چې يوه شېبه ستانه پرته ژوند نشم کولی. خو پدغې پسې غلي شوي يو او پدې هم پوهېدو چې په مونږ کې د يوه هم دانده خوښه چې د خبرو لړدې وشلېږي خو بياهم بلې خبرې ته تللي يو او فکر کوم دازمونږ ددواړوڅه معجزه وه چې نژدې دلسوکلونو يوځای اوښتو،را اوښتو وروسته موهم دوستي ،دوستي پاتې شوه په مينه بدله نه شوه . نه مادبل چاپه لور وکتل نه هغې .نه ماواده وکړنه هغې . خوپه خپلوکې مو هم دزړه غلاڅرګنده نه کړه

چې د باجوړ نوم يې راته واخيست نېغه مې د شيګل له ولسوالۍ نه مخامخ دکربوړې کلي ته د خپل دوست بريالي کورته بوتله . کربوړی دشيګل ولسوالۍ ته مخامخ دسيندنه پاس دخوړ ترڅنګ په شنو پټيواومستو لښتيو کې راګېر ورکوټی غوندې کلی دی چې کورونه يې له ډېرونژدې کېدو او تنګېدونه يو په بل کې ورننوتي دي ،لدې امله د يو کورمېلمه د ټولو مېلمه وي او خوښۍ اودردونه خو هسې هم زمونږ د ټولو کلو سره ګډوي . بريالی خبرو چې ورځو.اوفکرکوم خوا اوشا کورونه يې هم ښه په سخاوت خبرکړ ي وو ځکه چې مونږ ورغلو کوريې له ښځو او نجونوډك و .داتينا ښه راغلاست ته راپاڅېدې، هغه اوتره غوندې شوه په ترکۍ ژبه يې وويل " داکوردی ؟" ماورته وويل هو! خو هغه کورچې فکرکوي ډېردروندمېلمه يې راغلی او پدې ډول يې راتګ لمانځي .داتينا سره ببخي د اتصور نه و چې يو وخت به په خپل کار پسې ځي .يو ځای ته به يواځې ددمې دپاره

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورستنېږي او هلته به ورته خلك دومره خوشحالېږي چې ددې په احترام به دېرش ځلوېښت ښځې راټولې وي . په استنبول کې خو لکه د نورو لویوښارونو غوندې ځوك خپل دېوال شریك ګاونډي هم نه پېژني او نه ځوك دژوند له منډې او زغله دومره وخت پیداکولی شي چې په یو وخت د یو چا لپاره په دومره ګڼ شمېرکې راټول شي. ټوکې اوخنداوې دې وکړي، یو بل دې ونازوي. اتینا مې د ښځو په حرم کې پرېښوده اوزه او بریالی ترې کوټې ته لاړو . مونږ غلې،غلې له یو بله دحال ،احوال پوښته کوله خو بهر ښې په درز کې ، خنداګانې ، او ټوکې ټکالې روانې وې. اتینا له هغوی پوښتنې کولې او هغوی له اتینا.یوې ښځې فکر کړی و چې ګوندې زه د اتینامېره یم. ورته یې وویل له بدوسترګودې لرې وي ښه جوړه خومو برابرده . اتینا ورته وخندل.

"چپ شه چې وایې نه وري، خو خدای دې وکړي چې سره جوړه شو" هغې ورته وویل ښه دادې مېړه نه دی؟

ورته په خنداشوه "سل مړونه دې ترې قربان شي" خو خدای ته سوال وکړئ چې "ایسته مې داګل دوربل ګل شي"

یوې وویل "ته او س زما په مخکې ووایه چې زه داګل دوربل ګل جوړوم نوره ترې خلاصه"

- "نوریې راباندې ځنګه وایې؟"

یوې جینۍ ورته وویل خورې اوس به ستاسو په مذهب شوی وي. دلته خوکه مونږ چاته د سترګو په کونج کې هم وروکتل په والله که مو بیا پرېږدې ،یابه موپه مړوندسرږدي او یابه دلحدله تیږې سروهي.

اتینا له خوشحالۍ یوټوپ کړ، آ ځومره ښه .... که تاسو د چاسره واده کول غواړئ نوهغه انکار نشي کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاڅواب ورکړ يواځې غږ وکړه .
ددوی خبرې خوږې وې او که په ما خوږې لګېدې خو ډېر په غورورته ما او برياڵي غوږ نيولی و. او په غوږ ، غوږکې دې فکر وړی وم چې ګاډی او ساتونکي مې ترې رخصت کړه او س به يې څنګه په ځان پسې ګرځوم او هغه هم بيا په کونړکې،مونږ هم عجيبه خو يونه لرو. ښځې له پټيونه مالونو ته واښه راوړي . له لرو،لروغرونونه لرګي راوړي. په پټيوکې کارونه کوي ان تردې چې مورمې ويل "پخواښځوماسته هم له کورنه بهردوياڵې په غاړه شاربل"که ښځې مو يواځې وي اويادنوروښځوسره ملګرې وګرځي خيردی.
خوکه مونږورسره يو اوله کورنه بهر راپسې روانه وي پرې شرمېږو. فکرکوو چې څوك به يې پښو ته ګوري که لاسونوته اوبيازه که له کونړه لرې پيداشوی اولوی شوی وم خوبيا هم دخپل نژدې ملګري اودوست برياڵي کورته وخت ناوخته راتلم نوله همدې امله په شيګل کې خال،خال پيژندوی وم اوس يو نيم سړي پېژندلم او که نن يې له يوې بهرنۍ ښځې سره څنګ په څنګ ليدلم نو خامخا يې د سترګو په کونج کې راکتل او يوه،نيمه تبصره يې چې زمونږ دخلکو دود ده راپسې کوله. همدغه فکرونه وو چې په ذهن کې مې په اتڼ وو .
يوځل داتينا د ګاډي او ساتونکو په لېږلو خپه شوم خو په بيا فکرخوشحاله شوم ځکه چې دامريکايانو اوسوله ساتوځواکونو په فوځي ګاډوکې ګرځېدل مې هم نه خوښېدل.
دهغوی ژباړونکي به رايادېدل سرونه به يې ټيټ نيولي و او دوسمالونه به يې په سراچولي و.
بيابه مې ويل چې څله مې ورسره منله چې درسره ځم ،سلاکار به دې يم، که سلا کار نه شم يوڅه مرسته خو به درسره وکړم،لارښود خو به دې يم. ځان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به مې غوسه راغله چې خلك دكار سره سم د كار دځای پوښتنه كوي او تاته يې وويل "چې په كونړ كې يوه قضيه څېړي،داپوښتنه دې ونه كړه چې دكونړ په كومو ځايونوكې" قضيې خوپه دفتر كې دننه د بيانونو او ثبوتونو په لوستلو هم څېړل كېږي. او لكه د لېوني غوندې په گرځېدو اومالوماتو راټولولو هم څېړل كېږي.نوره دې پكې پوښتنه ونكړه ،ورسره ودې منله، دادې ونه ويل چې قضيه چرته څېړې؟ دكونړ په كوم ځای كې يې څېړې؟.بيامې ځانته خنداراغله او دخندا سره مې خپله ځانته ځواب وركړ چې "ولې خپل ماغزه خورې په بل چادې پېرزوكېده چې ورسره وگرځې؟ رخصتي خودې هسې بانه وه دلته خو راغلی هم ددې دپاره يې، ولې ژمنه دې ورسره نه وه كړې چې ستاد رسېدو نه وروسته به په لسوورځوكې دننه ،دننه ځان دررسوم؟ او لږ ترلږه په كونړ كې خو به دې ښه گرځوم چې زمونږ د خلكو له دودونو رواجونو ژوند او فكر نه خبره شې؟ ددې سره مې بريالي ته مخ واړوو .

- برياليه! مونږ به ځو.

- شپه نه پاتې كېږئ ؟

-نه نشو پاتې كېدای انډيواله مې د وخت ډېرقدركوي. او شپه دلته تېرول به پرې ونشم منلی هغه رانه پوښتنه وكړه "انډېواله دې پدې قضيه كې ولې دومره ډېره لېوالتيا ښيي"؟

ماورته وويل "ته يې هم په لېوالتيا پوه شوې؟" ولې نه لږه شېبه وړاندې چې بهر وتلی وم راته يې وويل سمه لام ته به له دې ځايه څومره پلې لاره وي؟ ماترې پوښتنه وكړه چې ته "سمه لام ته هم ځې؟" راته يې وويل" كه اړتياشي خامخابه ځو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل نه پوهېږم خو د پخوانه يې ماجرا خو ښه ده او چې څه ووايي سرته يې رسوي.

بريالي راته وويل:

- نو لکه چې ستاغونډې ده، خو خيال کوئ چې هلته تلل له خطره خالي نه دي.

ومې ويل "هيله خداى ته خومونږ له موټر پکاردى"

"نوراځئ چې ځوموټربهرولاړدى" د بريالي مور چې رخصتولم، څه خبره يې په خوله کې راجوړه کړه خو په خنداېې واړوله په تندي يې ښکل کړم، اوترې روان شوم. چې دکلا ګې په دروازه وتلم دشانه راپسې کومې جينۍ د شيطانۍ په ډک غږ وويل "چې ومونه شرموې،کونړواله ده، دجينۍ خوښ يې واده يې کړه، بيايې دځان سره ګرځوه"

وروغونډې مې له خولې ووتل:

"مونږ ته يې څله وايې هغې ته يې ووايه" لږه شېبه وروسته راپسى اتيناهم راووتله، ښۀ درنه اسماني رنګه څادري يې په سر وه . لکه چې چاچل هم ورښودلى و. د افغانوښځوغونډې يې پورته اړولې وه . يواځې سپين مخ يې ښکارېده او سرې شونډې يې لکه د ګل غونډې په مسکاغوړېدلې وې.

دبريالي سره د موټر په وروستي سيټ کې څنګ په څنګ کښېنا ستو، دچغسراى نه لږ پاس ددړواو کېبلونو په يوه پل پورې وتو، تر غاښي پورې اتينا دغره هرې ونې، غنې ته کتل چې د غاښي په پاټک ورواوښتو بيايې هم غره ته وکتل راته وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"خدای درباندې ځومره فضل کړی خو تاسویې دفضل او پېرزوپه نازولونه پوهېږئ،وګوره یو غردی د کونړ خوایې ځومره شنه ده اودباجوړخوایې ځومره سپېره . ماورته وویل:

-" ځادري ته دي وګوره اودې خبرو ته دې، غلې شه راځه چې ځو" راروانه شوه چې وروسته مې ورته وکتل داسې نېغه راروانه وه لکه د فاتح آس . لږ ښکته ګاډي ولاړوو د یومو ټر سره مو خبره وکړه اوله ځوپاټکونو او نژدې له یوه ساعت مزل وروسته ډرایور وویل "داد یوسف آباد کمپ دی" اتینا ورته وویل:

"لږ په ورو لاړشه،زه ځای در ښایم" له لږې شېبې وروسته په یوه کږلېچي ورتاوشو اتینا ته لکه چې دغلته فکر ورغلی وو چې پښتنې ښځې دنارینوو په مخکې خبرې نه کوي نووروغوندې یې وخندل زنګون یې راله لاس کې راونیو، "مانا دلته کوزېږو" له موټرځخه کوزشو له یوه ماشوم نه موددلاور د کور پوښتنه وکړه هغه راته وویل:

"مخې ته یې ولاړیئ، همدایې دروازه ده" اتینا یې کورته ننوته اوزه یې په حجره کې له ورور سره کښېنا ستم . دسمه لام په قضیه کې یو وژل شوی کس دلاورؤ، چې دمجاهدینویو ځوان قومندان و. او په هکله یې خلکو ویل چې د یوځانګړي خوی او اخلاقوڅښتن و. کله یې هم په تنظیمی جنګونو کې برخه نه وه اخیستې اوانسان ورته په حقیقي بڼه د انسان ارزښت درلود. په حجره کې راته یو ځوان چې له بڼې پوه ،ځیرك او با احساسه ښکارېده اوویل یې چې له دلاور سره ډېرګرځېدلی. خبره کوله چې "یوه ورځ ورسره یو ځای د بي بي سي خبرونو ته ناست وم داهغه مهال و چې په کابل کې تنظیمي جنګونه ښه په زور او شور کې وو" ده ویل "مادخدای بښلي میرویس جلیل راپور اورېده چې ویل یې په نني جنګ کې دولسي خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ له دواړو خواوونه په لسګونو جنګیالي وژل شوي او ددریمې کارتې سیمې ته هم ډېر زیان او ښتی" ده ویل "ماورته وویل چې جنګیالي دې پسې خدای نورهم مړه کړي خو خپه پدې ولسي خلکو او دوطن په ورانېدو یو. ددې په اورېدو راته دلاور مخ راواړوو او په غو سه یې رانه پوښتنه وکړه چې ولې تا پېداکړي چې داسې په ازاد زړه یې وژنې" ده ویل ماورته ویل " دوی چې نوروژني نو پخپله دې له هغوی مخکې مړه شي " ویل یې هغه راته وویل چې "داسوال کوه چې دوی د خپل ژوند په قدراوارزښت پوه شي او چې څوك د خپل ژوندارزښت وپېژني بیاد بل ژوند ته هم ارزښت ورکوي ،نه ځان وژني او نه بل" ددې سره دده په سترګو کې اوښکې راغلې اووې ویل "دلاور د خپل ژوند په ارزښت ښه پوهېده او ځکه خویې په مېړي هم پښه نه ایښوده ویل یې انسان دې ځان دنورو د مرګ اوژوند واکمن نه ګڼي. که څه وس یې کېږي نو ددې دپاره دې ترې کار واخلي چې د یو انسان له تندي نه د غم نښې لرې کړي او په خندایې کړي" ددلاور دورورسره هم وغږېدم، ښکلی هڅور سړی و . یوځړپکول یې له تندي پاس ایښی و. ویښته یې پکې پورته ورتاوکړي وو، خوچې هر څومره پوښتنې مې ترې کولې همدغه یوه خبره یې کوله چې مونږ دلته یو اوکار په سمه لام کې شوی. زه ترې هیڅ خبرنه یم . هغه که زمونږ سره ښه چلند کاوه نو یوائې له دې امله چې پښتون دی او مونږ یې حجرې ته ورغلي یو نور ورته زمونږ کار څه ارزښت نه درلود او داښه نظر هم وخو هغه وخت به دپو هېدو وړ وای چې دی زمونږ دڅېړنو په هدف پوهېدای چې مونږیواحې پدې پسې ورغلي یو چې دپېښې بڼه مالومه کړو که پېښه جنایي وخېژي نو بیا کېدای شي چې د کونړ ولایت ته هم خپلې څېړنې ورنه کړو ځکه چې هدف دمجرم نیول نه دي یواځې د امالومول دي چې د جرم لامل څه دی. اوکه لامل هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي دده خو ورور وژل شوى و. مونږ فکر کاوه چې ده ته داپه زړه پورې وي چې وژونکوته يې سزاورکړل شي،له همدې امله مو ترې دا خبره پټه ساتلې وه چې مونږ يواځې دپېښې انگېزه مالوموو اونه دې ته لېواله وچې مجرمانو ته دې سزاورکړل شي.دا خبره دفکر وړ وه چې ولې نو دى نه غواړي مجرمانو ته سزا ورکړل شي ؟ ولې دمجرمانو په ځرگندولو کې مرسته نه کوي؟چې کله مو ترې د جرم جنايي توب او سياسي توب په هکله وپوښتل وې ويل "پدې کې د سياست څه خبره ده،زما ورور يو تاجرو. او يواځې تجارت يې کاوه .کله امريکايانو وژلى واى وژنه به يې سياسي وه ځکه چې مجاهدو. اودحزب اسلامي سره يې خواخوږي لرله . خو اوس امريکايان ددې نه څه غواړي.

امريکايان دې خپل ريکارډ وگوري. دده په اړوند څه خبره دهغوى ريکارډ کې شته؟" ماورته وويل "ځينې خلك دغسې فکر کوي" وې ويل "امريکايانو له يې د خلکو د فکر څه ،دهغوى خو هسې هم په اسمارکې د اډې تر څنگ خلك يو د بل په پټي کې بمونه ږدي يوبل پرې وژني خودوى يې پوښتنه قدرې هم نه کوي. دوى خو يواځې ځان ساتي او خپلې منگولې ټينگوي. چې په خپل سر يې نه وي راغلې د بل په سر دې اورونه بليږي" دوى پکې کارنه لري،ملي اردواو ملي پوليس روزل کيږي خو پروسه يې ډېره ورو روانه ده او څومره چې روزل کيږي دهغوى په نيمه ترې بيرته تښتي،لامل يې دادى چې دژوند ډېرې کمې اسانتياوې ورکول کيږي،ددوى په مقابل کې دملت دهمدغو تنکيو بچيانو دوژنې او سر پرېکونې لپاره دهېواد دښمنان ډېر مصرفونه کوي. دولت هم دهېواد دبيارغاونې کومه لويه اودپام وړ ستراتيژي نه لري. ملت مو يو ډول ويشل شوى غوندې دى له هرڅه زياته اړتيا ملت جوړونې ته ده اوملت جوړونه او دورانکارو اوهېواد دښمنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه هغه وخت لنډېدای شي چې کارونه ډېرشي،انصاف راشی اوخلك په ګېډه ماړه شي. ددلاور ورور لوستی سړی و او ګرځېدلی هم و. يو ځانګړی نړۍ ليدېي لاره.عجيبه داوه چې په ورور پسې ډېر خپه شکارېده.داسې برېښېده چې سينه يې له غمه ډکه ده خو چې دا بيا د اندېښنې وړ وه چې همکاري نو ولې نه کوي. ددلاور يوځوی هم و چې ديارلس کلن و او داسې و چې پلار به يې ورته په رښتيا هم ښې هيلې لرلې.دليك، لوست اوزده کړې سره يې مينه وه او تر ټولو ښه يې دا چې په هر څه يې فکر کاوه. زه ددوی سره په خبرو ووم چې په سټيلايټ د اتينا زنګ راغی . مافکر وکړو لکه چې نور د تللو وخت دی ورته مې وويل "که تلل غواړې نو راووځه" راته يې وويل "داخو دومره خواړه خلك دي، اووخت هم ناوخته دی، شپې ته همدلته نه پاتې کېږو؟ ددلاور مېرمن راته وايي چې مه ځئ" ماورته وويل "سمه ده! خو فکر دې وي چې دهر پښتون په کورورشې همدغومره خواړه او ميلمه پاله دي ته به په کوم،کوم کورکې شپې کوې؟ راته يې وويل "دابه مې د پښتنو په کورکې لومړۍ شپه وي، اوغواړم دالومړۍ شپه همدلته ددې خوږې مېرمنې سره وکړم" له ځان سره مې غلي غوندې وويل "زما خو در پکې هسې هم نصيب نشته څه چې دې خوښه وي هغه کوه، خو رنګ مې هغه وخت وتښتېد کله چې پوه شوم چې ټيليفون مې بند کړی نه دی اوکېدای شي زما دغه وروستۍ جمله يې اوريدلې وي" زړه مې په زوره ، زوره ودرزېد خو بيامې وويل "غم يې مه کوه ښه ده چې وايې وري" دشپې ډېره برخه مې په سوچونو او فکرونو تېره کړه ددلاور نازولي بچي مې ليدلي وو. يوه ماشومه لور يې وه . چې شپږ کلنه به وه، خو ډېره هوښياره وه، حجرې ته راغله لومړی يې له لرې نه راته کتل، زړه يې نشوکولی، ماهم پرې ځان ناګاره کړ، بياراغله لاس يې راکړ، ښکل مې کړه، بيايې په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه په دواړو لاسونو کې زمامخ راونيو، راته يې وويل "زما پلاريې هم وژلی دی، او بيازمونږ کورته هم راغلی و، ماپه ګټه وويشتو" ماورته وويل "څوك؟" وې ويل"هغه سړی" ددغې ماشومې خبرې وې ،دورور غم يې او په عين حال کې نه همکاري ، پدې ټولومې څو،څوځله فکروکړ، دې خبرې ماته يو شك راپيداکړو چې زما ورورېو تاجرو، دهغه له سياست سره څه ، که امر يکايانووژلی وای، وژنه به يې سياسی وه، ځکه مجاهدو او د حزب اسلامي پخوانی غړی و. شك مې پدې دليل و چې ددلاور په هکله مالومات داووچې هغه ددولت د ډېرو چارواکو سره اړيکې درلودې . او د سولې د راوستلو دهر ې هڅې فکري ملګری و. اوکېدای شي پدې وژل شوی وي چې ولې په کونړ کې د " جهاد" پرځای سوله او کراري غواړي. بله داچې کېدای شي پدې وژل شوی وي چې دده دډېرو جهادي کړيو دډېروخلکو سره اړيکي و، له رازونو او پټو ځايونو به يې خبرو اوددولت له چاروکو سره داړيکو په بنسټ به پرې دا شك شوی وي چې دی به رازونه دولت ته ورکړي. ددغو فکرونو او انديښنو سره خدای خبر د شپې په کوم پېر کې ويده شوم . خو سهارداذان په غږ راپاڅېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم ځپرکی:

د دلاور تــصـویـر

دسهار د چای ځښلووروسته راته ددلاور ورور وویل چې "ملګرې دې غواړي له تګ نه مخکې ستاسره وغږیږي اوددې دپاره مودرته په کورکې یوه کوټه وزګاره کړېده" له حجرې نه یې ورسره روان شوم. دکور دلوېې دروازې نه په لږواټن کې پرتې یوې خونې ته ورننوتو ددلاورورورراته وویل" تاسو اوس خپل کاروکړئ زه به مو یو ساټ وروسته احوال واخلم" او رانه ستون شو. دختیو جوړه کوټه وه خوپه چونه سپینه شوې وه، یوه سره قالینه هم پکې غوړېدلې وه . اتینا په یوه کټ کې ناسته وه، مخې ته یې یو وړوکی کورنی مېز پروت و. کاغذونه یې پرې خواره کړي و. ماورته په خنداوویل "سحر مونېکمرغه" وې ویل "ستاسو سره .....راځئ غو ښتل مې په ګډه خپله تګ لاره وټاکو چې چرته به ځواوڅه پسې به ځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ويل

"سمه ده! زما سره هم څه خبرې شته چې پرې وغږېږو" مسکۍشوه وې ويل "راځه نو بيا مې تر څنګه کښېنه" چې کښېناستم وې وېل "رانژدې شه دامېز وړوکی دی چې دواړه ترې کارواخلو" بيايې وخندل "خيردی خپه کېږه مه په رانژدې کېدوکې دې نصيب شته" . زه غلی شوم. پوهېدم چې دپروني ټلېفون خبره کوي . ورته ومې ويل

- کاغذونه دې راسپړه.

- زماسره ځوخبرې دي اوخبرې نه بلکې فکرونه دي، ماددلاور له مېرمن سره خبرې وکړې . هغه هيڅ داسې فکرنه کوي چې وژنه دې سياسي وي. هغه وايي "روښانه خبره ده. دتجارت په نامه بيول شوی . پيسې ترې اخيستل شوي او له دې امله چې هغوی يې پيژندل وژلی يې دی. ځکه چې هغوی فکر کوو که ژوندی پاتې شي دغه پيسې ترې خامخا بېرته اخلي".

له اتينا مې پوښتنه وکړه "نو ستا څه نظردی؟". وې ويل:

- ولې داسې نشو کېدای چې دوی يې کلك تړلي وای او ځومره پيسې يې چې ترې اخيستي ددې درې برابره يې ترې غوښتې وای. ماورته وويل:

- داخبره دې هم سمه ده ځکه چې هغوی هسې هم پدې پوهېدل چې ددوی داوژنې ښکاره کېږي.

- هو... خو دغه عکس ته وګوره.

مخامخ په کوټه کې ددلاور لوی عکس دېوال ته ځړېده."زه فکر کوم د مېرمن خبره به يې سمه وي. کېدای شي وژونکو همدغه فکر کړی وي چې که ژوندی پاتې شی دهغوی له سترګو خوب تښتولی شي" د دلاور غټو، غټو سترګو اوهډورې تنې ته مې وکتل داثبات سرمې ورته وخو ځوو هغې وويل" خو بيا هم ځو خبرې شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاورمجاهدو دجزب ا سلامي، طالبانو او د وهابيانو له ډېرو مخورو او د کونړ په کچه له پېژندل شويو څېرو سره يې پېژندل او اړيکي يې ورسره لرلې. اوددې تر څنګ ده له دولتي چارواکو سره هم پيژندل او د جزب اسلامي ډېر مشران پېټ دي،دوهابيانو يو وتلی مشر د ګوانتانامو په زندان کې دی . د کونړد طالبانو مشران هم يا پټ دی اويا په زندان کې دی . ددې تر څنګ خلك فکر کوي چې په کونړ کې د بمونو، چاودنو او مخامخ جګړوسر لاري همدغه ددولت له سترګو پټ جهادي او طالب مشران دي او کېدای شي دلاور دهغوی د ځای ځايګي په هکله مالومات لرل څرنګه چې دده ددولتي چارواکوسره اړيکې وې نو دهغوی سره به وېره وه چې ددوی پټځايونه به وروښيي"ماترې پوښتنه وکړه چې "که سياستوالو دوی وژل نو دومره لېرې بيولو ته يې څه ضرورت درلود؟ ولې همدغلته د سړك په سريې نه وژل هم به يې سيا سي پېغام لرلای او هم به دوی له منځه تللي و"

وې ويل "ددې دپاره څو دليلونه شته لومړی داچې دادپېغام واله وژنه نه ده يواځې يوه داسې سينه يې له منځه وړه چې رازونه پکې خوندي دي، او په سياست کې ډېرې وژنې داسې کېږي. بل داچې هغوی غو ښتل قضيه له سياسي نه جنايي ته واړوي.

ما تر ې وپوښتل "ولې....؟"

وې ويل "ځکه چې هغوی ددلاور سره ډېره خواخوږي لرله او نه يې غو ښتل ددوی کورنۍ لاپسې وځوروي ځکه چې سياستوال دوی خپل ګڼل او د خپلونه دراولاړشوي ټپ درد ډېروي بل لامل يې کېدای شي داوي چې دغسې دکونړ دخلکو په نظر کې مخالف سياست او ساستوال بې باوره کېدل خلکو به فکر کوو چې دوی خپل ملګري او دوستان وژنی. بل داچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاستوال هم د کونړ دي . دا ټول ولس ته مالومه ده چې پرېکړې دچاپه لاس کې دي او که وژنې وشي نو خلك یواځې د مشرانو نومونه اخلي. اونن سبا حالات داسې دي چې سم اټکل یې نشي کېدای چې په کوم لوري به ځي اوکه دسیاستوالو دغه ننی سیاسي واك له لاسه لاړشي نو بیا به دسیاست دپاره شوې وژنې په قومي او شخصي دښمنیواو یاستاپه وینا په پتنوواوړي .ځکه چې ستاسو ټوله ټولنه قبایلي ژوند لري او په قبایلي ټولنوکې تل همدغسې کېږي"

اتیناوویل "یواځې داخبرې نه دي نورې هم ډېرې خبرې شته چې دغور وړدي،یوه خبره چې ددلاورمېرمن یې حیرانه کړې وه داده چې هغې ویل ددلاور پلی مزل هیڅ نه خوښېده . ځان یې ترې ساته دجهاد ددورې له ختمېدو وروسته یې په یووخت له یوساعت نه ډېرپلی مزل نه کاوه. او بیا دغره مزل ته خویې په هیڅ ډول غاړه نه ایښوده . ما فکرکوو چې ددې لامل به دهغه دوزن زیاتېده وي . خو ددلاور مېرمن راسره ونه منله اووې ویل چې کېدای شي لامل به یې دګرڈدې تکلیف و. ځکه چې له درې څلورځلوزیات یې د پلي مزل په وخت په ګردو درد راغلی و. او دهغه درد سخت والي له پلي مزله وېرولی و. که څه هم ډاکټرانو ورته ویلي وو چې اوس یې د ګردې ستونزه له منځه تللې خو دهغه له پلي مزل نه بد راتلل اوغاړه یې ورته نه ایښوده . نو هغه فکرکوي چې تر سمه لامه پورې د پنځه شپږ ساعتونو پلي مزل ته ده څنګه غاړه کېښوده. داخامخا دداسې چالخوا مجبورشوی چې دهغه خبرې ورته ارزښت درلود او یا پرې ډېر کارشوی چې دی یې پلي مزل ته اړویستلی دی"

ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په فکر داخبره ځکه د ارزښت وړده چې ښکاره کوي پلان سمدواره نه دی جوړشوی بلکې ډېر کارپرې شوې ا و ستا مطلب دادی چې ډېر کارپه لویه کې په سیاسي پلانونوکېږي، غله له اوږده پلان څخه د خرپ اوترپ پلانونه ډېر خوښوي"

وې ویل "هو!"

- خبره دې سمه ده خوحتمی نده .

- ولې دافغانستان دجرمونو کچه تر دغه بریده رسیدلې...؟

- دلــته دوخــت قـــدرنشـــته هغــه مــجرم چــې په ســمه لام کې اوسېږي د استنبول دمجرم سره توپیر لري.داستنبول مجرم کېدای شي یو کاغذاو قلم راواخلي، لومړی نقشه جوړه کړي بیا په نقشه کې ځایونه په نښه کړي. بیایې خوا او شا وگوري د هغه ځای څوچکره ولگوي . بیا ممکنه خطرونه له ځان سره ولیکي بیادهرخطرنه دبچ کېدولپاره یوه لاروسنجوي او پدې فکروکړي چې داکاربایدکله او په څوبجو تر سره کړي. او له هغې وروسته په جرم لاس پورې کړي.خوسمه لاموال نه کاغذلري نه قلم یو چاته وايي چې راوایې ړوه، دومره ستا دومره زما نوریې په کیسه کې نه دی که د شپې وړپېښ شوکه دورځې.دلته داهم شونې ده چې یو واړه پلان ته دې په میاشتو، میاشتو لاروڅاري او لامل یې همدادی چې دی هم بل څه کارنه لري . بس داوړي یخ سیوری گوري اود ژمي پیتاوی.بیاورته ډېره په ډېره اوړي، راوړي.راته یې وویل

" څه فکرکوې پدې پلان به هم ډیر وخت تیر شوی وي"

ورته ومې ویل "ددلاور دمېرمنې خبروته په کتو خو سړی ویلی شي چې هو! ځکه چې پده ډېره خواري شوې .ډېرکارپری شوی نوهله ترسمه لام پورې رسېدلی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه فکرکوې چې دمجرمانو سره به وسلې وې که تشه هوایې پرې خرڅه کړې ده. ما ورته وویل فکر نه کوم چې هغوی دې وسلې لرلې... ځکه چې که وسلې یې لرلای نو بیاددې وژنو امکان کم و،کېدای شي چې وسلې یې ورکړې وای.

اتینا وویل" زه چې څومره ستاسو په ټولنه پوهېدلې یم ستاسو ټولنه یوه قبایلي ټولنه ده که وژنه جنایي وي نو پدغسې ټولنه کې ولې له جنایتکارانو سره ددې غم نه و چې دوی به رسوا شي،اودڅو پیسو په بدل کې به ټول ژوندله وېرې اود مرگ له گواښ سره مخ وي.څه فکرکوې چې ددې لامل به دهغوی د سیمې لرې والی وي.خپلې سیمې اوموقیعت ته په کتو به فکرکوي چې دلته به دوی له دغه گواښ اووېرې نه بچ وي" ماورته وویل"کېدای شي چې دغه فکروي او یا دا لامل چې دوی له دې نه پخوا هم دغه ډول جرمونه کړي وي .دجرمونو ددنیا لوبغاړي وي او له دغې وېرې او گواښ سره لادپخوانه لاس اوگرېوان وي اوفکر کوي چې اوبه له سره واوړي څه یې یوه نېزه او څه یې دوه"وې ویل "کېدای شي خوله مالوماتو څرگندېږي چې ملخی د جـــرمـــونـوددنیـاډېـرپـوخ لـوبغاړی نـــه دی..."ورتـــه ومـــې ویـل "کــه پوخ لوبغاړی یې هم وي ډېرمشهوراونوموتی لوبغاړی نه دی.خودویم دلیل چې دسیمې سره اړونددی ریښتیاهم ملخی د سیمې دغه ځانگړنه نه لري"

هغې وویل "که ستا په وینادجرمونوددنیاپوخ سړی هم وي نومهمه داده چې دژوندډول یې لا دمجرمانو نه دی اودعاموخلکوپه څېر ژوند تېروي.نوولې ورسره داغم او فکرنه و چې دی په یو رسواکېدونکي پلان کې ورکډ شوی او کېدای شي ډېر څه پکې وبایلي.پوښتنه مې وکړه "لکه څه؟"

- لکه دژوندډول،پولې پتې،او ان تردې چې خپل سر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو څه فکرکوې؟
- د ملخي څېره او خيال مې بېخي فکرد سياست په لوروړي.فکرکوم دی به چادوکه کړی وي.او داسې چا به دوکه کړی وي چې دی يې ډېرغټ اوداسې ځوك گڼي چې فکرکوي له لاسه يې هرڅه پوره دي،هغه به وعده ورکړې وي،او سياستوال د خپلو موخود ترلاسه کولو دپاره دغسې وعدې ورکوي. همدغو وعدو اوژمنو به دی ډاډه کړی وي نور پلان به هغوی جوړکړی وي، ده ته به پکې دنده ورکړل شوې وي اوده هغه دنده تر سره کړې .او فکرکوم ددې دندې دتر سره کولودپاره ده ډېرکارهم کړی او ډېرې لارې يې کارولې او ازمويلې دي.ددلاوردمېرمن په وينا ده ورته ددويمې ښځې دکولو ټېروهلی وپه دلاور دغه خبره ښه نه وه لگېدلې نو ده ورته ويلي وو ما فکرکوو چې ته به هم زما په څېر ددويمې ښځې شوق کوې،ددوی په وينا ملخی دوه ښځې لري..اتينا مسکۍ شوه وې ويل "سبابه تاته هم ځوك د دويمې ښځې ټېروهي، داخبره دې هم له مانه پټه ساتلې وه چې ستاسو په ټولنه کې دويمه ښځه کول هم دومره لوی عيب نه گڼل کېږي"ماورته په خنداوويل "لږ تر لږه هغه ځوك دويمه ښځه نه کوي چې لومړۍ يې دبل ملك وي"وې خندل "باوردربابندې نشته" بيايې وويل "داسې فکرکوې چې دابه يوډول جنسي لالچ ورکول وي لکه زمونږ په ټولنه کې چې ځينې خلك دغه ډول لا لچ ورکوي خو دنکاح په بڼه نه بلکې ديوې شپې يا څه مودې دپاره يوبل ته دډېروستاينو او صيپټونوسره يوه ښکلې جينۍ ورډالۍ کړي اودغه ډول پرې هغه څه ومني چې پرې منل يې غواړي"

ورته ومې ويل "کېدای شي ځکه چې زمونږ په ټولنه کې د ښځوسره ديوې شپې او يا څو شپوتصورنشته اودغه يوه لويه بداخلا قي اوگناه گڼل کېږي نوځکه ځينې خلك ددويم واده خبره يادوي،کله،کله ښه پوهېږي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چاته وړانديزکوي دی به دغه وړانديز ونه مني خودغه ډول خبرې ځينې وختونه دنارينوو ترمينځ د شخصي او جنسي خبرو دپيل ټکی او يوه ښه پيلامه ثابتېږي چې په عام ډول يې سړي د خپلو جنسي غريزو د سړولو دپاره ديوې ناکامې هڅې په ډول د يو بل سره کوي"

اتينا وويل "يانې سړي خپلوکې هغه خبرې کوي چې په عملي ډول يې نـشي تــر ســره کــولــی" مــاوويــل هــو!دېــری وخــتــونــه د ښــايــسته او ښکلومېرمنوسره دليدوکتواو په بېلا، بېلو بڼودهغوديادولوکيسې

کوي"اتينا ورسېده په خندايې وويل "کله چې سړي خپلو کې دزړه دغه غلاوې راوسپړي نومانا يې داده چې يو بل ته د ژوند رازونه راسپړي، او سره دوستان شي"ورته ومې ويل "هو! خوځينې وختونه اوځينې خلك" وې خندل" مطلب دې دادی چې مجرمان نه وي؟"

ماويل" هو! ځکه چې مجرم دسياستوال غوندې خپل هدف اوخپلې گټې ته گوري نورڅه ورته ارزښت نه لري" وې خندل" دکسين سلطان خبره خوبه دې له ياده نه وي وتلې چې قاتل انسان ته هم لکه دوچې ونې په ډول گوري لکه مونږ چې له وچ لرگي نه د کتابونو الماری جوړه کړو څو مره به خوښ يو،قاتل هم که دچادمرگ په بدل کې د خونې يو ور ترلاسه کړي همدغومره پرې خوشحالېږي"

ورته ومې" ويل د کسين سلطان خبرې مې ټولې يادې دي خوته په خپلو خبرو بيړه کوه چې ناوخته کېږي"راته يې وويل" سمه لام ته په لاره ددلاور د بل ملگري زړورخان دخپلوانوکوردی،دتره لوريې هلته واده ده.دوی دتگ په وخت هلته ستانه شوي"ماورته وويل "دستنېدو لامل به يې داوچې دلاوردمه وکړي اوځان په يو وار له اوږده مزله وساتي"وې ويل "ښايي يويې دغه و،خودوی يوه تمانچه لرله او له دغه کورنه يې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلاشينکوف ورسره راخيستی دی ،اود تمانچې تر څنګ د کلاشينکوف غوښتل ماته شك پيدا کوي،خوددلاورمېرمن زما دغه شك ردوي اووايي چې که دلاورته کوم شك ورلوېدلی وای يوقدم به هم وړاندې نه ووتللی ځکه چې وايي هغه د افغانستان له حالا توهم ښه خبرواودخپل ژوند په ارزښت هم پوهېده"ورته مې وويل"هغوی دکلاشينکوف دوړلو اړتيا غرنۍ سيمه ګڼي نه د کومې بدې پېښې اټکل" اتينا قلم په په خپله سره،پسته شونډه ايښی و او مازې سريې دهو په بڼه وښوراوه. ورته مې وويل "ځينې شکونه داسې وي چې زمونږ په زړه کې وي خو د ښه باور له مخې يې دشك په ډول نه منو" اوددې دپاره چې ځان ډاډه کړو، ډېر لږ تر تيبونه ورته نيسو. مخ يې راواړو او وې ويل "داسياست او جنايت سره ډېرغبرګ نه دي روان....؟"

"له بده مرغه همدغسې ده"

-او پدې پوهېږې چې ددلاور ورور هيڅ همکاري نه کوي؟

- پوهېږم

- لامل به يې څه وي ؟

- نه پوهېږم،

- نوځوبه؟

- "هو.. ..خوکونږ ته که په کونږ کې سمه لام ته"

- دواړوته، اوبهر راووته. هغه د دلاور دمېرمن خواته ورغله او زه د دلاور د ورور سره له خونې راووتم. له کوره چې بهر شو غلي غوندې يې راته وويل ستاسو دا فکر غلط دی چې مجرمانو دخپل جرم د پټولو هڅه نه ده کړې هغوی ان د شپې په تياره کې د خوړ په اوبو په وينو ككړې تيرې وينځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دسمځې سرته يې دګټيو لويه باره جوړه کړې ده ددې دپاره چې مړي ښکاره نشي او دتل لپاره پرې د ورکو نوم روان شي.

ځلورم ځپرکی:

دجـلال ابـاد شــپه

مونږ ددلاور ورور دخپل يو دوست په ګاډي کې کښېنولو اوترې روان شو. اتينا چې په ځادري کی پټه وه په لاره يې ځوځل خوله داسې رانژدې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه خبره چې راته کوي،خو فکر به يې شوچې باجوړدی،اوديوې افغانې ښځې په دودکونړته روانه ده نو بېرته به غلې شوه. ماورته وويل "خير دی خبرې کوه ډرايور خپل دی ددلاور ورور راته ويل چې نژدې دوست يې دی"چادري ته يې اشاره وکړه.

بيايې وويل "سترگې دې نه وينم خبرې خوندنه راکوي" ماورته وخندل "زماسترگې نه وينې که زه ستا هغه نه وينم" په خنداشوه "والله خبرې پکې خوندنه کوي"

ماويل "بس بيانو غلې شه" له غاښي پورې به خبرې کوو.دغاښي له پاټك نه چې راواوښتو په يو بل پك اپ کې کښېناستو.دافغانستان ډېر ډرايوران مې ليدلي چې لومړی ډېر ښه سړي وي.خو چې سورلۍ ورسره وخېژي بياپرې ناوخته شي.اوبو څښلوته هم گاډی نه دروي . له همدې وېرې مې لومړی موټرچلونکي ته وويل "مونږ درسره ځوخو ډېره بيړه مونشته او غواړو د غره لږسيل وکړو. که ځينو ځايونو کې چې مونږغواړو ودرېږو راسره ودريدلی شې خو سمه ده که نه شې درېدلی نو بيا زمونږ او ستا جوړه نه راځي"

داسړی ډير بد نه و اويابه سورلۍ نه پيداکېدې وې ويل "غم مه کوه،چرته چې ودرېږې صرف غږکوه".

له غاښي نه چې موځه شېبه مزل وکړ،يوناو غوندې مخې له راغی،هسې خو داغر ځای،په ځای له ناوونوډك دی ،خوددې ښېگڼه داوه چې اوبه هم پکې رارواني وې.

مخې ته يې يو سړی ناست و. پيکوړې يې پخولې چې ماوليدې ومې ويل "لکه چې داهغه لومړی دود دی وينوچې له پاکستان نه رالېږدېدلی دی"موټروان هم پوره لوښی و راته يې وويل "پيکوړې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکستان نه، نه دي راغلي، د هندوستان نه راغلي دي، پوهېږې چې مشهورې پيکوړې چرته پخېږي؟" ماويل "نه! که تا خوړلي وي راته يې ووايه" وې ويل "په جلال آباد کې ددرمسال تر څنگه چې پخېږي،يو هندو يې پخوي" ماورته وويل "نو همدلته مولږ ودرووه. له موټره راکوزشو.د پيکوړو ماما نه مې پيکوړې راواخيستې او په ناو کې سه وړاندې لاړو،هلته دوه لوپې،لوپې گټې وې چې ددواړو په منځ کې اوبه رابهېدې ،په يوې لوپې تيږې کښېناستو او د پيکوړو په خوړلو موپيل وکړو.اتينا ته مې د پيکوړو شجره نسب بيان که چې دچېود اوړو نه پخېږي. او بيا مې ورته وويل اوس شخوند هم وهه او خبرې هم کوه، څادري يې لاپخواپورته اړولې وه،بوټونه يې هم وښکل،سپينې ډبوسکۍ،ډبوسکۍ پښې او سپينې ،سپينې پنډۍ يې ښکاره کړې ، پښې يې اوبو ته ښکته کړې د ښه شيطان ماشوم غوندې يې ورو،وروپه اوبو کی ښوځولې چې سپينې اوبه يې شيندلې او په نازيې وويل.

ښه نوڅه فکرکوې چې سمه لام ته به تلل څنگه وي ؟"

ورته ومې ويل هغه شعر دې اوريدلی دی چې" سر چې په تلي کې ږدي وېره له چانه کوي". وې ويل يانې تلل به سر په تلي کې ايښودل وي. ورته ومې ويل "خو مالومه خبره ده دلته دخپلو افغانانو خير نشته نو ته خولا انگرېزه يې " وې خندل "يانې هر سپين پوستی انگرېزدی" ماويل "هو! اوکه انگرېزنه وي د انگرېزپه خوا خو ولاړدی" وې ويل "رښتيا ووايه افغانان به ماته د انگرېزې گومان کوي اونور افغانان لاپرېږده دخپلې مور خبره کوه، چې هغه به مې هم انگرېزه گڼي؟"

ورته ومې ويل "په لومړي سرکې خو،هو"

- اوبياوروسته ...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بياورسته نو پښتانه له ترکيانو نه ډېر له پخوا څخه خبردي.
- هغه څنګه...؟
- رحمان بابا(رح) خبرکړي دهغه داشعر خومې درته ويلی و چې. (يود ترکو بې نيازي بل عاشقي شوه+په پر هر باندې مې بل پرهر پيداشو) ښا! رحمان بابا به ترکه پېغله چرته ليدلې وه.
- نه پوهېږم خوښه ترې خبرو اويابه يې له خوشحال با با اورېدلې وه.
-هغه هم ياده کړې؟
هو خو صيپت يې ورله ندی کړی.

- څنګه . ..؟ شعريې درته ياددی.
هـووايـي،"پـښـتـنې جـونـه مـې ولـيـدې پـه سـتـرګـو+ څـوك چې تـرکـې د خـطاسـتـايـي خـطـادي"
په خنداشوه وې ويل "دايې هم د ترکو نجونوصيپت کړی دی"
- څنګه يې دترکو صيپت کړی دی،صيپت خويې د پښتنو نجونو کړی دی؟
ددې نه مالومېږي چې خوشحال خان بابا هم يو څه قوم پرست و.
په خنداشوه قوم پرستان خو ټول يئ او ټول انسانان يو څه دغه تومنه لري خو دترکونجونو صيپت يې ځکه کړی چې ترکۍ يې دنمونې په ډول راوړي؟ لکه ستاسو په ټپو کې چې ډېر ځله دغه شی ليدل کېږي .
- لکه څنګه..؟
- په مسکايې وويل "لکه د نجونو ونه چې د چنارسره پرتله کوئ　(له چنار لوړه دې ځواني ده+ مهرباني ده که کـوکۍ راکـړې مـيـنـه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې لنډۍ کې که وګورې مين دخپلې محبوبې ځواني له چناره لوړه ګڼي خودغې دعوې د چنار لوړوالی راټيټ کړی نه دی بلګې لاپسې لوړ اودنګ ښکاري.

په خندا مې ورته وويل "مهر باني ده......"

- هغه هم په خندا شوه وې ويل "لکه څنګه چې ددغې لنډۍ خالق په ټولو حواسو د چنارلوړوالی منلی و" ځکه يې د خپلې مينې لوړوالی له هغه پورته ګاڼه، همدغسې خوشحال بابا هم د ترکو ښکلامنلې وه نو ځکه يې پښتنې ترې لوړولې.

غلي غوندې مې ورته وويل "دترکو ښکلاخوزه هم منم"

- په ترڅ يې راته وکتل .

پوښتنه مې ترې وکړه "خلك مصرۍ جونه هم ډېرې يادوي پوهېږې چې ولې" په سترګوکې مسکۍشوه.له قده لوړې دي،ستاسودلنډۍ په وينا " له چنارلوړې يې ځوانۍ دي"

ماويل "لکه ستاغوندې...؟"

زلفې يې څنډ وهلې "لکه زما غوندې او لکه ستاد کونړدنښتروغوندې"

- خوزماله لوړې نه غونډه،مونډه ډېره خوښېږي .

- ته د لوړې نه خبرنه يې.

- څه ټال خوپکې نه اچووم.

- په پښويې اوبه ووهلي دارې يې وکړې.وې ويل (داغونډکۍ ټوله ګاڼه شي+څانګه چې نيمه راښکاره شي خوند کوينه).....

ښه شی ښه وي نو، مابه څه د غونډکۍ صيپټونو ته دليلونه لټول بې ځوابه شوم. اتينا هم راپاڅېده اوزه هم ورپسې راپاڅېدم . څادري يې راښکته کړه ،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې ويل

"په ښځو ډېر ويرېږئ چې ځوك به يې درنه وخوري په څادرونوكې يې رانغاړئ" او بيا د ګاډي په لور روانه شوه.

مونږ په كونړكې ايسارنشو،جلا ل اباد ته لاړو. مازديګر مهال جلال اباد ته ورسېدو،اتينا ته مې وويل

"په ننګرهاركې مې دترورکوردی. اويو ښه ترورزی هم لرم چې دټول ښه والي سره يوه ستونزه لري، ډېرزرخپه كېږي. اوكه خبر شي چې ترننګرهاره راغلی يم نو د بوختيا دليل مې نه اوري اونه يې مني"

وې خندل

"له ونې به غونډ،مونډوي" ورته په خنداشوم ببخي لكه چې ليدلی دې وي ، وې ويل

"هسې د غونډو،مونډو صيپتونه كوې كه زما غوندې لوړ،دنګ وای كله هم نه خپه كېده" بيايې وويل

"ځه! ښه ده چې تاته د"چناروني" ښېګڼې څرګندې شي درسره وبه يې منم چې ته پاتې شه ،دخپلې ترور او ترورزوی سره خواله وكړه اوزه به كابل ته لاړه شم"

اتيناله لارې نه پېغام وركړی و،سيده هوايي ډګر ته لاړو، يوه فوځي الوتكه د الوت لپاره تياره وه، اتينا وروختله اوزه ترې بېرته راستون شوم د ترورکورته مې راغلم. خودترورزي سره مې،د نوركله په شان ترناوخته د خواله وس او سبك راپكې نه و سترپامې بانه كړه كټ مې غولي ته راښكه او ښۀ دروند پکی مې سرته ولګوو لكه چې ترورزی راباندې پوهيدلی و كټ يې راله جوړوو او غلې غوندې يې زمزمه كوله چې"ادم خانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرسي کټ مې راکاږه دالان ته+ ماله خوب نه راځي کټ مې راکاږه دالان ته"

سندره مې اورېده خو ځان مې غلی کړ،پوهېدم چې که په خبروکښېوتم نودفکروخت به ونه لرم. اوماډېره ضروري گڼله چې دپلان په اړوانو پړاوونوغوروکړم. اتینا د پلان مشره وه خوددې مصرې په شان چې "غم دی دلالي په سر مسته دې تازه گرځي"هغې خو ویل ځه یارشته دی. څه به کوي. او پدې یې هم باور درلودچې سربه ورکړم خوهغه به ورنه کړم، غم او سرخوږی ټول زما و، زه خوله خپلې ټولنې او سیمې نه ښه خبرووم او پوهېدم چې ترسمه لام پورې تلل او بیا هلته پلټنه کول، اصل قاتل مالومول او بیا ترې د قتل علت او لامل پوښتل اوبیا په دوه کسه داهرڅه تر سره کول،دانویو د خندا وړاواحمقانه پلان و. هغه څوك چې شك پرې کېږي یادجرمونودلویې دنیا لوبغاړي دي او یا دهغه سیاست د شطرنج مهرې دي چې لوبغاړي یې د زبر ځواکونو په وړاندې والاړدي. هغوی له ورتلل او بیا ترې د اپلټل چې وژنه موکړېده، خو ولې مو وکړه ...؟ چادرته ویلی وو که پخپله ....؟ پدې فکرونو د شپې په تیاره کې ښۀ خندا راغله .له ځان سره می لږه شېبه وخندل بیا مې ځانته فکر شو. په کټ کې ستوني ستغ اوږد،اوږدپروت وم ، پکی مې سرته غربده چې له هوانه یې شور ډېر و. پښې مې وروغوندې یوه په بله وسولوله فکر مې شو چې ما شوچیچلې دي، پورته اسمان ته مې وکتل د ستورو په موقیعتونو او خریته هم نه پوهېدم چې وخت راته څرگند شي ، دغني خان شعر رایادشو چې وایي ."
سپوږمۍ شپول وهي گډېږې+اودستورو لاس پړقېږي+اوس ښکاره شی
اوس پټېږي+دوریځوپه گلزار+غني ناست د سیندپه غاړه+دغمونوترې
تاوجاړه+څه به کړي سپوږمۍ اوواړه+څه بوډافقیر څه یې سېتار"

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه هم عجب شی دی ، کاراو پـلان هـرڅـه رانـه هـېرشـول فـکـرمـې لـه سـتـورونـه د سـتـورو عـلم (نـجـوم علم) ته لاړ د یو ملگري خبره رایاده شوه. هغه پدې حدیث خبرې کولې چې وایي "علم دومن ورکه متاع ده چې چرته یې پیدا کړه تر لاسه دې کړي"ویل یې زمونږ نه دغه متاع په ستوروکې ورکه شوه. زمونږه عالمانو دنیا پرې ایښې وه د ستوروپه علم کې یې نوې ، نوې لاس ته راوړنې کتلې او د یورپ د عالمانو فکر ځمکې ته و.پوهېدل چې ژوندپه ځمکه کېږي او که ژوندستوروته لېږدېږي هم له ځمکې به ځي نوهغوی څه کول.. ؟ هغوی په ځمکه په بېلا،بېلو وختونو پسلونه کرل، بیایې ورته په بېلا،بېلو وختونو اوبه ورکولې،د هرېتې د کر او اوبه خور نېټه یې د ځان سره لیکله د کال په پای کې یې پرې فکرکوو چې کوم،فصل ښه حاصل ورکړ، اوبزگرانوته ښایي د کومې لارې سپارښتنه وشي، هغوی ددغو تجربو پر مټ له ځمکې نه ستوروته ورسېدل او مونږ له ستورونه ځمکې ته راوغورځېدو.

پدې فکرونو، فکرونو کې خدای خبرکله ویده شوی ووم خو سهار راپاڅېدم ترورزي مې په خنداوویل

"هیڅ د عشق له غمه نه دي برابر غمونه کل+چې د یار فراق دې ووځ دغه دي د خدای وهل"

پسې ورغبرگه مې کړه

" په جومات کې مې ونه موند په مکه کې رانه ورك شو+ خدای مې زړه کې راپیدا شو چې مې مخ دیار کړو ښکل"

ورته ومې ویل

" کاش! چې د عشق غم خووای. څومره ښاغلی غم او څومره خوږ درد" په خندا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

" داسې خوږ درد لکه ددوه ورځوپه زاړه پر هر چې د سپين باز په سپينه بڼکه ورو،وروتاوده ملهم راکاږې چې هم دردکوي هم خوند"

پوه شوم چې دميني ددرد په هکله يې زما نظرراته تکرارکړ. دسهار چای ته ناست وو چې د اتينا زنګ راغی وې ويل

"نن ورځ به مونږ د سبادپاره پلان جوړوو، زه به سبا سهار اووه بجې په ننګرهارکې يم .همدغلته به سره وينو خوکه تر بيګاپورې ماله خپل راتلونکي پلان څخه خبره کړې ښه به وي"

ماويل

" سمه ده! تر مازيګره به زه هڅه وکړم چې دراتلونکي پلان منځپانګه په ټليفون يا برېښناليك درولېږم.

له چای څښلووروسته مې تروږځي ته وويل

"غونډه،مونډه ځرګندجانه! تاسو خپلوکارونو پسې ځئ په ځمکه خواره شئ اودخدای فضل (رزق) ولټوئ او زه به همدلته پدې حجره کې دفکرنيلی وزغلووم"

وې خندل

"پوهيږې چې فکر ترذکره لوړدی"

پنځم څپرکی:

دپــلان جــوړول

ماته ديوډېرګران "مشن" پلان جوړول وو.داپرېکړه شوې وه چې سمه لام ته به ځو،دانو بدلېدای نشوه ...؟اواتينابدلول هم نه غوښتل، خوزما کار پدې غورکولو و، چې کومه لاره به غوره وي. زمونږ سره درې لارې وې .يوه داچې دملي اردو عسکرډځان سره ملګري کړو اود هغوی په زور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کلي قبضه وکړوگنډېری،تبرگی اوانډيوالان يې ونيسواوبياترې پوښتنې گروېږنې وکړو.خوکه مونږدملي اردو ځواکونه له ځان سره بيايوبيادهغوی په مرسته له ټول کلي چاپېرېږواوبياپه کلي کې دمجرمانو لټون کوو.نوددې لپاره پکاروه چې يوداسې کس هم د ځان سره بوځو چې گنډېری وپېژني.داسې کس ملخی و،خو په ملخي څومره باورکېدای شو چې گنډېری به راښيي او بل داچې بيانوزمونږ ضرورت څه و.داتينا سره همدغه پوښتنه وه . چې ولې دملي پوليسو په زور مجرمان د شيگل ولسوالۍ راونه غوښتل اوبل داچې دپوځ او پوليسو دځواکونو تلل هلته له خطره خالي وو څه،هيڅکله نه،هره شېبه ددې شونتيا وه چې دوی په کومه ناڅاپي او نه پلان شوې جگړه کې ونښلي.اوداهم مالومه ده چې دغره ددغه پاس سرنه د مجرمانو راوستل اسان کارنه و. د شيگل دڅارنوال خبره هم سمه وه چې ويل يې مونږ نه غوښتل پدې ډول مجرمان وترهوو چې خپله سيمه پرېږدي.ځکه چې پوهېږو راوستلی يې نشو.هغه غردی . په غره کې څوساته پلی مزل دی. اوددومره مزل نه وروسته که زمونږ پوليس ورورسيږي او هغوی ديوې ونې ياغنې شاته شي پيداکول يې بيا اسان نه دي. دا وړانديز زما په نظرهم د عمل وړنه و اوپه لومړي سر کې مې پرې کرښه راښکله. بله دغور لاندې لار چې اتينا وړاندې کړې وه داوه چې په يوه هلي کاپټرکې لاړ شو دوه، درې وسله وال ساتونکي د ځان سره واخلو، له کلي نه يوې گوښې ته کوز شو اوبيا کلي ته ورشو. پدې کارکې څوستونزې وې يوه داچې دايوه غرنۍ سيمه وه دهلي کاپټر کښېناستل پکې گران او يانا شوني و. دهغې داواري لار داوه چې مونږ په رسيوله هلي کاپټرنه راکوز شو. خوپه لويه کې هلي کاپټر څه ستونزې لرلې، کېدای شوه چې دسيمې خلکو مونږ ليدلي وای اوزمونږ په مشن يې د"کمانډو د عملياتو"يا"commando action"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګومان کړی وای او لکه د کندهار غونډې چې دامریکایانوډېرکماندو عملیات ددوی په ډېروڅاني زیانونوپای ته ورسېدل او بلکې ناکام شول همدغه شان داهم زمونږ د ژوند په ختمېدو پای ته رسېدلي وای.

زمونږ سره درېمه لاردا وه چې دوه په دوه د کابلیانوخبره چکرزده ، چکرزده او دلرنوورونېو په ژبه په ګپ،شپ روان شو په لاره سره خبرې وکړو،دیخو چینواوبه وڅښو،ټیټاقې،ممانې اوګورګورې وخورو،خوله ،خوله شو او د سرویسونو او اورګاډو د مزل نه وروسته په پلي مزل کې هم یو بل ښه مالوم کړو. خو پدې کې هم ستونزې وې لومړۍ ستونزه خو د پلي مزل وه .خو یو څه په ځانونو ډاډه هم وو،په ترکیه کې مو دوه ځله په یوه ځنګل کې مزل کړی و، څوساته په ښکار پسې ګرځېدلي وو. اویوبل ته مالوم ووچې په اسانۍ تر سمه لام پورې رسېدلی شو. بله ستونزه دا وه چې هلته نو څنګه لاړشو. وایي چې څنګه غرهغسې کربوړی.ددغو غرونو خلك خوښکاره مالوم وو، هم یې ښځې هم یې نارینه ،ډېری یې په خوارځواکۍ اخته دي او که خوار ځواکي نه وي نو هسې هم د غرونو خلك ډېر مزلونه کوي،کارونه کوي څربېړې نه اونه خېټې لري او همدالامل دی چې د لوړفشار اوزړه ناروغۍ پکې بېخي کمې دي.

ماهنداره راواخیسته،پکول مې په سرکړ خوپوهېدم چې دابې ځایه هڅه ده دبڼې بدلول دومره ساده کارنه دی. بڼه بایدداسې بدله شي چې پخپله هم درته ځان بل ډول انسان ښکاره شي. خو پکول زمابڼه سیمې ته رانژدې هم نه کړه ښه یې لرې کړم، ځان راته داسې وبرېښېد لکه په ژمي کې چې په پېښورکې دشلم ګریډافسرته ګورم پکول مې لرې کړ. ځان مې پرېښود، اوداتیناپه غم کې شوم چې زه خوبه د ځان سره څه وکړم خو اتینا به څنګه بدلوم. دغه سور،سپین مخ،دغه زرکینې سترګې دطلاوو په رنګ خو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوده،کوده زلفې د چنارغوندې هسکه ونه ، سپينې متې ، نرۍ گوتې او لا اوږده نوکونه دابه نو څنگه بدل کړم .

زه لاپدې فکر کې وم چې زنگ راغی،سټيلايټ مې د کوټې له کړکۍ نه راواخيست اوبهر ووتم د منلوتنۍ‌مې کښېکاږله چې د بريالي غږ مې واورېد. په خندايې وويل "مبارك دې وي په کونړکې گرځنده ټلېفون کار پيل کړ. ماويل چې لومړی زنگ پرې تاته ووهم" ورته خوشحاله شوم ماويل

- "داخودې ډېر ښه کاروکړ. زه نه پوهېدم چې ستاسره څنگه اړيکي ټينگې کړم بيامې ورته سمه لام ته دتگ درې واړه لارې اوپه دريــو واړو کــې پــراتــه خــنــډونــه لــنــډ،لــنــډ راوســپــړل"

وې ويــل

-"نـورکـارسـتـاسـواوپـرېـکـړه هـم سـتاسـو چـې څـنـگـه مـو خـوښـه وي. خـو زماپکې يو وړانديزدی چې دوه تاسو دريم يې زه، که په هر ه لاره اوله هرې لارې ځئ يو به در سره زه يم"

ورته ومې ويل

– "زه ستا دوړانديز سره جوړنه يم او په کلکه يې ردووم"

راته يې وويل

-"زه کله هم داسې وړانديزنه کووم چې څوك يې رد کړي.ددې وړانديز د ردولو حق نه درکوم"

- نه! دې کې سل خبرې راځي.

- په چا.....؟

- څوك چې ځي په هغو.

-اوکه زه درسره نه يم بيابه ترې تاسوبچ يئ .....؟

- نه ....خومونږ نه غواړو د پېښوبداغېزپه تاهم وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوپه تاسو چې کېږي.
- مونږ خو پکې دغه هر څه منلي.
- ولې......؟
- خودنده موده ،غاړه موورته ايښې.
- زما هم دنده ده ،خو ستاسورسمي دنده ده او زما اخلاقي اووجداني.
- ستاداحساس نه مننه ...... د ټلېفون په اوږ دولو دې بې ځايه خرڅ مه کوه.
- سرمې مه راپړسوه همدغه وروستۍ خبره ده.
-که مړشې ښځه دې کونډېږي.
-اوستاهغه چې کونډه شي داخيردى....؟
- زماښځه کوم ده؟
- ولې داچې درسره گرځي،ماخويوڅه څکه کړېده،ته خو تش دسبا په اميد شپې تېروې.
- ورته په خنداشوم. "څنگه چې دې خوښه وي"
-همدغسې مې خوښۀ ده او ټلېفون يې بند کړ.
دبريالي له ټلېـفونـــه وروســته مې څــه شــيبه فــکروکـــړ.
پوهېدم چې دی راسره ډېره مرسته کـولی شي. زه خو لومړی پاکستان او بيا ترکيې لـه کـونړ نه بېخي بــې خـبره کړی ووم. يواځې دهغه چانــومونه مې په زړه وو چې پـلار مـــې پـــه کـيسو او نکلونو کې راتـه يـاد کړي وو او يواځې هغوی مې پـېژندل چې د هجــرت په مهال مې په پاکستان کې ليدلي و. کونړ ته ځـــو ځــله لــه پــاکستان او بـيا له تــرکـيې نه درخصـــتۍ پـــه مهال راغلی ووم خووايي د جـولامنډه تر موگي پـورې وي زمــا هم مـــنډه تــر بريالي پــورې وه،دزړه يار مې و او دزړه خبرې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره کېدې . دهغوی کــورتــه راغلــی یــم، شپه نیمه مې کړې په جاله کې په سیند پورې وتی یانه پورې وتی، دشنې شولګرې په چکړو پولو په سهاریامازدیګر لړ ګرځېدلی او یامې دبریالي سره جال اخیستی د شیګل په خوړ کې مو کبان نیولي او شپه موپخپله پاخه کړي اوخوړلي وو. نورله کونړ نه همدغسې ناخبره وم لکه اتینا. او د بریالي خوله هجرت نه وروسته دایو لسم کال و چې په شیګل کې اوسېده ، له هرې ونې غنې اوله هر غر او کر بوړي خبرو. مونږ دده له دغې پوهې نه کاراخیستلو ته اړوو. مونږ نور ځایي خلك هم پیداکولی شول خو خبره د باوروه ، هغه خلك چې انسان وژني هغوی ته ټول انسانان یو برابردي. ښه بدپکې نه ګوري که پوه شي چې یوله بل نه په مجازي ډول لوړدی، دښه حیثیت او مقام څښتن دی دهغه په مرګ لاډېرفخرکوي. نو پدغسې حالاتوکې له مونږ سره دوه لارې وې . یاداچې دبریالي نه مرسته وغواړو. او یاله هیچانه مرسته ونه غواړو.

خوماپه هیڅ ډول له بریالي نه مرسته نه غوښته اودلیل یې ښکاره و مانه غوښتل د خپلې دندې او دخپلې"نازولې"ددندې دپوره کولو دپاره خپل خوږ دوست خدای مه کړه له لاسه ورکړم . زه نه پوهېدم څه وکړم .ټلېفون مې همغسې په لاس کې وو.

دبریالي خبرې مې بیا، بیاپه غوږ کې انګازې کولې او پدې مې باوردرلود چې هغه به له خپلې خبرې وروسته نه شي، دهغه دوروسته تللو یوه لاروه او هغه دا چې مونږ دقضیې نوره پلټنه بنده کړو.اودابه یوه ډېره بې خونده پرېکړه وه. همدې ته زه له ترکیې راغوښتل شوی ووم او اتینا ته خونه پوهېږم ولې له خپله ژونده هم خوږه وه. بس بسم الله مې کړه اتینا ته مې زنګ ووهو. اوورته ومې ویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بريالی غواړي له مونږ سره لاړشي.

اتينا چيغه کړه

– oh Great څومره ښه! بريالي ته مونږ ډېره اړتيالرو. بيامې ورته وويل

-"زه يې په تللو خوشحاله نه يم"وې ويل

"ستاپه انديښنو پوهيږم خو باورلرم چې دهغه تګ به دغه انديښنې راکمې کړي" بيايې وويل

-"که بريالی راسره ځي نوماناداچې تادرېمه لارخوښه کړېده" ماويل

-"هو!..... درې واړه به ځو، خودتګ لپاره ورسره دضروري شيانو د برابرولو دنده د چاشوه؟"

-" زما"

-"لاس کړی (زولنې)ورسره خامخاراوړه"

-"په زولنو ځان تړې ،که ځه پرې کوې"

- "زما تړلو له دې زلفې بس دي خونوربه څه به برابرکړې."

په خنداشوه

- "څه چې ستاپکاروي"

- ورته ومې خندل "بيانو ورسره د کارولوواک هم غواړم"

- وې خندل "واك يې د پخوانه ستادی. خوزړه به درله دروړم ،ته زړه نه لرې"

-زړه مې دردکوي. پرهريې خوله وازه کړې ده .

-"دسپين باز په سپينه بڼکه پرې تاوده ملهم راکاږه ".

-"دسوا پااوټکورغواړي".

-"زړه دې له کومه کړو....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "زړه نه دی ژبه ده "

-ژبه چادرکړه .....؟

- "مينې!"

دخندانه شنه شوه!

-" لکه چې حيايې درنه واخيسته ، ژبه يې درکړه او ټلېفون يې بندکړ"

شپږم څپرکی :

دبـريـالـي مـېرمــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاماسپښین د اتینا زنگ راغی وې ویل په ننگر هارکې یم ماویل د مخابراتو څلورلارې ته راشه . زه درووځم.له ترورزي مې اجازه واخیسته او ور ووتم،کتل مې اتینا په یوشخصي لینډ کروزر کې راغله ، گاډی مې مخې ته ودرېد، ډرایور ترې راکوز شو، ماویل چې ښه راغلاست ته راکوزشو. هغه رخصت غوښت، بس ماویل "چې ځې په مخه دې ښه نو زه به څه ووایم" وختلم گاډي ته کښېنا ستم، اتینا ته مې ښهٔ راغلاست ووایه مخ یې رانژدې کړ،له لرې مې د شونډونه یو چړپ وویست چې د ښکلولو غوندې غږ یې وکړ او گاډی مې روان کړ،غلي روان وو،خبرې مو نه کولې چې اتینا خاموشي ماته کړه، وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" ډېر تریو روان يې "

- ماویل" دلارې امنیت دډاډ ورندی،همدلته يې ځو ورځې مخکې ستا سو یو وطنوال انجنیرتښتولی و،

رنګ يې سور شو،تندی يې تریو کړ

-" عجیبه ولس يئ کور هم درله جوړوي او وژنی يې هم بیايې وویل

- "چې هرڅه وي وي به،که خپله دې خوله نه وازېږي دغه میرات مړی ټیپ خوولګوه"

" ټیپ مې ولګوو خوخیردي خپه کېږه مه دامخامخ دڅوکۍ بازاردی. مولۍ به پکې راواخلو"

هغه نه پوهېده چې د خدای په دومره نعمتونو کې مولۍ ولې یادووم .

ورته ومې ویل د څوکۍ مولۍ ډېرې مشهورې دي. په څوکۍ کې مې مولۍ راواخیستې د ګاډي وروستي سیټ ته مې ور وغورځولې او بیا مې ګاډي ته پونده ورکړه،په خنداشوه

- "بس چې کوم ځای دې خوښ شي یونوم پرې کېږدې،ابشارونه يې سندریز کړې او غرونه يې شاعرانه، مخکې څومره کلي اوستاسو په ژبه "ښارونه" تېرشول خو نومونه دې هم ورله وانه خیستل" پوه شوم چې ما راګړوي،ورته ومې ویل

-"لومړی خوراته داووایه چې زمونږ ژبه يې څه مانا؟" په ټوکویې وویل

-"دوه دوکانونو ته هم ښار وایئ"

-"ښه نو! دجلال له ښاره چې په پل راپورې وتو،ورپسې بهسود ولسوالي وه، ورپسې چې دې د اوبو مست لښتي اوشنه توتان ولیدل دغه دخېوې ولسوالي وه"

وې خندل "ښه،دغه خېوه شوه،او بیا"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بيا نورګل"

-"او بيا"

-"بيا دڅوکۍ"

-"په هغه يو خوړ کې چې دې پورته وکتل هغه کوم ځای و"

ورته په خندا شوم

-"دظالم لورې، نه مې پرېږدې،زه چې دا غلی را روان وم،رښتياله وېرې غلې نه وم،په خپلو ادبياتو کې مې ددې سيمې په بيا،بيا يادولو فکر کاوه داڅوکۍ چې نه غر لري،نه ابشار،د درمند غوندې اواره ځمکه ده،دسړك په دواړو خواو داڅو دوکانونه اوهوټلونه پراته دي خو دکونړ په شاعرانو ډېره ګرانه ده" هغه بيا په خندا شوه

-"ښه ده چې شاعرنه يې،په غرونو او ابشارونو پسې به ګرځېدې،ددې سيمې شينوالی پخپله دې ته دښکلايو لوړ مقام ورکوي"ماويل

-"ښه،چې څنګه يې ګڼې خو ټيپ ته غوږ شه"

په ټيپ کې نغمې ويل

-"په ننګرهار کې سړکال پاتې شو ګرمۍ ته +بيانه راځينه وړکي څوکۍ ته + دڅوکۍ هسې نوم بدنام دې+ مازديګری دسرکاڼو مزه کوينه+بيانه راځينه وړکي څوکۍ ته" بيامې ورته وويل

"ماچې په کوم خوړ کې پورته وکتل همدغه بوډيالۍ وه،له سړك نه چې لږ پورته ورشې دبوډيالۍ کلی دی،او دبوډيالۍ توتان ډېر مشهوردي ، چې دجينکو سيل ته زړه وشي نو بيا وايي چې.

((ادکې مورې ماڼو له ځمه+دبوډيالۍ توتان ږلۍ وهلي دينه+ماڼو له ځمه))

او دجهاد په وخت کې لومړی ولايت کونړ و، چې دمجاهدو لاس ته ورغی،نو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا پسې چا داجوړه کړه چې "املې نه پورته بوډيالۍ ډېره ښايسته ده+ دمجاهدومنطقه ده."

"تاخو دجګړې دوختونو دکونړ يوه بله لنډۍ هم ويله،هغه څنګه وه"

-"داسمار واله"

"هو،زه يې رايادوم" لږ فکر يې وکړ بيايې ووېل

"راځئ چې دامېړونه پرېږدو+اسمارله نوي ظابطان راغلي دينه"مونږ لا دا خبرې کولې،کړپ شوټيپ کيسټ راوويست چې بل کيسټ مې ورواچاوه دسردارعلي ټکر وخوت،چې دغني خان شعر يې دزړه له تله راويسته.

که په شګوکې ژوندون وي ربه بومې ځه صحراله + که سوداکې ناز او رنګ وي مامريی ورکړه سوداله +که هلال پېغام د نور، دخندادرښانه وي+ماته غوره توره شپه ده ډېره،ډېره له هلاله+که دژوندمطلب بل نشته+بس ژړل اوسوځېدل دي+داخپل جوش په ببرته واخله+داخپل هوش په ببرته واخله+زه پتنګ ستاپه رڼايم+مين ستاپه تورو نه يم+که کافر که مسلمانيم+يمه ستادنورو نه يم......

اتينا دغني خان شعرته فکر وړې وه. وې ويل

-"عجيب حالت لرم" ماويل

-"ولې؟" ويل يې

-"دزړه کړکۍ مې د اسمان لورته خلاصې غونډې شوې"

ورته ومې ويل "تاسوفکر کوئ چې په تصوف کې ډېر وړاندې يئ" وې ويل

- "دده اودرحمان باباڅه توپيردی...؟" ماويل

- "دلته هم هغه خبره ده چې وايي"منزل دټولو يودی خوسفر جدا،جدا" سدده اود رحمان بابامنزل يودی لارې يې يوڅه سره جدادي.درحمان بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله،کله ملايي راوکټېږي، ملا شي او د مليانو غونډې نصيحتونه اووعظونه کوي. خو دغني خان ملابدراځي،بد ردورته وايي او خپل رقيب يې ګڼي، خپله پدې نظر دی چې هدف دده او د ملايودی. لکه چې وايي.
نورمقصدزمونږه يودی+دژړاځای موشريك دی+يوارمان ددواړو زړه کې+کړي جدا،جدا اظهار.

خوبياځان له ملابرګڼی ځکه چې فکرکوي دده دنده له ملا اوچته ده، ملاڅه کوي؟ عام خلك دجانان په لوربيايي، په وعظونو،نصيحتونو اووېرولويې بيايي او غني خان خپله دنده دهغو سرکښو خلکو بيول ګڼي چې د ملاپه خبره غوږ نه ګروي.

نوځکه وايم چې دده او رحمان بابامقصداومنزل يوخو لارې يې کله سره ګډې او کله سره جلاشي. رحمان باباخدای يادوی،الله يادوي او چې پدغونومونو کوم ذات اقدس ته خطاب کوي همدغه ذات ته غني د جانان خطاب کوي او چې کله بيادښايست د ځل اوڅرك خبره راځي نو له يونه په ټول کاينات کې پټېدلی نشي او بل يې د ګل په پاڼو کې ويني .رحمان باباوايې: "مخ د شمعې په پانوس کله پټېږي+تاچې واغوستې د خيال جامې نرۍ"يانې هغه ته کاينات دخيال نرۍ جامې ښکاري او فکر کوي چې خدای انسان ته کاينات ورمخکې کړيدي او په همدغو کايناتو کې يې ترې ځان پټ کړی دی خوله ده نه پکې نشي پټېدای.

اوغني خان وايي: "ماپه ګل کې وليد چې تې نه مومې کتاب کې+ اې ملاستانيم کتاب مې واورېد په رباب کې"او غني يې بيا دګل په ښکلا او درباب په سوز او ساز کې ويني، هغه څه چې دده په فکر ملايې په کتاب کې نشي موندای. مونږ پدې خبرو کې وو چې دبريالي زنګ راغي . ټلېفون اتيناواوچت کړهغه پوښتنه کوله چې چرته يۍ . اتينا "وويل داکم ځای

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟" ورته ومې ويل" له نرنگ نه را اوښتي يو اسعداباد ته په نژدې کېدو يو" هغه ته به يې حساب معلوم ونو اتينا ته يې ويلي وو چې دماسختن دلمونځونو وخت ته به راورسيږئ . اتينا چې دوخت د ټاکنې لپاره د لمانځه دوختونو اصطلاح واورېده ،پوښتنه يې وکړه

-" ولې وختونه د لمانځه دوختونو په پيمانه ، پيمانه کوئ"

ورته ومې ويل

– "ساعتونه راله ته واخله چې په ساعتونو اود قيقو يې پيمانه کړو"

وې ويل

-" ولې ماخو چې وليدل ساعتونه دلته ډېر عام دي، دهر چا په لاس وي"

ورته ومې ويل

- " خو پوهيږې چې د څه دپاره يې تړلي وي؟"

-" مالومه خبره ده چې دوخت دمالومولو دپاره "

-" ورته ومې خندل "خود کوم کاردوخت دمالومول دپاره؟"

- "دومره تحقيق چې رانه کوې خو پخپله يې راته ووايه."

-" مونږ د مياشتو د حساب په ځای د پسلونو لو،لور،کر او غوبل نېټې ورکوو. ياوايو چې په غنم لوکې ياد کر په وخت او د شولو د نال په وخت او يا داچې د جواروپسل واخيستل شي او يا جوار بمبل وباسي دغه وختونه او نېټې ورکوو او بيا چې خبره له مياشتو راواوړي او ورځو ته راشي نو بيا ورځې په پنځه لمونځونو ويشو او يا پرې ،کله کله د لمر خاته او اشراق وختونه هم ورډېرکړو.سريې وخوځوو.

- ددې مانا داده چې تاسولادوخت ارزښت ته هغومره پام نه دی اړولی څومره چې په کاردی.

ماويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو... دلته څوك د بچو د پيدايښت نېټې هم نه ليكي ځكه چې دغه خبره چاته ارزښت نه لري، بس ميندې ناستې وي كيسې كوي. د كلونو په ځاى د خپل ځوى يالورد خاپوړو، دكندۍاسې خولې (دغاښونو دوتو) او ياد شونډې د تورېدو او كه ښځې خپل منځ كې وي نو بيا د خپلې لور ياځوى دپيدايښت نه لامخكې وخت په هغه ياهغې پسې تړى او وايي په گېډه مې و،ياپه گيډه مې وه"

پدې سره اتينا په كړس، كړس وخندل خوله يې رانژدې كړه، زړه مې خوشحاله شو ماويل كه خوله راكوي خوچې شونډې يې رانژدې شوې بيايې په شونډو هم هغسې چړپ وكه لكه ما چې د هغې مخ ته په جلال ابادكې كړى و. اووې ويل

-" ځومره مزل پاتى دى" ماويل

-" دادى وروگرځېدو. مخامخ د بريالي دوى كوردى"

د هغوى كورته د موټر لارنه وه . لږ لرې مود يو بل كور د حجرې مخې ته موټرودراوه او وركوزشو . اتيناو ويل

" شپه ده څادري نشم په سركولى" ماويل

"د ظالم لورې كه چاپه پتلون كې وليدې د بريالي كډه هم ورپه سر ووينه" څادري يې په سر كړه اوورغلو، چې وموكتل بريالي لستوڼي بډوهلي دي . چاړه يې لاس كې ده او له نغري راپاڅېد. اتينا وويل

-" مااورېدلي ووچې تاسو دښځوسره په پخلنځي كې كارنه كوئ،خو دغه لكه چې سمه خبره نده"، برياالي وويل

-"لومړى خو سترې مشئ،او پخير راغلئ ، او بيا پدې مې پوه كړه چې ددې مطلب څه دى چې مونږ په پخلنځي كې له ښځو سره كارنه كوو؟. وې خندل

-" ځانونه د كورله كارونو اوچت گڼئ" برياالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس خو دې پخپله وليدم،باورخو به كولی شې چې (ماته يې اشاره وكړه) ملگرى مې هم زما په څېرد پخلنځي نه ډېر بدنه وړي.

اتينا وخندل

-"كارته كوې اوباوربه دبارپدي كوږ لرگي كوم....پده خومې هيڅ باور نشته خوبياهم نصيب به مې داوې"

دبريالي مېرمن پرې غږ كړ.

-"چې دوكه نشې، دى دې نن وليد ميان (كبان) پخوي. خو پوښتنه ترې وكړه چې مخكې يې كله دپخلنځي دروازه ليدلې وه؟" اوراغله اتيناته يې سترې مشي وركړل،خپلوكې يې يوبل ځووار ښكل كړل. بيادبريالي مور راغله هغې هم اتينا څو واره ښكل كړه .

اتينا ماته وكتل مسكى شوه. مخ يې راواړو، پټ غوندې يې وويل

-"ستاڅه په زړه خړه راغله" زه ورته مسكى شوم دپخلنځي تر څنگه برنډه وه كټونه پكې پراته وو. هغې ته كښېناستو اتينا د بريالي مېرمن ته وويل

-" تاسو پوهېږئ چې هم تاسو ددنيانژدې ترټولو نېكمرغه مېرمنې يئ " هغې په شيطانت وويل

-"مونږ خو خپله كومه نېكمرغي ونه ليده ، اوكه د كبانو پخول يادوې نو داپه كونږ كې دود دى كبان اكثرځوانان هلكان ياپخې ښځې پخوي"اتينا ترې پوښتنه وكړه

-"ولې....؟" هغې ورته وويل

-"داپه سړه سينه پخېږي اوځوانوښځوته د كورنوردېركارونه وي نشي كولى ډېروخت يوه پخلي ته وركړي نو يا ورته هلكان وخت وركړي او يا داسې ښځې چې وزگارې وي"اتيناورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ما چې ستاسو د کومې نېکمرغۍ خبره کوله هغه داده چې که ستاسو سړي ستاسو سره په پخلنځي کې کارنه کوي نو دليل يې داندی چې ځانونه له پخلنځي برګڼي بلکې دليل يې يو په انصاف ولاړ ويش دی. تاسو د کور کارکوۍ دوی د بهر کار او دښځې په صيپت زه پوهېږم چې ښځه څه ته ډېره اړه ده هغه مينه او د برابرۍ احساس دی عزت او احترام دی ". هغې ورته وخندل

-"دوی خو د مينې د پاره توږې وهي". اتينا وويل "همدې ته راځم" . "د نورې دنيا نارينه ځان د ښځې دپاره نه وژني،خو ستاسو نارينه ځان ، ژوند او څه چې لري ټول دښځې دپاره قربانوي"

هغې ورته په شوخۍ وويل .

-"زمونږ دپاره يې نه قربانوي،دخپل ځان دپاره يې قربانوی،دخپلومزو دپاره".

دې هم ورغبرګه کړه.

-"خودده مزې ستاهم مزې دي."

هغې ورته په خنداوويل.

-" ماته يې څله صيپتونه کوې،خواته دې ناست دی.اوملاهم زمونږه ګاونډی دی. يوه هو وکړه".دې ورته وخندل.

-" لاڅوورځې يې شته ".

چې کتل مې بريالی بياپه پخلنځي ننوتی و او دغوړوځزا خته. پرې غږ مې کړ "لکه چې ښه تر سکونه ښوروا دې پکې وکړه"-

يوکال مې سروبي کې د کبانو ښوروا ليدلي وه. چې پخونکي يې ورته همدغه "دترسکون"اصطلاح کارولې وه . خودده مېرمن رامخکې شوه په خندايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"وی لا لا څه کوې وګوره هغه يې پدغو ښايسته لاسو پخوي او ته لاپسې ټوکې کوې"ماويل

-" ستابدل ترې اخلم، ابله ورځ تاڅومره په ښايسته لاسو سابه پخکړي وو اوده پکې خبرې کولې".

په خنداشوه وې ويل

-"څه! خيردی مونږ په خپلو کې پوهېږو.هغه يې هسې سابه بانه کول خبره بله وه.

ماويل

-"هغه خبره يې زما په مخ کې نشوه کولی ځکه يې په سبوکې خبرې جوړې کړې؟ وې ويل

-"هو! دغه يې عادت دی" بيامې ورته وويل

-" ماتېره ورځ فکرکوو چې بريالي ستاپه پخلي کې خبرې جوړې کړې ته به ډېره خپه شوې يې خو وروسته مې وليدل چې هيڅ خپه نه وې".

وې ويل .

"يوخوخبره بله وه سابه يې هسې بانه کول او بل که ريښتياووايم په هغه سړي لا څه چې هرڅه يې مخې ته کېږدې اووې خوري. نارينه لږ ځيږ او تېره ښه وي، چې کله غوسه کېږي او کله خاندي". بريالي غږ کړ

-" خندا اوژړاپريږدئ او لاسونه وينځئ چې تيارشول"

لاسونه مووويئځل،کوټې ته ننوتودسترخوان ته کښېناستو او کبان راغلل. اتينا چې وليدل حيرانه شوه ، دامو په څه داسې"Press"کړي دي.

بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په تبۍ اودخوړ په تیږو،کبان دتبۍ په ټقبېدلو غوړو کې وراچوو او تیږه پرې د پاسه ږدو. چې هغه اړخ یې پوخ شي په لټ یې اړوو اوبیا پرې ګټه ږدو".

ښه تر بس پورې مو وخوړل. اتینا چې زما ترڅنګه ناسته وه غلي غونډې یې راته په خنداوویل

-" دومره مزه یې وکړه لکه چې د امودکبانو وروستی خوراك وي".ماورته وویل

" لکه چې سباشهیده کیږې"

راته یې وویل

-"ستاپه سترګوکې هم د شهادت ځلاوینم" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی:

سـمـه لام تـه تــګ

دکربوړی کلی له سړك نه لاندې پروت دی.خودسړك نه پورته هم یو کور شته دهمدغه کورشاته یوه ویاله بهېږي مونږ دسهار په خړه کې دهمدغې ویالې په سرروان شو له څه مزل نه وروسته دویالې سرته ورسېدو چې دشیګل له خوړنه رابېله شوې ده. همدغلته په خوړدلرګو یو پُل پروت دی لارویان په همدغه کړکیچو پل پورې وزي مخامخ دمونږ کلی دی او پورته پسې نوردېر کلي پراته دي چې دبریالي نه مې ورله نومونه دشپې اوریدلي وو. ویل یې مونی،ډاګ سیر ،هلالزي ،خوړکلی،غني کځ ، للم کځ،متېینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

،نارېتونه، شنګر ګل ، لچيا ،غونډۍ، وتې ،سورمل ،ډب ، لاهوسين ،شنګس، او سمه لام،کېدای شي نورلوی واړه کلي هم وي خوبريالی ترسمه لام پورې بلدو او زمونږ منزل هم سمه لام و. له دې پورته مو کارنه و. اونه دمزل دومره ډېرمېړني وو.چې دشيګل په ټوله دره دې وګرځو. او بيا سړی به دکونړ په کومه ، کومه دره ګرځي. هره دره اوناوه يې دسيل کوونکودسترګوتږې ده ځای په ځای رڼې چينې اومست ابشارونه دي،غرونه ټول نښترو،څېړيو، ګورګورو،ممانو،ټيټاقو،ښونه،غوراڅکو اونورو ګڼو بې مېوې او مېوه لرونکو ونو پوښلي ، چې لوېشت،لوېشت يې دښايست اوښکلا بېلګه ده چې په نړيواله کچه په يادولو ارزي . چې پُل ته ورسېدو ايله مې وروسته راروانې اتينا ته وکتل. اتينااوس داستنبول اتينا نه ښکارېده، سمه دمه کونړۍ وه، دکونړيو پېغلو غونډې چولۍ کميس ،تور زړوکی يې په ځان راګور کړی و، يوغټ چارګل په پوزه،په زنه او تندي يې يو، يوخال داسې ځلېده لکه دمارسترګه،يوه څنه يې په يو غوږ او نيم سپين بازخو راخوره وه، اوله بلې نه يې سم کونړی چپه کاکل جوړکړی و،څوسيخکي او يو ګل پکې پروت و، دنرګسوڅوسپين،سپين ګلونه پکې دشنو پاڼوسره ښکارېدل، د لمر وړانګی يې په سپين مخ لګېدې . چې ورته ومې کتل وارخطاغونډې شوم، له ډېر پخوا نه داکمزوري لرم چې ښايست ته هيڅ دټينګې نه يم اودغه کمزوري مې اتينا ته هم ښه څرګنده وه، په زړه کې مې دشوق اومينې اوربل شو حيران،ديران ودرېدم. اتينا مسکۍ شوه "بيادربانډې څه بلاراغرکه شوه" ورته ومې ويل

-"زړه مې په ډوبېدودی" رنګ يې سور شو، حيايې ټوله سپينو اننګوته راټوله شوه سترګوته مې ورله وکتل، دهغې په بد ذاته سترګو کې دا فتنه پرته وه چې کله به دغسې حالت راغی، دابه له حيانه مسکۍ شوه، غټې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټې زړکيني سترګې به يې راتنګې غونډې شوې، اوږده مېشه يي بانه به يې لك،څك ودرېدل،دغه وخت به يې دبڼو هرحركت ماپه خپل زړه كې احساساوه، دزړه په كوم نيم،روغ پرهركې به مې ورو، وروخوځېدل يوعجيب له خوندنه ډك پاك غونډې دردبه يې كاوه.مابه په زړه لاس كېښود، او كه ولاړ به ووم ددرېدو اوكه ناست به ووم د ناستې توان به مې بايله .همدغه ټوكه رابانډې دلته هم وشوه،په زړه مې لاس كېښود،ورو،وروكښېناستم، هغې له شيطانته په ډك غږ وويل
-"لكه چې بيا در باندې خپل پښتانه پېريان كېناستل"
كله چې اتينا دپښتو ادب ژوره مطالعه وكړه، په سلګونوافسانې او ريښتونې كيسې يې ولوستلې او يا يې له مانه واورېدې، دپښتنو دمينې له زوره او دپېريانو په هكله له انګېرنو ښه خبره شوه نوبيايې نه پوهېږم له ځانه كه له دې شعرنه چې: "ښكلي چې وينم ګېږۍ مې نيسي+مينه په مابانډې پېريان واولي" دمينې په هكله دپښتنو پېريانو اصطلاح راوويسته. اوپه همدغه ډول "اضطراري"حالت كې به يې راته كاروله. دغه حالت كه له يوه اړخه درد درلودنو په درد كې تاوپېچ خوند هم پكې و او بله لويه ګټه يې داوه چې اتينا مې پكې هيڅ خبره ځمكې ته نه غورزوله ، ټكى، په ټكى يې منله. زه دپښو په سر ناست ووم، يولاس مې په زړه ايښى و. تندى مې تريو او سترګې مې نيمې داسې پټې وې لكه د سخت درد په حالت كې چې پټېږې په خپل سرمې داسمان لور ته اشاره وكړه يانې مخ پورته كړه چې له لاندې دې تصوير واخلم بيامې ورته دلاس په اشاره اوپه تېزغږ وويل
شاراواړوه، مطلب مې داو چې كوڅۍ يې ووينم،كوڅۍ يې نه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاربېده خو په تور زړوکي کې يې يو تورخامارپروت و. وروستی سرکې يې
څوځونډي غونډې ښکاربېده ورته ومې ويل
زړوکی دې لږ اوچت کړه، اوچت يې کړ،پييوي ته مې وکتل په
کوناټوزنګېده. ښه مې وليده. له سره تر پښو مې وڅارله بيادبريالي هغه
خبره رايادہ شوه. چې په لومړی ځل يې چرته په کومې ښځې لاس وهلی
و.ويل به يې په ښځوکې به خامخا هډوکی وي . که پکې نه وای دنښتر په
څېربه هسکې نه تلې خوهډوکي پکې پټ دي،غوښه يې دسړوغونډې کلکه
نده داسې پسته ده چې په لاس کې يې رانيسې ګوتې يوه بلې ته رسېږي .
پدغه وخت کې تري چاپوښتنه کړې وه چې ګوتې دې يوه بلې ته رسېږي
نو بياخو به پکې هډوکي نه وي .
بريالي ورته ويلي و
چې يوڅه نري "راډونه"پکې شته .مالادغه فکرکوو چې اتينا مخ راوګرځوو،
په شوخۍ يې له لاس نه ونيولم، راپايې څولم، له ځان نه يې مخکې کړم
اودا راپسې راروانه شوه، دپل نيمې ته چې ورسېدو.لومړی مې د پله نه
لاندې وکتل،خوړډېر کوز بهېده،بيا مې ورته پُل وخوځوو. خو هغې پرې
زمانه ښه اله ډينګ شروع کړ. وپوهېدم چې نه ويرېږي غلی له پله پورې
وتم داهم راپسې راپورې وته اودخوړ تر څنګه لارمووونيوله . دوه په دوه
په ټوکو ټکالواو د تېرو يادونوپه يادولو په کلار، کلار روان وو. هر بوټي،
ګټې اوونې ته مو په غور،غورکتل اوتبصره مو پرې کوله، زمونږ بل ملګری
بريالی و چې زمونږ نه مخکې دکچرو سره تللی و، په دوه کچرو مو د
خوارځواکو مېرمنو او ماشومانو دپاره بسکټ او تودې جامې بارکړې وې .
دغه هر څه اتينا له کابل نه د ځان سره راوړي و. اوويل يې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"دغه لرې پراته کلي ته ځو پکارده چې زمونږ ورتګ ورته څه ګټه هم ورسوي"
خودغه خپل کارله يواخلاقي جواز موندل وو.او دومره يو بد رنګه جواز چې هيڅ اخلاقي اډانه نه لري ،دا ما ته همداسې يو عمل ښکا رېده لکه اتحادي ځواکونو چې له يوې خوا لايزر بمونه او له بلې خوراکي توکي ورول .خو رښتيا داوو چې له دغې پرته زمونږ سره دغه کلي ته دورتګ او بيا په تېره هلته دپاتې کېدوکومه بانه هم نه وه . څه به مو ويل چې څه پسې راغلي يو؟ که رښتيا مو ويل خو انجام مومالوم و. مرګ او همغه تياره سمڅه،مونږ چا راوړلوهم نه . او يابه راپسې نوردېرمرګونه کېدل زه او بريالی خوافغانان و . زمونږ وينه خوهسې هم ددنياترټولو ارزانه وينه وه. چې په بريد اوپوله هم بهېږي اودچاد شونډو په ليدواو دسترګو په اشارو هم . په پيسو هم بهېږي او په واکمنۍ هم. خپل پرې ځانونه جنت ته رسوي او پردي پرې ځانونه ددنيا ګنجونو او خزانوته .خو اتينا ترکۍ وه . دسوله ساتوځواکونو(ايساف) لويه افسره وه .اود ترکيې په سوله ساتو ځواکونو کې يې لويه ونډه لرله . ترڅوورځومخکې پورې ددې ځواکونو مشري ددوی په غاړه وه . دهغې مړی بيا خپلوفوځيانو هلته نه پرېښود . اوکه هغوی پسې ورتلل نو شونې وه چې دشيګل د درې ډېرو بې وزلو اومعصوموخلکوته زيان ورسېږي. نو پرېکړه مو وکړه چې دغه بسکټ او تودې جامې به په کچرو ولېږو، بريالی به ورسره لاړ شي. ځکه چې پخپله يې ځان ښه سړی کوو او ويل يې چې
مونږ يواځې نشي لېږلی . اوهلته به دکلي خلکوته ووايي چې ډاکټران راځي او غواړي ددې کلي د ميندو او ماشومانو کتنه وکړي او خوارځواکو ميندو او ماشومانو ته بسکټ اود راروان ژمي لپاره تاوده کالي ورکړي . او مونږ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې پوهېدو چې دابه دکليوالو لپاره ډېر خوږ زېرى وي ځکه چې مونږ هسې هم د دنيا تر ټولو لوى خيرات خور قوم يو . د پښتو او پښتنولى هغه کتابونه تېرو خپلمنځي جګړو سېزلي دي په کومو کې چې نور وته لاس نيول د دروند پښتون سر د ټيټېدلو لامل ګڼل کېده او له همدې امله پښتنو مشرانو د مسيحا له لاسه هم دمنت د دارو له خوړلو نه د عزت او سر لوړى مرګ غوره ګڼلو.

مونږ همدغسې په ټوکو،ټکالواو تبصرو روان و. دلارې نقشه راسره وه،او بريالي نقشه دومره دقيقه جوړه کړې وه چې دايې پکې هم ليکلي وچې د ورسى دچنار لاندې دمه کولى شئ . زمونږ بايکونه په کچرو وړل شوي وو . د بايك پرځاى يواځې په سپين دسمال کې تړل شوې يوه غوټه راسره وه . دکونړ خلك بايکونه ډېر کم کاروي. ښځې دلاس له دسمال نه په څو برابره لويو دسمالو ګلونه جوړوي او بيا هغو دسمالونو کې خپله غاړه ، غوټه رانغاړي او له ځان سره يې وړي.

او داستنبول غوندې هم نه چې ښځې دې خپل بايك راخيستى وي او سړي دې خپل. دلته ښځه اکثر خپل ماشوم وړي غوټه په خپل ملګري که ورور يې وي که خاوند په هغه باروي . خو د غرونو دود دغه ډول نه و غوټې نارينوو نه وړې . ښځو په سر کړې وې . يو به يې ماشوم هم په څنګ کى نيولى و،او داسې به راروانې وې لکه شل کلنې اسپې . ما بيا دکونړ په اصطلاح د اوارو سيمو دخلکو په دود غوټه پخپله اخيستې وه .او اتينا راپسې لکه د زرکې خرامانه را روانه وه . مونږ ډېر مزل نه وکړى چې يو کور مو وليد . دغه کور دغره په ډډه کې جوړشوى و. او د مېوه لروونکو ونو ډېر ښه باغ ورته هم ولاړو . د اتينا دغه فکر ډېر خو ښ شو وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دا باغ او دا کور ددې ثبوت دی چې که څوك وغواړي ښه ژوند وکړي له یوې نه یوې لارې ځان ور رسولی شي، وګوره څومره ښکلی باغ ، ښکلی کور،اوبیا لا اوچت د غره په سر"ماورته وویل"
ډېرې تبصرې مه کوه قدمونه راخله، ځان به رسوو" زما په خبره یې ځان ناګاره کړ "که ددې غرونو خلك دهمدې سړي د فکر په پل ، پل کېږدي هم به خرما وګټي هم به ثواب "
-"ډېره ښه ده خو چې په پل یې پل کېږدي "
-"نو ګنې نه یې ږدي ؟"
-"نو څه ګټه ورته لري؟"
-"خو مارکیټ ته دې ورسوي"
ورته په خندا شوم
- "په خپله اوږه به یې رسوي که په خرو اوکچرو،دوی خپلو سبوله مالګه نشي وړلای ته پرې مېوې مارکیټ ته رسوې ؟"
هغه هم مسکی شوه
- "رښتیا چې لومړی ورته سړك پکار دی" په دې دره کې سړی ایله د ستر قرآن ددې ایت په مانا په سم ډول پوه شي چې .
"وجعلنا من الماءکل شئ حي "یانې په او بو سره مو هر څه ژوندي ګرځولي .
وګوره دا غرونه څومره ډېرې او به لري ، او هر چرته چې اوبه دی هلته ورته کورونه دي او کورونه د انسان دژوند نښه ده . په یوټکي زه هم خوشحاله شوم په ټوله لاره چې چرته ددې شونتیا وه چې اوبو ته د برېښنا دتولید ډېنموو لګول شي . نژدې ټولو ځایونو کې لګېدلي وو. او ددغه غر کورونه چې کله په پېلوزه اوشونتۍ روښانه کېدل اوس په برېښنا روښانه وو. د اتینا دغه فکر اود ښه ژوند تېرولو لپاره دغه بریالۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه ډېره خوښه شوه . ډېره يې وستايله او د افغانستان په شان غرني هېواد لپاره يې ډېره گټوره وبلله چې په غرونو کې دلويو برېښنايي فابريکو دبرېښنا دتارونو دغزولو پر ځای واړه بندونه او د برېښنا د توليد وړې فابريکې جوړې شي . اتينا د استنبول په ښارکې پيداشوې وه او هلته لويه شوې وه . غرونه او د غرونو ونې بوټي ورته نا اشنا و . او همدغه نا اشنا توب زمونږ مزل ډېر وروکړ.

چې د غره شنه ډډه به يې وليده.ورو به يې يو خوا بل خوا وکتل،لر ليدی (دوربين) به يې راوويست او بيا به دغره په تماشه وه . ټيټاقې اوممانې يې ښې ډېرې وخوړې او په گورگورو يې سرې شونډې تکې تورې کړې. عجيبه داده چې زما تورې شونډې هيڅ نه خوښېږي خو د اتينا دسور سپين مخ سره په گور گورو تورو شوو شونډو عجيب ډول کاوه . مونږ له دغه مزل نه ډېر خوند واخيست . او که ځای په ځای راسره دمرگ وېره نه وای دغه خوند به څومره لا پسې نور ډېرشوی و . ځکه مونږ ته مالومه وه چې که ځانونه څومره ډېر کونړي کړو خو ښکاره مالومېږو چې په دغو غرونو کې نوي او نااشنايو . او دغلته هر نااشنا کس د امريکايانو ايجنټ گڼل کېږي . دغه ساده گڼل نه دي چې څوك درته بد وگوري او درنه تېرشي . بلکې هغوی ددغه ډول خلکو دغې سيمې ته رسېدل دسيمې سپکاوی گڼي او ددغه ډول خلکو مرگ خپله ديني

وجيبه او فريضه . دنقشې له مخې مونږ بايد په څلور ساعته کې د خوړکلي نه پورته پراته پل ته رسېدلي وای . خو چې مونږ دغه ديوه بش پل ته ورسېدو او ساعت ته مو وکتل شپږ ساعته تېرو. نورې مو پښې گړندی کړې . غم راسره دا وو چې که نور ډېر تم کېږو برياڵي ته اندېښنه ورلوېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

. له دغه ځای څخه نژدې يو ساعت وروسته سمه لام ته ورسېدو . او ژرنګه چې مو ګڼله همدغسې شوې وه .
بريالی دومره وارخطا شوی و . چې بېرته لارې ته راوتلی و او لاس ترزنې ناست و .

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی:

دسـمـه لام شــپه

سمه لام چې دکونړ خلك يې "سملام" ليکي دغره په لمنه کې دپنځه ويشت دېرشوکورونو وړوکی غونډې کلی دی . مونږ دکلي برسر ته لاړو. اتينا په يوه کمر ودرېده او خواوشايې وکتل چيغه يې کړه .

- "جنت ته راغلې يم جنت ته" ورته ومې ويل

- "ډېرې چيغې مه وهه چې رښتيا دې جنت ته ونه لېږي . وې ويل

-گوره! شاته شين غر. مخامخ شين غر، ښي او چپ ته شنه غرونه ، او پاس په سر شين اسمان . هاغه چينه وگوره چې د اوښکې غونډې رڼې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ترې څومره په مستۍ راروانې دي . او پوهېږې چې په باران کې به دا وچ خوږ څومره له سندریز شوره ډك وي" ورته په خنداشوم.

- "چې څومره ډېر شور وكړې، ستا د بنگړو شور ته نه رسي" له لاسه مې ونیوله او له كمره مې راكوزه كړه وې ویل

-"اوس ته وخېژه،چې ټول شیگل ترې داسې ښكاري لكه په ورغوي كې چې دې پروت وي" بریالي غږ كړ

-" دا هر څه به ووینۍ خو راځۍ یو ځل خپل ځای ته ځان ورسوو" اتینا ورته وویل

-" خپل ځای مو چرته دی"

-"دلته په یوه كوركې، له كچرو نه مې ټول سامان هملته كوز كړی او ورته ویلي مې دي چې ډاكټران راروان دي"

-"زر مې ترې پوښتنه وكړه ډاكټره كه ډاكټران....؟"

-"په خندا شو.ډاكټران ! ته مې هم ډاكټر كړی یې....؟"

-"نو زه خو ډاكټر نه یم"

- مسكی شو

-" وریندار مې ډاكټره ده څه....؟ اودغه دنرسنگ كورس خو تاهم كړی دی"ورته ومې ویل

- "خوزه دچا كتنې نه كووم ځكه چې اتینا څه وخت عملي كار كړی دی او ما ندی كړی. كوم مالومات چې مې لرل هغه مې هم هېر شوي او نه غواړم چاته زیان ورسوم."نیم طبیب خطره جان" له ځانه نشم جوړولی" بریالي وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"سمه ده!كتنې مه كوه نوم خوبه دربانديې پروت وي. كه دخلكو پام شي چې ښځه دې ډاكټره ده او ته ورسره هسې "باډي ګارډ"يې نو بيا درته په ښه سترګه نه ګوري" اتينا وخندل

-"مطلب سړي دې تل په ښځې بر وي"له خولې مې وختل

-"سړي خو هسې هم په ښځو بر وي"مخ يې له حيانه سور شو شرميندوكې مسكايې وكړه بريالى رانه روان شو او دې راته غلي غوندې وويل "بې شرمه!دتيارو او تورتمونو برېدل رښتوني برېدل نه وي" بيا مې بريالي ته وويل

- " بريالى جانه لكه چې په پسات دې اړولى يم. څنګه دښځې او مېړه خبرې كوي.؟"

-"نو دې كلي ته دې ډاكټره ښځه راځي او هغه هم بې مېړه، بې پلاره،بې وروره دپردي نارينه سره "

-"برياليه!داديردي ټكى راباندې ښه نه لګېږي ددې نه لږ ځان ساته "

- اتينا وويل "پردى نه يې نو د تره ځوى مې يې څه ...؟ دپردي ټكى دربانديې ښه نه لګېږي او...."

بريالي يې خبره ونيوله اوپه خندايې وويل

– "او...دخپلولونه يې نوڅه كوې.؟ خپه كېږه مه ورته ويلي مې دي چې ډاكټران راروان دي، يو نر يوه ښځه دواړه سره خپلوكې ښځه اومېړه دي، او تر هغو پورې به دلته پاتې وي ترڅو چې ددې كلي نه ناروغۍ وشړي"ماورته وخندل

-"زه پكې څه اندېښنه نه لرم" بريالى په برېتو كې مسكى شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نوڅوك به يې پکې ولري؟"اتينا دګورګورې واړه غوندې بوتې ته لاس ورغزولی و اوپه بې پرواييځ يې وويل

-"زه پکې هم څه اندېښنه نه لرم" ماويل

-"چې اندېښنه نه لرې نوراځه چې ځو.دماشومانو خويونه مه کوه چې هر بوتې ته ودرېږې "مخ يې راواړو.

-"څه فکر کوې چې دې کلي ته به سمه لام ولې وايي؟"

-" زه ترې څه خبريم چرته له کوم سپين ږيري به پوښتنه وکړو"

-"ما چرته ليدلي وو چې په پښتوکې لام لښکر ته وايي، کېدای شي د کومې معرکې لپاره له دې کلي نه ګڼ خلك راوتلي وي او يا به د چاګڼ بچي وو چابه ويلي وي چې" سم لام" دی مانا سم لښکردی"

- خو دادومره غټ کلی نه دی. اوس چې دومره لږ کورونه دي نو پخوا خوبه ډېر کم وو.نو سم لښکر ترې څنګ راووت .

بريالي وويل

"يواځې داکلی نه دی چې دلام کليمه پکې راغلې په کونړ،نورستان او لغمان کې چې درې واړه ولايتونه سره څنګ په څنګ پراته دي ډېر داسې کلي شته چې دلام کليمه پکې راځي لکه په لغمان کې مهترلام،افغان لام،شترلام، نورلام ،نينګه لام چې يو په کونړ کې دی او بل په لغمان کې ، همدغسې سمه لام، لېچه لام او لوټه لام په کونړ کې د کلو نومونه دي خو په نورستان کې بيا دغه کليمه په يوه بله بڼه راغلې لکه.لاما، واما"ماورته وويل

-"کېدای شی لام دلاما اوښتې بڼه وي او لاما يې دبودايانو مذهبی پېشواګانو ته ويل داکوم نومونه چې تايادکړل ودې شي چې دغه ټول ددغو سيمودبودايانو دمذهبي لارښودانو اوپيشواګانو نومونه وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پدغه بحث کې دومره ډوب تللي وو چې دګټونه دجوړ یوه کورمخې ته ودرېدوبریالي وویل

"همدازمونږ دکوربه کوردی" چې دشالخوانه غږ شو

"مېلمنو په خیر راغلئ،ناوخته موکړلکه چې دغرونو د مزل عادت نه یاستئ "ورته ومې ویل

"رښتیا هم چې نه یو عادت"

دازمونږ کوربه و،چې دمنځني قدهډور سړی و. یو خږ دخورو ژیو پکول یې په سر پروت و چې تر وروځو راکوز شوی واو رسا په منځ پکې دغټې ګوتې په اندازه یو سوری له ورایه ښکارېده،لویه اوږده ږیره یې تر سینې راغزېدلې وه.ډېرپه مینه یې روغبړ وکړ. له لومړیو خبرویې څرګندېده چې سړی یواځې په سمه لام کې نه دی پاتې شوی، ډېر ګرځېدلی او ډېرڅه یې لیدلي دی دبریالي سره په لاره ملګری شوی و. له کچرونه یې مواد دده په کور کې کوز کړي وو او ده ورسره منلې وه چې یوه خونه به د ښځو او ماشومانو د کتنې لپاره ورکړي. له روغبړ وروسته یې مونږ ته د حجرې ورپرانیست او اتینا ته یې وویل

-"خورې! ته دننه لاړه شه،ډاډه ورځه ،ښځمنې مې ستاله راتګه خبرکړي دي"

اتینا دننه لاړه او مونږ په حجره کې کښېناستو. کوربه هم لاړ لږه شېبه وروسته یو ماشوم لاس وینځونکی راوړ او ورپسې ډوډۍ راغله دډوډوۍ او چای نه وروسته د څه ساعت لپاره د سمه لام په تاریخ او تاریخي کیسووغږېدو.کوربه د پنځو سو کلونو شاوخواکې و.نوم یې اسلم خان و. ډېرې کیسې یې زده وې خو بدمرغي داوه چې نسوار به یې کپه کړل او دژبې لاندې به یې ورواړول بیایې ازادې خبرې نشوای کولای. ویل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه لام ډېرې کيسې ليدلي او دظلم ډېر داستانونه پکې پټ پراته دي. دلته دلښکر په نامه يو سړی و. وروريې د کلي ملك و. په ملکۍ دخپل وروږسره وران شو. په کوريې ورغی او دخپل ورور په ګډون يې دهغوی د کور ټول غړي په تبر ګي ووهل او مړه يې کړل. خو دورور يو ننګور ترې د شپې په تياره کې ورکه شوه. ويل کېږي چې ورکه شوې ښځه پېښورته لاړه. هلته يې څه خپلوان اوسېدل او دهغوی کورته يې ځان ورساوه. ددغې ښځې په ګېډه ماشوم و.څه وخت وروسته هغه پيداشو او چې لوی شو چاورته پېغور ورکړ چې "پلار دې نه دی مالوم" هغه له مور نه پوښتنه وکړه، مور يې ورته کيسه تېره کړه اودی هم د سمه لام په لور را روان شو لښکر اوس لښکر ملك و لښکر ملك تل دځان سره ټوپك ګرځاوه دغه هلك ورسره دلېټۍ په کنډو مخامخ شو په لاره ور سره ملګرى شو دلښکر نه يې پوښتنه وکړه چې نوم دې څه دی اوولې ټوپك ګرځوې؟ هغه ورته خپل نوم وښود او کيسه يې هم ورته تېره کړه چې د ژوندۍ خلاصې شوې ښځې په ګېډه ماشوم وو او اورېدلي مې دي چې هغه اوس زلمی دی دهغه له وېرې ټوپك ګرځوم دوی په لاره ملګري و چې لښکر ملك د حاجت لپاره ستون شو، ټوپك يې ده له ورکړ ده هم وويشت او د هغه غاړه غوټه او ټوپك يې راواخيست او سمه لام ته راغی د لښکر ملك کورکې يې وويل چې ملك په لاره کې کوم کلي ته ستون شو زه يې مېلمه يم او خپله غاړه غوټه يې ماله راکړه او وې ويل چې سهار له به راځي هغوی يې هم ښه قدر، مدار وکړ، دشپې پسې راپاڅېد او د لښکر ملك دکور ټول غړي يې په تبرګې ووهل، وې وژل اودی ترې لاړ سبا خلکو ويل چې دملك په کور لښکر راغلی خولښکر نه ؤ همدغه يو زلمی و. د اسلم خان کاکا په کيسو کې مازديګر شو، ووتو دغرونو ننداره مو وکړه د ماښام لمونځونه مود چينې په غاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل چې راغلو ډوډۍ تياره وه ښه ډوډۍ يې برابره کړې وه غوښې ډېره مزه راکړه پوښتنه مې ترې وکړه

-"کاکا! دامو څنګه پخه کړېده ...؟"

والله ډاګټره! ستاسو غوندې سيخان ميخان خومونږ نه لرو چې غوښې پکې وپيو او بيا يې په انګار ونيسو خو بس د مال روغ ورون راخلو اود څېړيو د لرګو په سکروټو يې ږدو يوڅه مالګه او داوړې اومرچ اوبه پرې هم ورشيندو.نوره يې خداى پخپل قدرت پخپله پخوي "دډوډۍ اولمانځه نه چې وزګار شو اسلم کاکا وويل

-"ډاکټر صيب! مونږ ټوله ورځ په غرونو کې ګرځو، بزې ساتو، ستړي يو، نو دشپې ډېر وختي ويده کېږو" ماويل

-کاکا! "مونږ هم ډېر وخت وروسته په غره کې مزل کړى دى، ښه ستړي يو،چې څومره مووختي ويده کړې، نوخوښېږو" وې ويل

-"نو بر يالى وراره به همدلته دحجرې مخې ته ويده شي او تاسوته مود بلى په سريوکټ جوړکړى "په حيرانتيا مې پوښتنه وکړه

-"د بلى په سر؟"

-"هو! دبلى په سر دلته ډېر خلك دبلو په سرونو ويده کېږي او پوهېږم چې مېرمن دې درباندې ډېره ګرانه ده ماويل چې بېلتون مومنځ کې نشم راوستلى" غلي غوندې مې بريالي ته وکتل هغه هم وويل

-"څه! ډاکټر صيب شپه مو په خير، زه هم ډېر ستړى يم، خوب راځي، سهار به دخيره سره وينو"

- د حجرې يو دېوال کورته لګېدلى و همدغه دېوال ته دکور له خوانه د لرګو پوړۍ لګېدلې وه کورته يې واړولم او وې ويل بس په همدې پوړۍ ورخېژه ماهم شاته ونه کتل سپك وروختلم کټ ته ودرېدم، سپوږمۍ چې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغره په سر ولاړه وه رڼا يې د کټ پر بسترې پرېوته په غور مې بسترې ته وکتل، ښه وه، دويده کېدو وه، خونه پوهېدم څه وکړم؟ څنګه پداسې کټ کې پرېوزم چې لړه شېبه وروسته به مې نکاح کړې ښځه نه، يوه ترکۍ ملګرې، يوه دوسته، يوه په زړه کې پاللې دوسته، يوه مينه، دزړه په وينو ساتلې مينه به هم راځي او جوخته به راسره پرېوزي دمور نصيحتونه راياد شول،چې ترکيې ته يې رخصتولم تړمې، تړمې اوښکې يې غبرګې، غبرګې په مخ رواني وې، په تګ مې ډېره خپه وه خود کور نه دوتو په وخت راته کومې بلې شيطانې غوندې ميلمنې په خندا وويل

-"ټکوره! ترکيې کې به مزې وکړې، ترکۍ جينکۍ به دې وخوري" مور مې پدغه خپګان کې هم په غوسه وروکتل

-" ولې زما شيدې به دومره بې مالګې وي، اخرپښتنه يم اودمور په خپلو پښتنو شيدو همدغه باور لس کاله پښتون زلمی وساتلم، پښتون زلمی، چې په پردۍ ښځه يې سترګې لګېږي ان بانه يې له حيا نه ځمکې ته کاږه شي.

نو په اخر سر چې له ترکيې نه مې هم پښې راسپکې کړې، دکونړ ديو پښتون پتمن غره په هسکه څوکه څنګه خپل پښتون فطرت پرېږدم له کټ نه تاو راتاو شوم، سرته يې ودرېدم، ستورو او سپوږمۍ ته مې کتل، ټولو راته حيران، حيران کتل، لکه غېر، غماز چې د ننګ په کوم ميدان د کوم پښتانه زلمي ننداره کوي بس بله چاره نه وه واسکټ مې وويست، کات مې کړ، دبالښت لاندې مې کېښود، په کټ پرته کمبله مې يوې خواته ټوله کړه، دکټ ښي اړخ ته اوږد وغزېدم، خپل څادر مې په پښو راخور کړ عجيب احساس راسره و.نه پوهېدم چې خپه يم که خوشحاله .پدې هم نه پوهېدم چې خپه شم که خوشحاله.يو خواډانګ و بل خواپړانګ.يو خوادټول ژوند

ارزښتونه وو. دپښتانه زلمي او پښتنې پېغلې دحيا او پاکوالی فکرونه او بل خوا دزړه سره اورونه او په رګونو کې د سرو سکروټيو او سرو بڅرو خوځېدل وو.هيڅ نه پوهېدم خو ناڅاپه مې داتينا غږ واورېد "مننه ترورې! وختلم، تاسو اوس ځئ" بس چې کتل مې اتينا کټ ته رارسېدلې وه غلي غوندې يې وويل

-"سلام"

بيايې کمبله اوچته کړه، وې ويل

-" ما په ځمکه غوښتې، خدای په اسمان راکړې"

مانا دبلی په سريې راکړې ماورته هيڅ غږ ونه کړ کټ کې کښېناسته، زړوکی يې لرې کړ، له کوڅی نه يې پييوی را خلاص کړ دکټ په پښه يې ورواچوو کوڅی يې راوسپړلې، اوږده خرمايي ويښته يې په کوتو گمنځ کړل بيا يې ورو، ورو خورول چې په غوږ والی کې يې ونښتل يو څه هڅه يې وکړه چې ويښته له مندری نه را خلاص کړي خو هغه پکې سم تاو شوي وو ماته يې وويل دا والی راله د ويښتونه راخلاصه کړه.ماورته وويل "زه يې نشم خلاصولی"

-" ولې؟...ويرېږه مه خير دی خورم خودې نه...؟"

-" خورې مې نه خو،دغه کارونه ښځې پخپله کوی دبل چانه پکې مرسته نه غواړي".

-" داډېره جاخه شوې ده،غوږ مې خوږېږي".

-" هيڅ پرې نه کېږي را خلاصوه يې".

-" والله خوږېږي ،ټوکه نه کوم"

-"ولاحول مې کړه،ښه! رانژدې يې گړه"

-" پسې راپاڅېږه ځينې کارونه، په پرتونه کېږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" چې په پرتونه کېږي زه يې هم نه کوم، بس ته پوهه شه او ويښته اووالۍ دی پوهه شه".

لکه څوك چې ماشوم کلاروي همدغسې يې راته په خوله دوه درې چړپه وکړه بيايې وويل

-"گل مې دی گل، مه خپه کيږه، دادی په پرتويې وکړه، زه به غوږ در وړاندې کړم"

ددې سره يې خپل چپ لاس زمانه واړوو د کټ په بازو يې کېښود او داسې راباندې راپرېوتو چې ښۍ سينه يې زما په سينه جوښته پرېوته اوچپه سينه يې زوړنده پاتې شوه چې ايله يې څوکه زماتر سينې رسېده غوږ يې راله سترگوته مخامخ کړ

-"اوس يې له نژدې ووينه" بس بله لاره،چاره هم نه وه،څه به مې کولای؟ دشيگل په پاس سرکې دغره په څوکه ديوې بلۍ په سر په يوه پراته کټ کې کومې نيازبينې ته دغه ډول ستونزه پيداشي نو ځان خو تر ې نشې خلاصولی،زما په انکارېې امکان درلود هغه غوسه شوې وای،ويښتو ته يې زورکړی وای،او دويښتو زور والۍ له او دوالۍ زور غوږ له تللی وای،اوغوږ ته زيان رسېدلي وای.نو بيا به څه وو،هغې له به څه بند تړلی ،اوپړه به يې دچا په غاړه وه؟،زما وړوکی انکار، اودومره ښايسته غوږ ته زيان رسېدل چې سوری پکې هم زما په وينا شوی و. بيابه مې څه کول فکرمې وکړ خو رښتيا هم بله لارنه وه راپاتي. بس له غوږوالۍ نه دويښتو په راخلاصولو مې پيل وکړ ددې سره مې دغني خان دې شعر په مغزو کې انگازې جوړې کړې"چې دې وس د بدونه وي+ څه به ته څه به دې ښه وی+ توبه هله د شرابو+ چې شراب درته پراته وي+چې بوډا شې خوله کړشپه + بياتوبه، توبه د څه کړې+ هغه ښه له بدو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدوي+ دناکامه چې ته ښه کړې+ دا چې باغ دگلو ډك وي+ مستانه غوندې ماښام وي+ داچې تاته رڼې سترگې+ غلی ووایي سلام+ په مکېز دې زړه کې بل کړي +دمستۍ دوزخ تمام+ او وی راشه راشه زما یاره +وخت دی لړ خبري ډېرې+ بیادې وروشان له اوږونه+ پستې لېچې کړي چاپېرې + خوله دې خولې ته کړي در پورته+ شونډې سرې تودې بې هوشه+ لکه بله ډیوه رپي+دځوانۍ مستۍ دجوشه+ ته چې دغه وخت اوچت شې+ او را شروع شې په ژړا+ نولیونی وایي قسم دی+ یا خوغوث یې یا اجړا.

له ویښتو نه مې ورله والۍ راخلاصه کړه، بیا یې وویل

-"دویښتو نه خودې راخلاصه کړه ،اوس یې راله دغوړنه هم را لرې کړه ،دشپې ماتېري"

-ښه وه لاس مې ورته برابرو زرمې ورله کونډه له خپل چنگك نه خلاصه کړه په یو لاس مې ورله دسپین نري واړه غوږ پوڅکۍ ونیوله اوپه بل لاس مې والۍ پورته راښکله ترې راومې ویسته خود بل غوږ نه دوالۍ رالرې کولو دپاره هغه مجبوره شوه چې اوږده راباندې پړمخې داسې پرېوزي چې سینه یې زما په سینه جوخته ولگېږې پوزه په پوزه راشی او خوله په خوله ښخه شي دغسې دهغې چپه والۍ زما ښي لاس ته برابره شوه خو د دوه لاسونو کار په یوه لاس چرته په اسانه کېږي ځو ځل مې ورله کونډه پرانیسته خوهیڅ پونشوم چې بیا پکې ولې نښتې وه؟ کېدای شي لامل یې داو چې غندل به مې ورله له کونډې نه سمه نه وه راویستلې، په هغې چې ښکته ښه زور ونه کړې اودکونډې ترسر پورې یې زور کړې راتاو نه کړې چرته له کونډې راووځي اوچې کونډه خلاصه نشي نو که ځوك هڅه کوي چې غوږوالۍ دچاله غوږه راوباسي نو مانا یې داده چې بل لوری له غوږ نه خلاصوي دغه چې زه ورته پوڅکۍ وایم اوکېدای شي ځوك یې دغوږ نرمۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي همدغه شی چې دغوږ نه ښکته را زانګي او نجونې يې سوری کوي اووالی پکې اچوي دا خو ډېر نرم دی او بيا لا داتينا دغوږ پوڅکی دا خو دسپين نري کاغذ غوندې نری وه داخو په اسانه را شلېدلی شوه.له همدې وېرې مې په کلاره څو ځله هڅه وکړه چې والی ترې راوباسم خودوالی خوښه نه وه هرځل به اتينا د درد يو وخ،ويش کوو او مابه والی پرېښوده چې ونشو اخر مې ورته وويل غوږ دې خولې ته رانژدې کړه د غوږ دپوڅکی وروستی برخه مې ورله په خپلو غاښونوکې ونيوله اوپه لاس مې ترې والی راوويسته دکټ نه لاندې مې وغورځوله او ورته ومې ويل سهار يې بيا را اخله خواوس زمانه پاڅه چې ساه دې راله بنده کړېده

په خندا شوه

-" ساه دې بنده شوې؟"

-" هو! ساه مې بنده شوې ده، کوزېږه"

تنی يې راله پرانيستې ، په سينه يې کلك، کلك وچيچلم او رانه کوزه شوه ستا که ساه بندېږي، زما خو نه بندېږي راخېژه.

-" د در ختلونه يم."

-" ولې؟"

-" په اخر کې راباندې دمور نصيحت مه ماتوه".

-" هغې درته ترکيه ښودلې وه کونړيې درته نه وښودلی".

-" حيلې ورته مه ګوره بس دوه درې ورځې صبر وکړه ستا به دين په ځای وي زما به پښتو".

-" ځه هم درنه نورڅه نه غواړم يواځې په غېږکې خومې ويده کېدای شې."

-" نه افسوس کوم چې دغسې هم نشي کېدای".

-" حيرانه شوه نو څه کوې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" زه خپل ښادر په ځان خورووم ته خپل زړوکی خورکړه. دومره يخني نشته".

-" اوکمبله؟ پدې به ښه کوو؟"

-" دا به ددواړو ترمينځ پوله شي ته به زما سره نه لګېږې، زه به ستاسره په خپګان يې وويل "خبره نو دپولو شوه؟"

-"هو! خو ډېرې ورځې به نه وي"

ددې سره مې کمبله په منځ کې راځای کړه او مخ مې ترې واړوو له ښه شيبې وروسته يې راله په ويښتو کې ګوتې وهل شروع کړل خو زه هم ستړی ووم خوب راته همدغسې مې پرېښوده اوترې ويده شوم سهار چې راپاڅېدم سرمې دهغې په مړوند پروت و اوښی پښه مې سمه پرې ور اړولې وه.

نهم څپرکی

عـجـيبـه بـوډۍ

نن مازديګر په سمه لام کې زمونږ درېمه ورځ پوره کېده،پدې دريو ورځو کې اتينا درې کاريزې ورځې لرلې اودرې واړه يې دکلي دښځو او ماشومانو په کتنو اودقتلونو په باب په مالو ماتو راټولولو تېرې کړې. مونږ هم دسمه لام دتاريخ اولويوکيسو په پوښتنو کې ورو،ورو پوښتنه کوله او دغو ګډو هڅو تردې بريده رسولي وو چې اوس را ته د قاتلانو په پېژندو کې هيڅ شك نه و. ښکاره خبره وه قتل تبرګي دهغه زامنو او زوم کړی و.دامالومات دشيګل دڅارنوال دمالوماتو سره بېخي سم وو. خو دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزه داوه چې له سمه لام نه يې قاتلان نشو بيولی او زمونږ ستونزه داوه چې له قاتلانو مو پوښتنه نشوه کولی.

اود ارښتيا خبره هم ده ، پدغه شان ځای کې چې دګټو، ختو له څوکورونو پرته چې ټول سره په خپلو کې دوينې اوهډوکورشتې لري او سره پيېل شوي دی. نور څوك وو. په روغ کلي کې به درې کسه څنګه څوك رانيسي چې تا قتل کړی دی ولې دې کوو. د پيسو دپاره که د چا د سياست دپاره؟ دادرې واړه ورځې زمونږ سره همدايوه تلوسه وه چې يو ځل خو دواقعې محل وګورو. مونږ پټه ،پټه پوښتنه کړې وه او دهغوپوښتنو نه مو دومره مالومات تر لاسه کړي وو. چې مونږ پرې ځان رسولی شو. نن چې اتينا د ښځو او ماشومانو له کتنې وزګاره شوه. راته يې وويل

-"ددې سيمې دليدو په بهانه به ورو غوندې وخوځو او د پېښې ځای ته به لاړشو"

که څه هم داله خطره ډك کار و خو ورسره وومنله . خپل کوربه ته مو وويل

-"مونږ به چکرولګوو"،هغه ډېر ټينګ شو چې دې به هم راسره لاړشي چې سيمه راوښيي، خومونږ ورته وويل

-"مونږ يواځې ځو ، او د سيمې سره مو ډېر کارهم نشته يواځې غواړو ددې غره ننداره وکړو"

هغه هم بې ځوابه شو.اومونږ په همغې لار روان شو په کومې چې راغلي وو دشل پنځه ويشت ملته مزل نه وروسته د خوړ کلي نه پاس په خوړ پراته ديوه بش پل ته ورسېدو همدغه ځای ته دبنګېرې کمر وايي. دپل نه چپې ډډې ته د غره په لمنه کې څو واړه ،واړه پټي وو چې د جوارومونډان لاپکې ولاړوو. د پټيو په ليدو وپوهېدو چې راورسېدو خو چې په هرلوري موکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ بوټي اوونې وې د سمڅې کومه نښه نه ښکارېده . د پټيو په پاس سر کې څو تورې، ببرې ، ببرې بزې څرېدې . د پټيو قبلې لورته پاس د غره په لمنه کې د کومې غنې خور او ګورشين بوټى و. د بوټي پاس څنګ ته وړه سپينه چينه وه. اود بوټي دسيوري راښکته دوه سرې ټوټې ښکارېدې ، مونږ هم د چينې په لور ورغلو،چې ورنژدې شو. سرې ټوټې سرې جنډې دي چې په دوه وړو،وړوقبرونو رپېږي ديوې لويشتې په اندازه واړه ښايسته،ښايسته قبرونه دي. په سپينو،شنو تورو او سرو کاڼو پرې ګلونه کښل شوي دي اوجنډې يې هم دلاس د څپك هومره سرې پاكې ټوټې دي چې ديوې لويشتې كدر داوږدو ښايسته سپينو ډکو په سرکې سيلۍ ته ورو،ورو څڼې رپوي.

دقبرونو په ليدو حيران شو.نژدې ورغلو کاڼي پرې دپاسه نه وو ايښودل شوي بلکې داسې ښکارېده لکه په خټه ياسيمټو کې چې کلك شوې وي. د قبرونو ښايست ته فکر يوړو،کاڼي يې په ښه ظرافت برابر ايښودل شوى وو. او له ايښودلو مخکې په نوروګټود سولولو او ياله بلې لارې ښه اوارشوي او تراش شوي وو. ددوه ګوتو په اندازه دوه،دوه شناختې پرې هسکې ولاړې وې . خواته يې دانار په جسامت دانارغوندې تك سور منګوټى د رنېو او بو ډك پروت و. د قبرونو خوااوشا ښه پاكه پرته وه. د اوبو داغونه پرې پراته و. داسې ښکارېده چې څو شېبې وړاندې پرې او به شيندل شوې وي. اتينا غوښتل د کاڼو دکلکوالي په راز پوى شي، لاس يې وروړ. چې له پاسه غږ شو

-" نه! لورې نه ! "کړه مې ننداره خوګوتې مه راوړه+خواته مې کښېنه خو ګوتې مه راوړه." او ورپسې کټ،کټ په خندا شوه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ چې پورته د توت ونې ته وکتل ، يوه خوارکۍ بوډۍ ناسته ده. تورزږوکی يې له سره خويېدلی دی. ويښته يې ډير سپين دی او کم تور، کوټ مخ اوکږشپه خوله، دونې په دوه ښاخونويې لرگي ايښي بر وزه (مرغکۍ)يې پرې اچولې اوپرې ناسته ده . څنگ ته يې دوه نور ښاخونه دي. په هغويې هم لرگي اچولي اويوه غټه بروزه پرې پرته ده . په لاس کې يې د بروزې نوی او بدل شوی پړی دی. ورو،وروېې پړی ټول کړ. د بروزې ترڅنگ يې کېښود. راپاڅېده. لاندې په يوه خنډيې پښه کېښوده او راوې دانګل. اتينا يې وپېژنده. ډاکټرې لورې سترې مشې . اتينا لاس ورکړ. قبرونوته يې اشاره وکړه لاڅه يې نه وو ويلي چې بوډۍ ورته وويل.

-"كه اوبه څښې منگوټی واخلئ ډك پروت دی،سهارمې پرې څوكليمې چوف كړې دي. او گورې ددې چينې اوبه دي،دشيگل په ټوله دره كې داسې خوږه چينه نشته " ورغله منگوټی يې راواخيست. بيايې اتيناته وويل،

-"لورې دانور مې هم بچي دی . خوته رابانده گرانه يې تاچې دارو راكړي اوس مې نه په سر دردوي نه مې ځان خوږېږي ټوله شپه خوږ خوب كوم" بيايې وخندل ، ما او برياالي ته يې وكتل.

-"بچوتاسوخپه نشئ دادشهيدانو اوبه به دې له وركړم" اتينا تری منگوټی واخيست، شونډوته يې نژدې كه بوډۍ پرې بياورغږكړ.

-"نه لورې نه! د شهيدانو اوبه دي، دې گټې ته كښېنه په ناسته يې وڅښه .چې دارودې شي"

اتينايوې گټې ته اوزه بلې ته كښېنا ستم اوبه يې په سرواړولې. بوډۍمخامخ وكتل دوه سيرلي يې خپلو كې په جنگ و. وې ويل

-"دې ميرات مړوځانونه مړه كړه زه به دوی خلاص كړم بېرته راځم"

اتيناچې اوبه وڅښلې پاڅېده،منگوټی يې له چينې نه راډك كړ،بريالي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وخندل کښېنه چې هغه اوبه وڅښلې بل يې ماله راډك کړ.ماترې
واخيست ورته ومې ويل
-" زه خو ناست يم. وې خندل "هوښياريې د خبرې ځای نه پرېږدې"
 چې اوبه مې وڅښلې اتينامنګوټی بياراډك کړاودقبرونو تر څنګ يې د
پخواپه څېر کېښود،بوډۍ ترور راستنه شوه. اتينا ته يې وويل.
"شاباس لورې! دايې يواځې يادګارونه دي،دلته چاظالمانو څه وخت مخکې
دوه سرې وژلي و، ماچې سهاربزې راوستې، بزې پدغه مخامخ ځای راټولې
شوې،چې ومې کتل، وينې پرتې وې،پکول اويو توربوټ پروت و،پوه شوم
چې دلته چاڅوك وژلی دی"
 کينې لاس يې د جواروپټيوته ونيوپه مخ يې مږې،مږې اوښکې را ماتې
شوې وې ويل
-"يو ترې دې پټوته منډه اخيستې وه، هغه يې په ټوپك له دې ځای نه
 ويشتلی و. بيايې مړي وړي و.پاس دغره په ډډه کې سمڅه ده،هغې ته يې
خېژولي و.شګې يې پرې راړولې وې"
-اوښکې يې په پلوپاکولې اووې ويل
-"خوشهيدان چرته څوك پټولی شي، هغوی خدای په خپلوقدرتونوراښکاره
 کړه" اتيناترې وپوښتل
-"نو تاورله څنګه دلته دومره واړه قبرونه جوړکړي؟"
-"ماچې له کومې ورځې دغه وينې وليدې اوبيالاړم دکلي خلك مې خبرکړل
اوهغو له سمڅې شهيدان رااوويستل اوددوی ځوانۍ مې وليدې اوددوی له
درجو خبره شوم چې څومره ښايسته پراته وو" دواړه لاسونه يې خپلوکې
سولول او سر يې ورسره ورو، ورو خوځاوه." وۍ لورې که دې ليدلي وای
لکه په خواږه خوب چې ويده وي،تندو يې داسې سپين برېښ کوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکي،مسکي وو لکه دچاسره چې ټوکې کوي چې هغوی خلکو وې وړل بیامې څو شپې سر په سر په خوب لیدل، چې په شنوباغونو کې به درنوچینوپه غاړه په تختونو ناست وو، یوه شپه مې ورته وویل بچوماهم درسره بوزئ. راته یې وویل "هر سهارچې بزې دغلته بوځې یو ځل الحمدالله اودرې ځله قل هوالله وایه او مونږ ته یې رابخښه نوبیابه دې راولو"بس زه هم راغلم. په وینو سره کاڼي مې ورله راټول کړل داقبرونه مې ترې جوړکړل او هر سهارورته الحمدو اوقل هووایم او نورې چې هم راته څه کلیمې زده دي هغه هم وایم او هغوی ته یې ثواب وربخښم"اتینا ترې پوښتنه وکړه." نه پوهیږې چې داظلم به چاکړی وي"

اوښکې یې په خپل خیرن زړوکي پاکولې اووې ویل.

- "نه زه څه پوهیږم خوکه هر چاکړی وي خدای دې ورته خپله سزاورکړي."

-"داسې څوك خوله دغې پېښې وروسته دلته ځي راځي نه چې پخوانه راتلل"

-"دغه تبرګی راځي، دلته وګرځي راوګرځي او بیرته لاړشي. نه پوهیږم څه پسې راځي"

-" تبرکی پخواهم دلته راته.....؟"

-"نه مخکی مې کله نه ولیدلی....؟"

اتینا ماته وکتل پوهېده چې دډېرومجرمانویوخوی دادی چې په کوم ځای کې جرم ترسره کړي لږترلږه یوځل خامخا دهغه ځای ننداره کوي اوکه څه وېره ورته نه وي نو بیا کېدای شي ډېر هلته تګ راتګ وکړي.

اتینا ترې بیاوپوښتل " تروري ونه پوهېدې چې کله یې شهیدان له کلي وړل څوك پسې راغلي وو"

-ډېرخلك وو. همدغه تبرګی هم پکې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زه وايم چې هغه دلته راځي هم زما په څېر به يې دوی نه هېرېږي ځكه راځي.هغه يې زخمونه ډيرپه غور كتل"اتينا بياماته سترگې راواړولې ماناداچې هغوی د خپلو گذارونو زوركوت .بيايي هغې ته وويل

-" تروري هغه سمڅه چرته ده....؟"وې ويل

-"دغلته نژدې ده راځۍ چې ورله بوموځم." ورسره روان شو. څلورپنځه دقيقې چې په ناوكې پورته لاړو يو كمر مخې له راغی . د كمردپاسه سمڅه وه. وروختو. دوه گزه به سره وره وه اونژدې درې گزه به اوږده وه . سړی په ټيټه ملاورننوتلای شو. مونږ يې خولې ته ودرېدو. اتينا له بوډۍ نه بياپوښتنه وكړه

-" څومره وخت كېږي چې باران نه دی شوی"...؟

-"شپږورځې مخكې شوی و"

-"نودلته دامنډونه وينې...؟"

دسمڅې مخې ته په پرتوشگوكې يې منډونوته اشاره وكړه "نوددې مانا داده چې څوك په بيا،بيا دلته راځي.... تاخوڅوك نه دی ليدلی"

-"نا! ماخوڅوك ندی ليدلی چې دلته راغلي وي خو كه تبرگی څه وخت راغلی وي اومانه وي ليدلی نوغاړه نشم بندولی. خوبل څوك دلته نه راځي. مونږ لا ولاړ وو چې له پورته نه دنيم كيلوپه وزن يوكاڼی را وغورځېد. نژدې ووچې داتينا په سرولگېږي مونږ حيران شو. هغوی ته مې وويل تاسوسمڅې ته ننوزئ. اتينا وويل

-" مخامخ مه ښكاره كېږه،داسې په څنگ لاړشه اوله هغه ځای نه وگوره"

له بډې نه تمانچه راوويسته مرمۍ مې تېره كړې وه خوكولنگ مې پرې ورښكته كړی و، په غټه گوته مې ورله كولنگ راواړوو. له سمڅې ښه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم . وروغوندې مې سر او چت کړ، خنداراغله،په کړس،کړس مې وخندل غږ مې کړ

-"راووځئ د تروربزه ده"

بریالی چې راووت ، بزې ته یې وکتل وې خندل

-"دتروربزې هم له شکیو نه ډېرې ببرې دي"، ترورخپله بزه پسې روانه شوه او مونږ ترې ښکته راروان شو. اتینا وروغوندې وویل --

"دسترګوکونج کې کینې اړخ ته وګورئ"

مونږ غلي وکتل، دتورپکول اوخړوجاموسړی ولاړو، مخ یې واړو،کلاشنکوف یې له ځان سره جوخت ونیوچې په اوږه پروت ځادر کې یې پټ شي . اتینا وویل

-" څوك دی؟"

بریالي ځواب ورکړ

-"د تبرګی کشری ځوی!"

اتیناوویل

-"زه فکر کوم چې وژنه جنایي ده."ماترې پوښتنه وکړه

-" له څه نه پوی شوې؟"

-"وګوره وژنه چرته شوې او سمڅه چرته ده،په خپلو پښو راتلل خو تر سمڅې پورې اسان دي خو د مړو راوړل او بیا هغه هم قاتلانو ته داډېره ګرانه ده قاتل ته وژنه دومره ګرانه نه ده لکه دا وروستۍ پټونه اوځای ته رسونه یې. مونږ ولیدل چې دسمڅې خولې ته په یوه شپه کې څومره ګټۍ راوړل شوې دي. ددې دپاره چې مړي ښکاره نه شي.بیا ددلاور د ورور خبره چې په کومو ګټووینې توی شوې وې هغه یې په ډېرشواخون دلاسي ځراغ په مټ پیداکړي دخوړ په اوبو یې پاکې وینځلې وې،دوی داټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅې ددې دپاره کولې چې وژنې پټې کړي او چې دپېښې ښکاره کېدو نه يې دومره وېره لرله لامل يې همدادی چې دوی دبل چاپه وينا وژنه نه وه تر سره کړې بلکې دپيسو دتر لاسه کولو دپاره يې کړېده" ماورته وويل

-"همدغه فکرزه هم کوم اوددې ترورخبرومې داگومان لاپسې پوخ کړ خو ثبوت څه دی...؟ قضا خوستا فکرونه نه مني ثبوت غواړي"

-"په ثبوتونو پسې يې نه گرځو بس همدغسې يو رپورټ ليکم همدا دليلونه پکې راوړم زه پرې هم لاسليك کوم او ته به يې پرې هم وکړې نوره پکې څه خبره نشته . درپورټ يو نقل د شيگل څارنوال ته هم ورکوم. هغه لاپه شك کې دی . اصلي قاتلان لانه پېژني د هغه به دغه شك لرې شي اوزمونږ به دسياست"

-"لکه څنگه چې مې مخکې درته وويل رښتيا دادي چې که خپل فکرپکې ملگری نه کړونومونږ تر اوسه يواځې ددې څه تتې نښې ليدلي، سم روغ ثبوت موندی موندلی چې پېښه جنايي ده . کېدای شي ديو جنايي قاتل غوندې سياسي قاتل هم د جرم د ځای بيابياکتنه وکړي" هغې وويل

- "دوی خپله سياسي خلك نه دی که وژنه سياسي وای نو دبل په ويناکېده. او هغه به خامخادوی ته دين رامخکې کاوه. او که وژنې ديني اړخ لرلای بيابه دوی دومره ډېر د ضمير سره په جگړه نه وو اخته. بس خبره به وه تېره به وه اودوی به هم هېره کړې وه"

بريالي وويل

-"کېدای شي دوی د جرمونو ډېر اوږد تاريخ ونه لري.اتيناعصباني شوه خپل سر يې په دواړو لاسونو ونيو وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"تاسو خبره اوږدوئ،داخلك ډېر خطرناك دي،مونږ په يو ډېراحمقانه پلان کارکوو، زمونږ ژوند په خطر کې دی، بايد له فکرنه کار واخلو،په سترګوکې يې اوښکې راښکاره شوې.

-"خدای مه کړه که په تا يابرياني څه وشي زه به څه کووم،ټول ژوند به ځان مجرمه ګڼم"په سر مې ورله لاس راښکه

-"دزړه سره خپه کېږه مه،چې زه درسره يم هيڅ غم مه کوه، خدای به هر څه اسان کړي، حوصله کوه"

اوښکې يې پاکې کړې.ماته يې مخ راواړوو " ته خو ورسره تېره ورځ ميلمستياکې ګډناست وې څه فکرکوې....؟" ماويل "ښه پوخ مجرم دی. د کسين سلطان ټولې نښې پکې شته. هيڅ ته په ارزښت نه ګوري"

اتينا پداسې حال کې په خنداشوه چې په سترګوکې يې لا اوښکې ځلېدې. "چندان اهميت يې درنه که "ماويل "په يوه کاسه راسره ناست و ،غوښه يې رانه ټوله وخوړه ،ماورته څوخبرې پيل کړې خو ډېرې په لنډه يې ختمې کړې"

-" تاورسره څه خبرې کولې"

-"ماورته خبره لومړی له ډوډۍ راونيوله،غوښه يې هسې په اوبوکې سپينه ځوښولې وه. زمانه يې پوښتنه هم ونه کړه په کاسه کې يې دډوډۍ په ماتولوپيل وکړ، ماورته وويل پکې ماتوويې...؟" وې ويل "زه خوبه يې پکې ماته کړم"اتينا وخندل "مانا يې داچې زه يې پکې ماتوم او ستاخپله خوښه"ماويل "هو.... اوچې څوښونې مو وخوړې ماورته وويل"ستاسو د ځای خواړه مې ډېرخوښ شو" وې ويل "کورکې يې هم همداسې پخوه" بيامې ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېره ښکلې سيمه ده ډېره مې خوښه شوه" وې ويل "چې خوښه دې شوه پکې واوسېږه".اتيناوويل
-"که خوښه مووي شپه به دهمدې اسلم خان کاکاسره وکړو او سهار به لاړشو".برياڵي وخندل
- "که تبرگی مو روغ پرېږدي"
-اتيناوويل "زه هم همدغه فکر کوم. خوڅه به وکړي لار به راته ونيسي؟" ماورته وويل " لاربه راته هله نيسي که له نن شپې مونږ اوهغوی دواړه ژوندي ووتو،اوکه يوه ډله له منځه لاړه نو هغه خبره شوه چې "خس کم او جهان پاك"
ماښام نژدې و چې بېرته کلي ته راورسېدو . اسلم کاکا په لار کې ولاړو. فکر مند غوندې و. پخير راغلی يې وواېه او دکور په لور راسره روان شو.زما سره څنگ په څنگ روان و، خو چې حواسو ته مې ورله کتل پوهېدم چې څه انديښنه لري. پوښتنه مې ترې وکړه.
-" کاکا!ولې انديښمن غوندې يې؟"
- " تاسو چرته تللي وئ؟"
- " ښکته دخوړکلي په لور!"
-"دڅه دپاره؟"
-" چې غرونه اوسيمه ووينو".
- "دغه لار خو تاسو ليدلې وه. پرې راغلي وئ ، او دسيل ځايونه خو د سمه لام نه پورته دي. د خوړ کلي په لور څه دي؟"
-" کېدای شي ډېر دسيل ځايونه وي خو مونږ نور ځايونه، نه وليدلي."
-" دکوم ځای پورې تلي وئ؟"
-" دبنگېرې دکمر پورې،چرته چې پُل پروت دی".

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" سمڅه مووليده؟"

-" کومه سمڅه ؟"

-" څه وخت مخکې چې پکې مړي موندل شوي وو."

-" هو!"

-" نورڅه خو مو ونه ليدل؟"

-" لکه څه ؟"

-" داسې څه چې اندېښنه يې دراچولې وي."

-" دتبرګی ځوی مو وليده".

- "سمه ده،تاسو کورته ځئ اوزه د تبرګي دوی کورته ورځم."

اسلم کاکا لاړ خو مونږ وګڼله چې څه پېښېدونکي دي. غلي روان وو.

اتيناخاموشي ماته کړه

-" تمانچو ته مو مرمۍ تېرې کړئ. او ځانونه مود هر راز حالت دپاره په ذهني ډول تيار کړئ"

په تمانچو مو بيا کولنګونه راواړول لږه شېبه وروسته د اسلم خان کاکا کورته ورسېدو. زه او بريالی پاتې شو او اتينا دننه کورته لاړه.

دماښام د لمانځه وخت و. بريالي ته مې وويل

-"وخت دمانځه دی خو په وار سره به مونځونه کوو"

زه په لمانځه ودرېدم او هغه کړکۍ ته مخا مخ کښېناست، ماچې لمونځ خلاص کړ هغه ودرېد او زه کړکۍ ته کښېنا ستم.له کړکۍ نه د کور لويه دروازه ښکارېده. لږه شېبه وروسته خلاصه شوه. اسلم خان کاکا رانئوت.ماورته کتل چې د حجرې په خوا راروان شو. زه دروازې ته ورغلم. خو هغه غلی حجرې ته راغی. وې ويل

-"ډاکټره! راغلي ياستئ زه به کورته ورشم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړ خو زه پوهېدم چې حواس يې لا اوس هم په ځای نه دي.

اسلم کاکا دډوډۍ سره راووت. په ډوډۍ کې مې هڅه وکړه چې زه او بريالى يوې کاسې ته رانه شو. همدغسې مو وکړل زه داسلم کاکا اوبريالى يې دځوى سره يوې کاسې ته کښېناست. دډوډۍ له خوړلو وروسته اسلم کاکا خپل پنځلس کلن ځوى کورته ولېږه او پخپله يې د چاى پيالې ډکې کړې او وې ويل

"ډاکټره! مازديگر مې دتبرگي ځوى وليده چې ستاسو نه مخکې راروان و،زه په دويمه ورځ په تاسو شکي شوم. خو زه پښتون يم او تاسو مې په کورکې مېلمانه وئ، داراته ډېره گرانه وه چې له خپلو مېلمنونه پوښتنه وکړم. ستامېرمن دتبرگي دوى د کور له کومې ښځې نه څه پوښتنې کړې وې او دغو پوښتنو هغوى هم په شك کې غورځولي وو. اوس يې ماشکونه يوڅه لرې کړل. خو تاسو راته رښتيا ووايئ چې څه پسې راغلي يئ. کوم کسان چې پدغې سمڅه کې مړه موندل شوي وو دهغوى خپلوان خو هم نه ياستئ،ځکه چې که هغوى راتللاى نو د ښځې راوستلو ته يې څه اړتياوه. بس راغلي به وو،مړي به يې کړي وو اوتلل به."

ورته ومې ويل"کاکا!ته زما نه څه پوښتې؟"

-" ستاسو دراتلو مسخد".

-" رښتيا ځواب غواړې.؟"

-" وو- رښتيا".

-" په ځان کې د رښتيا د اورېدلو وس وينې؟"

-" ډېر گرځېدلى يم،ځو ملکه مې خوړلي دي او دا مې زده کړي چې په سړه سينه ځنگه خبره واورم او ځنگه په سړه سينه ځواب ورکړم. که زما په وژلو پسې هم راغلي ياستئ، ښکاره يې ووايئ،داژمنه نه کوم چې ځان به تړلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسپارم،ژوند خوږ دی،ځان مرګ له نه درکوم خو دا ژبه درسره کوم چې تاسو هم مرګ له نه ورکوم".

-" مونږ دامالومول غواړو چې تبرګي دوی کومې وژنې کړي دي دڅه دپاره يې کړي،دپيسو دپاره که دچاد سياست دپاره؟"

-" بس دهمدې مالومولو دپاره راغلي يئ؟"

-" وو، بس دهمدې لپاره".

-" که درته مالومه شي نو بيا؟"

-" نو که دپيسو دپاره وي هم زمونږ ورسره کارنشته او که دسياست دپاره وي هم".

-" په خندا شو ټکورجانه! نو بيا يې مالوموئ څله؟"

-" کاکا ځينې خلك داسې ګڼي چې داوژنې سياسي اړخ لري او که دغه رښتيا وي نو بيا امريکايان غواړي د هغوی په وينا دلته چڼ او دپاکولو عمليات تر سره کړي او تاسو ته مالومه ده چې دهغوی د پاکولو عمليات د ګنده کولو او لاپسې خيرنولو عمليات دي،او دچڼ عمليات يې د ښو او بدو د ګډولو او په يو صف ددرولوعمليات دي. زماپلارهم دکونړ دی او د يو کونړي په صيپت نه غواړم زما داسيمه بې ستره شي. که خدای مه کړه د تالاشۍ په وخت د کوم غير ملکي فوځي شنې سترګې د کومې افغانې خور په سپين مخ ولګېږي نو همدغه د ټولو افغانانو د سر ټيټۍ دپاره بس دی. مونږ ښه پوهېږو چې جرم دپيسو دپاره شوی. خو زمونږ خبره بې ثبوته څوك نه مني، زه د يو افغان په توګه له تانه هم غواړم چې زمونږ سره مر سته وکړه او داخپله سيمه بدرنګې ته مه پرېږده.

په اوږه يې راله غلی غوندې لاس کېښود

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پياله دې واخله،سړېږي او بې غمه اوسه زه ستاسو سره يم، هر ډول مرستې ته تيار يم، دا سيمه مونږ له وروسيانونه ساتلې ده هغوی ورته نه دي راغلي، له دوی نه به يې هم ساتو"

د چای له څښلو وروسته څه شېبه ناست وو، بيا يې وويل

-"ډاکټره! ويده کېږو،خو نن به کټونه بدلوو ته به زما په کټ کې ويده کېږې او زه به ستا"

-" ولې ....؟"

-" بس پوښتنه مه کوه خو دکور دبلې په سرکټ پروت دی ورخېژه او مېرمن دې هم ورخېژوه زما هغه به اوس دحجرې بلې ته راغلې وي".

زه ټکنی غوندې شوم وې ويل

-" زما او ستا پرده سره شريکه شوې پوهېږې چې مېرمن دې زما مېرمن ته خواښې ويلې ده.

په هغه پسې دکور په لور ور روان شوم په لومړي ځل يې راته مېرمن د بچي په خطاب ستړي مشي راکړه. ما ځان کټ ته ورساوه لږه شېبه وروسته اتينا راغله.ځان يې کټ ته راوغورځوو وې ويل

-" د خوب ځای مو څنگه بدل شو" " کېدای شي دامنيتي دليلونو له مخې، خو تا څنگه خواښې پيداکړه"

مخ يې راله په مخ کېښود

-" لوی ارمان مې دی چې افغانه خواښې ولرم، ماويل که ستا مور ته ژوندي ونه رسېږو نو يوې افغانې مورته خو به مې خواښې ويلې وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

دمـجرم پـه څـرك پسـې

دسهار له لمانځه وروسته مې لاسونه ددعا لپاره لپه کړي وو. چې اسلم خان کاکا له جومات نه راغی،حجرې ته راننوت، زه هم راپاڅېدم وې ویل

-" ډاکټره! تبرگی دوی تللي دي"

-" چرته تللي؟"

-" باندې ته،زمونږ خلك په پاس غرونوکې ورشوگانې او مال چرونه لري،په اوړي کې مالونه هلته بیایي، همدې ته مونږ بانډه یا بانډې ته تلل وایو".

-" ستاسو د کلي بانډې چرته دي..؟"

-" زمونږ بانډې نژدې دي خو تبرگی دوی دخپلو دوستانو بانډې ته تللي، دوستان یې په لنډي ناو کې دي...."

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" او ددوستانو باندې يې؟"

-" باندې به يې هم همدغلته چرته وي".

اسلم کاکا دغه خبرې وکړې اوکورته واوښت، زه څه شېبه بېخي بې حسه غوندې وم،هيڅ فکر او پرېکړه مې نشوه کولای. نه پوهېدم څه وکړم،له بېگاه نه مو چې د وژونکو په پېژندو باور يو څه پوخ شوی و،خپل هدف او موخه مو بدله کړې وه. اوس مو هدف يواځې دداسې ثبوتونو لاسته راوړل وو چې وښيي پېښه جنايي ده که سيا سي. خو شپه موپه خواړه خوب تېره کړې وه. هيڅ بيلگه او ثبوت مونه لاسته راوړی و او نه مو پسې هڅه کړې وه. ناڅاپه مې څه ذهن ته ټکان راکړ، يوه شېبه په فکر کې لاړم .

گورم چې امريکايانو لوی، لوی وزنونه په شا پسې تړلي ټوپکې يې مخامخ نيولی په ماشو يې گوتې ايښي، ستمېږي او دشيگل له پل نه پورته د درې په لور راروان دي.لومړي کلي ته راورسېدل ، يوپوځي بل ته د گوتې په اشاره يو کور وروښود. پخپله د څو نورو شين سترگو سره د کور مخې ته ماشه په لاس ودرېد، او نوروته يې کورته د ورننوتو نغوته (اشاره)وکړه، هغوی دروازه ووهله، خلاصه نشوه دټوپك په کونداغ يې دړه ماته کړه،ورننوتل، له دننه د ښځو او ماشومانو شور ماشور راووت،زما په مغزو راننوت سر مې څنډواهه، ځان ته مې وکتل چاراته په غوږ کې وويل "که په هر ډول کيږي پکارده چې دې سيمې ته د بهرنيو فوځيانو دراتلو مخه ونيول شي"له دې سره اتينا رايادہ شوه چې زه يې په څومره هيلو له ځان سره ملگرې کړې وم. مينه مې وه،دهغې داحساساتو درناوی مې خپله پښتو گڼله،او پوهېدم چې ښځه که هر څو مره پيا وړې،ځواکمنه او بر لاسې شي خو سترگې يې تل د نارينه په متو نښلي. او بيا هرې خورته خپل ورور اوهرې مينې ته خپل مين په ټو لو بر لاسی اتل او دفکرونو شهزاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري.اوزه خو د کومې بلې سیمې مین هم نه ووم، پښتون وم . او پښتو داده چې که ښه پوهېږې چې مرې، ژوند دې ختمېږي. هیلې او ارمانونه دې په وینو کې بهېږي خو د ښځو په مخکې څنګه وایې چې دې ځای ته نشم یا نشو تللی، د مرګ وېره پکې ده. دایوه بانه کېدای شوه چې اتینا ته مې ویلي وای، مونږ پښتانه یو. که مونږ مړه شو څه خبره نده.پښتانه هسې هم فکر کوي چې د غیرت دمرګ لپاره پېدادي. خو دپښتنو مړي هم دانشي زغملای چې ښځه دې یې د بل چا لاس ته ورشي. او همدا وجه ده چې ډېرې پښتنې ښځې له کونډتوب وروسته د خپل مړ مېړه غیرت ته ګوري او نور ودونه ،نه کوي.

خو زه پوهېدم چې داهم تشه یوه بانه ده او داسې بانه چې اتینا خو به پرې وغولوم خو چې ببرته روان یم سر به مې ټیټ وي، سترګې به مې ټیټې وي او پښتنو خو ددنیا لویو،لویو زبر ځواکونو سره ډغرې د همدې سر د هسک ساتلو لپاره وهلې دي.

او ددې سر دهسك ساتلو یو اځې یوه لاره ده چې "داسې څه مه کوه چې داسر پرې ټیټېږي، او دداسې څه له کولو ډډه مه کوه چې په نه کولو یې ټیټ شي" زه پدې فکر کې ووم چې بهر مې د پښو ښکالو تر غوږ شو چې ومې کتل اسلم کاکا و. سپك راپاڅېدم. ورته ومې ویل

-"کاکا!مونږ ورپسې ځو"

-" چرته ؟"

-" چرته چې هغوی تللي."

-" پوهېږې چې دا ډېره خطر ناکه پرېکړه ده".

-" که هر څه وي، خو مونږ به ځو."

لږ فکر یې وکړ. بیایې وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ماورته پرون ويلي وو چې دوى ځي کوم بل کلي کې د خلکو درملنه کوي، خو کلى مې ورته نه و ښو دلى."

-" نو بيا مونږ ددغې خبرې نه ګټه اخيستلى شو. هلته چې مو ووينې فکر به وکړي چې زمونږ له راتګ نه مخکې يې دا پلان درلود".

-" يوڅه دغه دليل هم د ځان خلاصولو لپاره کاروركولى شئ".

-" نو بيا مونږ ځو."

-" که وروستى پرېکړه همداوي نو بيا چاى وڅکئ او روانېږئ".

-" بيخي سمه ده."

دى کور ته واوښت، بريالى هم چې بهرته وتلى و راغى. هغه مې هم خبرکړ.ځوى يې چاى راووړ. چاى مو وڅښه. او چې کتل مو دى خپله مخکې مېرمن يې او اتينا ورپسې راووتل. مونږ هم راپاڅېدو. مېرمن يې يو ځل بياد ځوى په خطاب رخصت کړم. چې له دروازې بهر راووتو سامانونه په کچره باروو او دوه کسه ورسره ولاړوو. يو يې د کچرې سره رخصت کړ او بل يې زمونږ دلارښود په ډول له مونږ سره پرېښود.اسلم کاکا غاړه راکړه،وې ويل

-"نه پوهېږم ډاکټر درته ووايم که ټکور" بريالي ورته وويل

-"دواړه يې کړه چې ډاکټر ټکورشي" وې خندل

-"داټکور د حکيم سره ښه لګېږي د ډاکټر سره ښه نه برېښي"بيا يې غلي غوندې وويل

-"ډاکټر ټکوره! پدې بوخڅکى کې دېېچ دغره يو څو کانې دى. يو څو نه بلکې څلور قلمونه دي.دوه دې دمېرمنې دى يو ستادى اويودې د ملګري".
بوخڅکى مې ترې واخيسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"کاکا! دېږې غرونه خو بېروج لري او که په دومره وزن کې بېروج مونږ ته راکړې نو داخو ښه خبره نده"

-"په ښو بدو پسې يې مه ګرځه،دا په يو ډز راغورځېدلي دي نور مې خرڅ کړل او پدې کې به ستاسو نصيب و"

بس ترې وامې خيستل اتينا هم راووته چې يو ځل بيا يې تور زړوکې په سر و او روان شو.مونږ نېغ دغره ځوکې ته وختو. د غره ځوکه دهوايي ډګر په اندازه پراخه او داسې اواره وه چې د هوايي ډګر دجوړولو لپاره يې د زغل ليکې له پخو ولو پرته بل کوم ځای اوارول نه غوښتل زمونږ لارښود،محمدين ګل چې دېنځه ځلوېښت کلونو په شا او خواکې ښکارېده. او د اسلم خان کاکا په څېر لويه ږيره يې تر سينې راخوره وه وويل

-"دې ته باغونه وايي نااشنا خلك ټول فکر کوي چې ددې غرونو ځوکې به تېرې ځوکې وي خو وګورئ ډېر دلرې پورې دا ټول غرونه اواردي. د غره دغه لمنې چې د شنګس لورته پرتې دي هم همدغسې اوار ميدانونه لري ،داټول ډاګونه همدومره دنګونښترو پوښلي دي نو ځکه يې سړی په اوار والي نه پوهېږي. خو چې پکې وګرځې د لاس دتلي غوندې اوار دي"

لږ چې مخکې لاړو وچ نښتر مو وليدل چې دشپول په ډول يو د بل څنګ ته ولاړ وو. چې نژدې ورغلو دايو لوی ډنډ و،دومره ډنډ چې د سيل دوړوکيښتيو دچلولو لپاره ډېر وړ ډنډ و.شنو اوبو يې سترګې نيولې، عجيبه لاداوه چې د شنو اوبو په منځ کې کبان ښکارېدل له محمدين ګل نه مې پوښتنه وکړه داخو د باران اوبه دي نو کبان له اسمانه را وورېدل که له کومې راغلل؟ .وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېر کلونه پخوا ورته دسیمې خلکو په وار سره اشرونه وکړل په خوړ کې یې کبان ونیول او په اوبو کې یې دلته راورسول اوس هغه ډېر شوي دي او غټ شوي هم دي"

خو مونږ لا اوس هم پدې نه پوهېدو چې د نښترو دلرگو داشپول یې ورته ولې وهلی ؟ محمدین گل وویل

-"د مالونو دپاره، مخکې به مالونه اوبو ته راتلل ورغورځېدل به داشپول ورته ولس تاوکړ چې مالونه ور ونه غورځېږي"

مونږ د باغونو چې رښتیا هم اوار ډاگونه وو په مینځ ووتو او شنگس ته ورسېدو. شنگس کې مو د اسلم کاکا دیو دوست په کور کې د غرمې ډوډۍ وخوړه. د شنگس کوربه مو شېرگل و. چې د دېرش دوه دېرشو کلونو په عمر لوستی ځوان و. او همدغلته په کوم ښوونځي کې ښوونکی و. ویل یې د شعر او شاعرۍ سره هم مینه لري. ورته ومې ویل"قدرت چې کومه ښکلا ستاسو سیمې له ورکړې پکارده چې پدې غرونو کې د نړۍ تر ټولو شهکار ادب وپنځول شي"

له غرمې وروسته د شېرگل نه رخصت شو او بیا مخ پورته روان شو. دا ډېر گران مزل و. دغه غرنۍ سیمه ده محمدین گل ویل "دغربه په بېخ ځې یاپه سر"مونږیې رساپه سر روان شو، په یوه څوکه ختو او په بله کوزېدو چې قضامازدیگر دلنډي ناو کورونو ته ورسېدو. مونږ چې د چاکورته راغلي وو هغه هم بانډې ته تللی و. خو بانډه یې محمدین گل په دوه پوښتنو مالومه کړه او نېغ یې ور وستو.ده ته نو محمدین گل ټوله خبره په درې ټکوکې رالنډه کړه.

"دا دا سلم خان کاکا مېلمانه دي. دادهغې ډاکټرې مېره دی چې اوس ستاسو کورته ننوته. او دابل ددې دواړو ملگری دی.که کچرو سامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی وي نو په هغې کې،دارو او نور بلا،بتر دي دوی يې خلکوته ورکوي او کاکا اول سلام کوو او بيايې ويل چې ښه به يې وساتې" بس دمحمدين گل خبره نوره ختمه وه .د کوربه سترگې وړې تنگې تنگې خوتکې شنې وې، خړ پکول او مۍ وريجې ږيره،شونډې يې پېړې نه وې خو ډېري په بې خونده ډول بهر ته راوتلې غونډې وې او نوم يې هم ځواکمن و، ماچې ورته په غور وکتل، زړه مې وانه خيست.د چاچې شونډې او په ځانگړي ډول لانديني شونډه بهرته راپاسترغونډې وې او يايې لانديني شونډه له پاسنۍ هغې جوت پېړوالی ولري، چې دشونډې دغه ډول هم بهر لوري ته يوڅه ځوړند غونډې ښکاري دغه ډول خلك ياخو بېخي رازنښي ساتلی او يادخولې ډېر لوی خارښ لري. په هغه څه کې گوتې وهي چې کاريې ورسره نه وي،او زمونږ نوی کوربه همدغسې و. زه پوهېدم چې سبابه راباندې ډېرې بانډې خبرکړي.

خو بله لارهم نه وه او کله،کله داسې هم وي چې روغ سړی به دې هسې په نظر کې ښه رانښي. اودچاپه نظر بد راتلل ددې دپاره دليل نشي کېدای چې دغه سړی به خامخا بد وي.هغه يو څه په شکمنه کتل خو په مسکايې وويل

-"دامو خپل کوردی هر ځومره وخت چې تاسو غواړئ دلته داسې واوسئ لکه په خپل کورکې چې اوسېږئ، اورښتيادکچرې واله ستاسو سامانونه رارسولي دي.دننه مې خوندي ايښي"

ددوی بانډه دغره په لمنه کې وه.دغره لمنه هم ورته نشوه ويل کېدای رسا دغره په نيمه کې وه، خو غر دومره لوړ نه و. د دوی سره يواځې دوه کېږدۍ وې.دخپلې کېږدۍ ډولې کوتې نه ځوقدمه لرې يې واچول . دماسختن ډوډۍ مو په همدغو کېږدونو کې وخوړه. چای موپسې وڅښه . بيا يې يو کټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيست. د غره په لمنه کې پورته روان شو.دسپوږمۍ په تته رڼا کې مې وليدل چې ښځې يې بستره اخيستې،پسې روانه وه.

کټ يې برابر کړ. ښځه يې کېږدۍ ته اودی زمونږ خواته راغی.راته يې وويل "ډاکټر صيب!تاسو له مې کټ جوړکړی. ښه ډاډه پکې ويده شئ. او ملګری به دې همدلته ويده شي زه او محمدين ګل به هم ورسره پرېوزو" بريالي ته مې سترګوکې ور وکتل ،موسکې شو په سر يې اشاره وکړه چې ورځه شپه موپه خېر.

بس روان شوم.چې کټ ته ورسېدم اتينا لا پخوا رسېدلې وه. کټ کې ناسته وه.په خندايې وويل

-"لکه چې پښتو دې کچه کېږي، دلته به د کټ مينځ کې پوله د څه نه جوړوې کمبله هم نشته" ورته ومې ويل

-"پاڅه"

پاڅېده،توشک مې په اوږدو رساپه منځ راغبرګ کړ. په کټ کې مې اوږد وغزاوه.په خندامې ورته وويل

-"پښتو مې وساتله"وې خندل

-"ما اورېدلي وو چې پښتانه ښځوته شا نه وراړوي"

ددې سره مې په مغزو کې کوم چينجی وخوځېد،توشک مې ونيو، ښکته مې وغورځاوه

-"بس راځه چې نن يې مالومه کړو، دپښتو يوه لار به پرېږدم په بله به روان شم"

هغه له خنداشنه وه.بېرته يې توشک راواخيست.خو ما بيا وغورځاوه. له لاسه مې ونيوله . کټ کې مې راڅملوله. زريې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دمور نصیحتونو ته دي وګوره،دېرې لږې ورځې پاتې دي پدې کې دې خپل ښاغلی ځلمیتوب او زما پاك پېغلتوب دګناه په سیند مه لاهو کوه" په سترګو کې یې اوښکې راغلې
-"ماخو ستانه سپیڅلتیااو پاکي زده کړه،ټوکه مې درسره کوله.خدای دې ټول ځلمیان همدغسې سپیڅلي او پاك زړي کړي "
پاڅېده توشك یې هماغه شان په کټ کې وغزاوه ماته یې وویل" وخېژه!اورېدلي مې دي چې افغانی مېرمنې د مړونو کټ له ورځي ،مړونه یې دهغوی کټ ته نه ځي"ماویل
-"خدایه خېر بیا په بله لاړه نه شي"وې ویل
-"نوولې داسې کوي؟"
-"ځکه چې دښځو سره اکثربچې وېده کېږي اوکه مېړه یې دهغې کټ ته ورشي نو کېدای شي دوی په ځان پوه نه شي او ماشومانو ته زیان ورسېږي"زریې وویل
-"اوکه زیان ورونه رسېږي نو راویښ خو به شي" بیایې وخندل
-"پښتو هم عجیبه ده، د همدغې پښتو دپاره دې دا څوشپې په ځان څومره سخته تېره کړه. زه در باندې پوهېدم چې په زړه دې څه تېرېږي،او هغه یوه شپه خو نیمه شپه راپاڅېدې،د سپوږمۍ رڼا ته دې راله مخ ته په ځیر،ځیر کتل،ما په زړه کې ویل لکه چې پښتو او د مور نصیحتونو ته همدلته شاکوي، خو بیادې یو سوړ اسویلی وویست او سر دې کېښود خو اوس دې دغه هر څه په اوبو وړل"ورته ومې ویل
-"په استنبول کې دې داپه فکر کې تېرېدل چې کله به دداسې اوچت غره په نیمه کې کټ اچوې او ویده کېږې به ؟"وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نه ، او بيا دافکر مې کله کولی شو چې په هغه کټ کې به راسره ته هم نژدې ګاونډی يې،زه به درته خبره کوم او ته به يې په بله اړوې"
غبرګ مو ښه په کټ،کټ وخندل بيا مې خوله سپين اننګي ته ورنژدې کړه هسې مې ترې يو چړپ وويست او ورته ومې ويل
"ګرانې ويده شه داسې دپاټکونو شپې ډېرې نه دي پاتې"

يولسم څپرکی:

دشــنو ګـټو قــاضــي

ځواکمن دوی په باندہ کې اوسېدل، کلی نه و چې ګڼ کورونه سره يو ځای پراته وای.که څه هم دغه غرونه ټول د خلکو باندې وې. خو يوه باندہ له بلې دومره لرې وه چې خبرول يې او بيا د کتنې لپاره د هغوی راتلل اسان نه و.او ددوی دباندې تر څنګ نورې درې څلور باندې وې،چې په ګرانه به پکې پنځلس ،شل کسه اوسېدل هغوی ته يې خبر ولېږه، راغلل،چې يوکورپکې دتبرګي هم و. تر غرمې پورې اتينا وکتل وروسته وزګاروو. مونږ غوښتل دغه سيمه ووينو او محمدين ګل ته ددغو غرونو لوېشت،لوېشت مالومه وه. هغه مو له ځان سره واخيست او په غره کې مخ پورته روان شو.دغره څوکې ته چې ورسېدو.هغه راته په ګوته د غرونو سرونه راوښودل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هاغه مخامخ غر ته چیل گټې وایي چې له سمه لام نه مخامخ پورته راشي همدغې څوکې ته رارسیږي.مونږ ته مخامخ دې څوکې ته پنډسر وایي"پوښتنه مې ترې وکړه

"چیل گټې ورته ولې وایي؟"

"دغلته گټې یوه دبلې په سرچیل پرتې دي کېدای شي له دې امله"

بیا یې وویل "د چیل گټو او پنډسرترمنځ چې کومه کږپه ده پدې چې وخېژې همدغلته دشنوگټوقاضي دی"اتینا ترې پوښتنه وکړه

-"دغلته خو مونږ دشنو ونونه پرته نور څه نه وینو ولې کومه ابادي هم شته چې دغه قاضي پکې اوسیږي؟"

-"نه!دغه په غره کې ښکته یوه لویه کنده ده،کنده هم نه ده یو سوری دی.اودغه قدرتي دی،دومره ژور دی چې کاڼی وروغورځوې تر څودقیقو پورې یې کړنگا اورې خو تر اوسه یې لا چا ښکته دلگېدو غږ نه دی اورېدلی،خلك وایي چې داڅومیله ژور دی" پوښتنه مې ترې وکړه -"نو قاضي ورته څنگه وایي؟"

-"داد پخوا زمانو نه په قاضي مشهور دی،دټولې سیمې خلك چې دشپې مرگونه کوي، خلك همدې ته غورځوي"مونږ ورته وویل

- "ولې یې وینو نه؟"

-"راځئ چې ورشو" اتینا ترې پوښتنه وکړه

-"ددې قاضي سینې ته به څومره ارمانونه ورغورځېدلي وي؟"

محمدین گل وخندل

"په سلگونو خو یواځې دجهاد په وخت کې ورغورځول شوي دي"

"تاهم ورته څوك ورغورځولي؟"وې خندل

- "رښتیابه درته ووایم، یو ملا مې ورغوځولی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "ملا دې ولې ورغوځوو؟"
- هغه دوروسیانو ملاو.
- "د وروسیانو ملا؟"
-"وو.... وروسیانو له یې مونځ ورکوو" بریالي ورته وخندل
-"تاته چا وویل چې دوروسیانو ملادی؟"
-" قومندان صیب راته وویل چې دا د وروسیانو ملا دی،دشنوگټیو قاضي له یې بوځۍ چې څه پرېکړه پرې کوي ، بس مونږ هم رااووست"

اتینا ترې وپوښتل

-"ښځې به هم چاورغورځولې وي؟"
-" دلته دښځو ورکېدل پخپله یو شرم دی، پېغور دی، بیا خلك وايي د فلانکي لور یاښځه تښتېدلې ده نو ځکه ورته ښځې ډېرې کمې ورغورځول شوي دي، خو دښځو د انډیوالانو ځای همدغه دی.انډیوال یې دې ته ورغورځوي او ښځه بیاله غره نه ورغړوي. خو یوه سړي خپله لور چې له باندې نه یې بزې څرلوله بیولې وې او انډیوال یې پسې هم راغلی و،دواړو سره څه نوکې لګولې وې،ده لیدلي وو،دواړه یې وروغورځول"

مونږ لا داخبرې کولې چې محمدین گل وخندل

-"ملا صیب چې مودې ځای ته راورسوو،په ځان پوی شو، وې ویل
-"پدې گټه به یو دوه رکعته لمونځ وکړم"

زما ملګری ورته وویل

-"وروسیان نشته دی چې درپسې ودرېږي، دهغو سره دې گډ ډېر مونځونه کړیدي، هغه دې بس دی،رامو ووست د ډډم پدې بوټي مو ودروو او ښکته مو ټېله کړ"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشنو ګټو قاضي دیوې څاه په ډول ددوه مربع مترو په کچه پراخه او تر نامالوم ژور والي پورې ژوره کنده وه. په غاړه یې یو د ډېم بوټی ولاړ وچې ځنې یې قاضي ته ورښکته شوې وې او قاضي یې نژدې په خپلو ځنو کې پټ کړی و. محمدین ګل ویل چې دی کله وړوکی و هم دا ډېم د قاضي په څنډو همدغسې راخور و. له قاضي نه څومتره لرې د نښتر یوه لویه ونه ولاړه وه. محمدین ګل ویل چې" له ده نه ورته دوه بزې هم ورغورځېدلې دي او خلکو یو وخت کوم لېوه هم ورغورځولی و"

بریالي ورته وویل

-"نو دقاضي سینه نده دپاکستاني اچار بوتل دی، چې امونه او ټېپر پکې یو ځای پراته وي"

مونږ درې واړو په وار سره سرونه ورښکاره کړه چې ښکته توره یو کنده وه نور څه نه ښکارېدل،خو دغه ټولې سیمې یو وحشت غوندې لاره،د انسانانو یو په بل باور ختمېده،تردې پورې چې کېدای شي د اتینا به په ماباور نه و،لومړی یې محمدین ګل ته وویل

-"ته لرې شه،"

چې هغه څوقدمه لرې لاړ،بیایې زه له لاسه ونیولم او سر یې ډېر په وېره ورښکته کړ.مونږ وروغوندې له قاضي نه راستانه شو خو پداسې حال کې چې تر ډېره پورې یو هم خبرې نشوې کولای او یایې زړه نه غوښتې. ماښام نژدې وچې د ځواکمن باندې ته راورسېدو. هغه له خپلو خونو څو قدمه لرې ولاړو،روغبړ یې وکړ،راسره ستون شو. راته وې ویل

-"ډانګترصېب مانه پرېښودی خودګنډېري پلار خپله راغلی و. ډېرټینګ شو ویل یې چې دوی به بېګاته زما مېلمانه وي". زړه مې وښوید چې په بلا واوښتو. اتینا ماته وکتل ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زمونږ سامانونه چرته دي" وې ویل
-"هغه یې هم یوړل"
دلته چې مې ورته وکتل سترگې یې دمارغوندې تیرې، تیرې راته ښکاره شوې. غلي،غلي یې راته ویل چې "زه هم ورسره شریك یم" زما رنگ والوت، زه پوهېدم چې هغوی زمونږ بایکونه دڅه دپاره وړل. دهمدې لپاره چې وې گوري . اوخپل شك په یقین بدل کړي. اوهغوبایکونودوی شك په باوربدلولی شو،په هغو کې سټیلایټ ټلیفون، تمانچې،بې هوښه کوونکې سپری گانې،برچې (چړې) اودقضیې په هکله د اتینا څه نوټونه وو.
اوداهریوځانله زمونږدمرگ لپاره پوره و. اتینا ماته وکتل چې زه یې عصباني ولیدم وې وېل
-"خېردی کاکا یاستاسره شپه یادهغوی سره شپه. ټوله یوه سیمه ده،او تاسو ټول یوورونه یئ" هغه ووېل "راځئ چې زه درسره ملگری شم چې ومورسووم" بریالي ورته وویل
-"دغه مخامخ بانډه ده ستاتللو ته اړتیانشته، پخپله به ورشو"
محمدین گل وویل"زه دتبرگي مېلمستیا نه خورم، همدلته دځواکمن سره پاتې کېږم او سهار چربانگ مال(مهال) ځم."لاس یې راکړ اودهغه مارسترگي سره روان شو.مونږ هم ترې را وگرځېدو.اتینا ته مې وویل
- " تمانچې دې بایك کې دي......؟"
وې ویل "یوه مې په بډه ده او بله په بایك کې"
- اوچاړه . .؟
- "هغه مې هم په پنډۍ پورې په خپل ځای تړلې..."
- "اوکارتوس....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "درې جاغوره زما سره دي، درې په بایك کې او نور زیاتیګړي کارتوس هم په بایك کې دي، خو ستاسو څنګه چل دی دواړه تمانچې درسره دي.؟"
- "نه زمونږ سره هم، یوه، یوه درې، درې جاغوره او یوه چاړه راسره ده اویوه، یوه تمانچه او نور کارتوس مو په بایك کې دي"
- "بیانومونږ هغوی ته بې وسلې ښکارو"
- "هو... چې سپری ګانې ونه پېژني"
- اتینا په فکرمندۍ وویل "وبه یې نه پېژني"
- "په څه ډاډه یې.؟"
- "پدې چې دهغوی دکور یوې ښځې ته چې په خوارځواکۍ اخته وه، او ماله راغلې وه دبسکټو او تودو کالیو سره مې دماشو یوه سپری هم ورکړه. کېدای شي هغوی پرې د هغې ګومان وکړي. خوکه وه یې پېژني نوڅه فکرکوئ چې لومړی به څه کوي...؟"
- "لومړی به تابې هوښه کوي"
- بریالي وخندل "او بیا به مونږ پسې راځي"
- اتینا وویل "څه فکر کوئ چې ددوی د کورښځې به هم ددوی له جرمونو خبرې وي"
- بریالي ورته وویل "هو! خبرې نه چې پکې شریکې دي"
- ماورته وویل "مالومه خبره ده چې له جرمونو یې خبرېږي اوکه دهغوی ورسره هم لاره نه وای نوخامخایې هڅه کوله چې له دغې لارې یې راوګرځوي اود کوم کور ښځې چې وغواړي کور په سمه لاررروان کړي روانولی یې شي. داهسې خبره ده چې د افغانستان ټولنه نرپاله یاسړی پاله ټولنه ده ، له حضرت ادمه تردې دمه نرۍ د ښځې په فکرونو پسې ځغلي"
- "اتینا وویل دانوبیا یوه بله لویه خطرناکه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ورته ومې ویل

-" خطرقدم په قدم شته خومونږ باید پوه شو چې که ځان خلاصوو د خوشحال خټګ په شعربه عمل کووچې (که فلك دې د زمري په خوله کې ورکا + دزمري په خوله کې مه پرېږده همت)"

-اتینا وویل

- "سمه ده! زه به دننه ددوی په کورکې یم ځکه چې په نورو کورونو کې هم زه له تاسوجلاوم،دوی به ماته دیوکمزوري بنیادم په سترګه ګوري، لومړی به له تاسونه ځان خلاصوي او بیابه زما واروي . زه به دننه حالات څارم، که پوه شوم چې په تاسودحملې وخت رارسېدلی زه به په هرډول چې وي تاسوته ځان در رسوم،خو تاسو به لږ ترلږه شل دقیقې ځانونه مرګ ته نه ورکوئ "

-ماورته وویل

-"کېدای شي دحملی وخت دوی دشپې دلسوبجونه وروسته وټاکي"

-اتینا وویل

- "هو...ځکه چې یود کلي خلك ویده شي. مادلته ولیدل چې داخلك ډېر وختي ویده کېږي...."

-"...او بل یې د کور ماشومان ویده شي"بیایې لږ فکر وکړ وې ویل "اوچې بېخي ورنشو نو څه" بریالي وویل چرته به لاړشو.

"بس همداسې به دشنګس په لار بېرته وخوځو"

ماورته وویل

"دوی زمونږ سامانونه وړي دي،هغه به یې کتلي وي . که مونږ اوس ځو هم، دوی مو روغ نه پرېږدي" اوکېدای شي لا دغسې نورو ته زمونږ دسامانونو په ښودلو هغوی هم له ځان سره ملګري کړي .اوبله داچې غر دی مونږ پکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناآشنا یو او دوی ته سم مالوم دی .کېدای شي ډېر له لرې مو وولي .
دومره له لرې چې زمونږ دتمانچو مرمۍ ورونه رسېږي . دتېښتې لارنشته
خو ځانونه تکړه کړئ .
مونږ لادغه خبرې کولې چې وموکتل دتبرگي دوی کورته رسېدلي و.اولنډ،
پنډتبرگی مو لکه یږ(مېلو) مخې ته ولاړو. په شیطان وزمه خندا کې یې
پټ،پټ دا احساس راکوو چې" تبرگی مې درته تېره کړی"
- وې خندل
- "ډانگټرصیب ډېر ورو،ورو په خوند،خوند راروان یئ، له ډېروختې نه
ستاسو ننداري ته ولاړووم"
- ورته ومې ویل
-"خوراغلي دې له یو چې ستاسودسیمې دهوا اوښکلانه خوند واخلو"
-وې ویل
-"زمونږ سیمه ډېره ښکلې ده، خو په ځینوخلکوښه ونه لگېږي"
-"هغه خلك له مونږ سره توپیرلري،مونږپوهېدوچې ښه راباندې لگېږي ځکه
خوراغلي یو"
بیا یې په ترخه خندا وویل
-"ښه! پخیر راغلئ" اتیناته یې نغوته وکړه "خورې ! کورخونه لرو، باندې
ده، خوته د خونې مخې ته لاړه شه"بیایې د ټوکې په دود خوله چوله کړه
-"نه پوهېږو په ښځودې څه جادوکړی له سهاره یې همدا ویل چې ډانگټره
مېلمنه کړئ"
دتبرگي دوی باندې دځواکمن له باندې نه ښه وه. یوه ښېگڼه یې داوه چې
دادغره دډډې پرڅای دیوې لویې غونډۍ په سر جوړه وه چې هر اړخ ته یې
خلاصه مخه لرله شاته یې وچ خوړی و او په وچ خوړي پسې غر، چې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوايې هم غره ته دومره نژدې نه وه چې سړی تنګ کړي او نورې درې خواوې خوېې پراخې درې ته خلاصې وې .بله داچې پدې کې ديوې کوټې پرڅای څنګ په څنګ له ګټوجوړې دوه خونې وې ددوارو په سرونو واښه اودونو څانګې اچول شوې وې .دخونو شا د غره لورته وه مخې ته يې لوی ميدان و،دخونو کينې لورته دبزودپاره شپول جوړ شوی و. اوښي اړخ ته يې اواره دېوسه(صفه)وه دخونې دېوال ته مخامخ څوګزه لرې يو لرګی درول شوی و،دلرګي په سر بل لرګی داسې ټينګ شوی و چې يو سر يې په ولاړ لرګي او بل سر يې دخونې په دېوال پروت و. څوخيرنې،خيرنې ټوټې پرې دپردې په موخه اچول شوې وې،چې کور او "مېلمستون"سره جلا کړي. په دېوسه باندې يو ټغر اوپه ټغر دپاسه څلور لېمڅي يو بل ته مخامخ پراته و . مونږ په همدغو لېمڅو کښېناستو،بالښتونه موشاته راغلل تبرګی هم کښېناست.بيا سپک پاڅېد وې ويل

-"ډانګټر صيب!کېنئ ستړي يئ،زه به درته چای رادم کړم"چې وموکتل دماښام تياره په خورېدو وه ورته وموويل

- "دچای وخت نه دی،لمونځونه به کوو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم څپرکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی اومـیلمـستـیایـې

اسمان ځای،ځای وریځ و . دڅوارلسمې سپوږمۍ ورو، ورو راروانه وه زمونږ تر سرونو چې راورسېده ودرېده دغلته دسپوږمۍ دمخ پټولو لپاره وریځې هم نه وې ، چې رانه پټه یې کړي او دسپوږمۍ دپټېدو سره ددوی بدرنگه سترگې هم راته سپینې،سپینې ونه بریښې شپه داسې روښانه وه چې دلالټین رڼا ته راتلونکی یو،یو پتنگ مې په هوا لیده،دهمدې پتنگانو له امله به وو چې څراغ زمونږ مخې ته نه وپروت، زمونږ تر څنگه دخونې دگټو،خټو جوړ دېوال کې یوه ښخ شوي موگې ته ځړېده . برگوټ ته زه ناست وم خوهغه برگوټ ته نه چې شامې د خونې دېوال ته راشي پاس سرته پراته لمځي ته گنډېرې ناست و.زما کینې لاس ته بریالی په هغه پسې د گنډېري پلار تبرگی ،ماته مخامخ دتبرگي زوم شادل او ورپسې دگنډېري کشری ورور سرکښ ناست و.گنډېری دېښتنو په حساب له ټولو نه په معتبر ځای کی ناست و.ځکه چې شایې دخونې دېوال ته وه.
اودسږي پرې شك راته چې گوندې له پلاره مشردی . مونږ سره نږدې ناست وو . خو ډېرې کمې خبرې کېدې .اودکمو خبروډېرې یې هم گنډېري او شادل کولې تبرگی غلی و، دگنډېری له څو خبرو اودتبرگي له بې نیازې خاموشۍ نه پوه شوم چې زمونږ اتکل او فکر سم نه و.مونږ فکرکوو چې گنډېری دجرمونو جرړه ده.خو گنډېری یو اځې مغرور بداخلاقه او د پلار نافرمانه و. داسې نافرمانه ،نه چې دپلارسره دې په جرمونوکې ورگډنشي بلکې یو ډول بې ځایه مغرور و . جرمونه یې پلار کول اوده گڼله چې که دی ورسره نه وي پلار یې هیڅ نشي کولای.خو حقیقت دغسې نه و. ددوی سرکار او سرلاری دده پلار تبرگی و. خو ښایي دپلار یې دده سره مینه وه .دایې نه خپه کاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او ياځينې پلاران دخپلې ډېرې مينې له امله بچو ته دهغوی دروغجن حيثيت ورکوي،اودغه دروغجن حيثيت اواحساس دهغوی دژوند دبربادۍ لامل گرځي، هغوی غرور او له خپل حيثيت نه لوړ فکر کوي،او دگنډېري سره هم لکه چې همدغه کانه شوې وه.د مجرمانو بچي هسې هم د مشرانو ډېر درناوی نه کوي. ځکه چې مجرم داخلاقونه لرې وي او دمشرانو درناوی د اخلاقو برخه ده. ځوك چې اخلاق نه مني اونه يې پېژني د اخلاقو يوه برخه به څنگه په ځان ومني.ددې بد اخلاقۍ اروايي دليل داوي چې مجرم ځان له ولس او ټولنې نه برگنې او فکر کوي چې بچي يې هم له هر چابر اوبر لاسي دي او نه غواړي دغه بر اوبر لاسي بچي يې د چا درناوی، عزت او احترام وکړي.

هغوی زمونږ خبرې ډېرې په غور اورېدې اومونږ ته بيا دهغوی هره خبره يوشيفرښکارېده،شادل سپوږمۍ ته وکتل وې ويل

-"نن داسپوږمۍ ډېره روښانه ده"

-گنډېري ورته وويل

-"ځينې،ځينې شپه داسې وي، چې کله "ښه" مېلمانه ولروسپوږمۍ هم ورته لکه چې خوشحاله وي ډېره ښه رڼا کوي"

شادل ماته وويل

-"ډاگټرصيب ځومياشتې مخکې موهم ستاسوغوندې درانه مېلمانه لرل، هغه هم دهمدې غوندې روښانه شپه وه،اوهغوی هم ستاغوندې سپوږمۍ ته مخامخ ناست وو.اوس چې مې ستاتندي ته وکتل هغه مېلمانه رايادشول، همدغسې يې د سپوږمۍ رڼاپه پراخ تندي لگېده. له تندي مې وپېژنده چې سړی بختور دی اورښتيا هم دهغه له راتگه وروسته موپه کوربرکتونه ورېدلې"ماورته وخندل "زه به خدای خبر که تاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختورشم،چارانه کله داسې ډېرخيرنه دی وړی، خوچې ستاپه څټ د سپوږمی رڼااحساسوم فکر کوم چې ستادتېرو مېلمنو په څېر به زه تاله نه،ته ماله بختورشې" وې خندل "له مونږ نه هم خيروړل دکونړ له سينده دمړي گټل دي"

بريالي ترې پوښتنه وکړه "بياهغه مېلمانه څه شول، سرکښ ځواب ورکړ،"بس لاړل،تاسو چې چرته ځئ هغوی هم هلته لړل"

بريالي وويل "مونږ خو لاچرته نه ځو،ناست يو"

هغه په خنداوويل "هغوی هم همدغسې ناست وو بيا لاړل"

پلارېې خبره سمه کړه"هو، مېلمه څه کوي خوخپل نصيب وړي اوځي" ددې خبرو له اورېدونه زه پوه شوم چې دوی ته له پروگرام نه مخکې زمونږ خبرېدل اونه خبريدل څه ارزښت نه لري، که دادجرمونو پاخه لوبغاړي نه وای اوعام خلك وای پکاروه چې دهغوی سره ددې وېره وای چې که مونږ خبرشو بيا به ورسره چرته لاړنشواويادالاماسختن دی په گرانه به نهه بجې وې،د خوا اوشاله رڼاگانو مالومېده چې ډېرې باندې شته او بياد ځواکمن باندې خو دومره لرې نه وه . او که مونږ پدغه وخت خبرېدای نو پکاروه دهغوی سره داوېره وای چې هسې نه، مونږله خبرېدوسره شور جوړکړو، په شور گاونډې باندې خبرې شي اودهغوی پلان به شنډ شي.

دهغوی سره داوېره نه وه، ښايي دليل يې داو چې هغوی څلورکسه وو،اومونږدوه کسه ،هغوی دغرونوخلك وو،اودغرونوخلك په لويه کې ځان دښارله اوسېدونکوقوی اوتکړه گڼي او بله خبره داهم وه چې هغوی به خامخا زمونږ بايکونه کتلي وو او په هغوکې دتمانچوشتون به دوی ډاډه کړي ووچې مونږ بې وسلې يو،اوکه وسله راسره هم وي نومونږ سره ډېرخوله په خوله ناست وو،هغوی ښايي فکرکوو چې که دوی شورجوړول

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هم نومونږ کولی شوډېر په اسانی‌يې ښکته وچ خوړي ته وغورځوو، چې څوګزه ژور ګړنګ دی اوله دې چې وغورزېږي روغ نشي پاتې کېدای.زما سره يو بل خپګان هم ملګری و.اسلم خان کاکا راته ويلي وو چې مونږ دځواکمن باندې ته لېږي او تبرګی دوی دده باندې ته ځېرمه دبل چاباندې ته تللي،دځواکمن سره هم پېژني خو دومره ډېرسره جوړ نه دي،خو ريښتيا دغسې نه وو. دوی دځواکمن باندې ته راغلي وو.اوهغه يې دومره درناوی کړی و چې ښه باندہ يې دوی ته پريښې وه او خپله په وړه او تنګه کې اوسېده.ما ته دا وېره هم رالوېدلې وه چې کېدای شي داسلم خان هم ورسره خبره يوه وي او محمدين ګل يې دهمدې دپاره زمونږ سره رالېږلی وي چې دلته دوی ته زمونږ دپلان او ارادو په هکله ملومات ورکړي اوزمونږ په "خوندي کولو"کې ورسره مرسته وکړي.دا شك مې دمحمدين ګل نه راتګ او په چربانګ مهال دتګ خبرې لاپسې پخاوه.ماله دې فکروروسته په دوی ځلورواړونظرتېرکړ،او پوهېدم چې په يواځې ځان ددوی چاره کولی شم،زه اواتينا دواړه دمارشل ارټ کلبونو ته تللي وو،ځلورملاوستوني (کمربندونه) مواخيستي و،اواوس ددې وړ وو چې په ځوځانيوکې ددوی ديو،يوورمېږونه ورمات کړو، زماسره غم دبريالي و، ځکه چې دوی زمادمارشل ارټ نه نه ووخبر،زمونږ دوژلوستراتيژي به دوی خامخاپه مساوي ډول جوړه کړې وه يانې دوه به زمادپاره ټاکل شوي وو اودوه دبريالي دپاره،زماوېره دتبرګي هغه دلنډي لاستي تك سپين تبرګی و چې دبزې دښکرو غوندې ښکرونه يې لرل مونږ ته په سمه لام کې ويل شوي وو چې تبرګي له وړوکوالي نه دځان سره تبرګی ګرځوو.نورو خلکو بزې په چاړه حلالولې خوتبرګي راځملولې او خپل تېره تبرګی يې پرې راښکه،او بزه يې حلالوله.بيايې يوه ورځ دخپل ملګري بزې ته په څه غوسه راغله،دتبرګي ګوزار يې پرې وکړ،تبرګی د بزې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورمېږ داسې ولګېد چې سرېې ترې لرې وغورځاوه. دی ورته له لرې په خنداشو او الله اکبر يې پرې ووايه .

له ملګري نه يې پلار پوښتنه وکړه چې بزه چامړه کړه هغه ورته وويل "تبرګي"بس له دغې ورځې په تبرګي مشهورشو.

تبرګی ورو،وروڅولاسه مخکې لاړ او چې کله به يې کومه بزه حلالوله نو مخکې به يې څو ځايه په تبرګي ووهله او بيابه يې ورله په ورمېږ دتبرګي ګوزار وکړ. ده به ويل

-"لومړی يې لړه کمزورې کوم څوك يې دومره پښې تړي،بس ښه دغه ده چې له حلالولو مخکې يې له پاڅېدو او زور وهلو وباسې" تبرګي د انسانانو د وژنې پيل له خپل پلار نه وکړ،پلار يې دويم واده کړی و،دی دپلار دواده په ورځ کورته راغی، مور يې په ژړا وليده، خپل کشرى ورور يې له ځان سره ملګری کړ، پلارېې د خلکو له ګنې، ګونې رابېل کړ اوپه ور مېږ يې په تبرګي وواهه، له دې وروسته تبرګی يو لوی قاتل جوړشو،ورور به يې هم ورسره و. او چې هر څوك به يې واژه، ده به ورته تبرګی اوچت کړ، بيا به يې کشري ورور ته وکتل هغه به ورته وويل

- " لالا وهه يې، له دادا نه به ښه نه وي" دغسې دوی د جرمونو پاخه لوبغاړي شول خو څه وخت مخکې يې ورور کوم دښمن وواژه او ده خپل زامن او زوم د ځان سره ملګري کړل .دی لنډ،پنډسړی و،غټې،غټې شونډې يې بهر ته دومره را ځوړندې وې چې په زنه پرتې ښکارېدې .اودپڅو غونډې سترګې يې رڼې، رڼې اړولې، دړيرې ويښته يې پېږ، پېږ اوشخ، شخ ولاړوو.ما چې هرځل ليده د کابل دژوبڼ تور يږ يې راياداو ه.

اوس يې هم تبرګی تر څنګ پروت و، ماغوښتل بريالی پدې وپوهوم چې له تبرګي ځان وساتي، که د تبرګي لومړی ګوزار زمادپاره ټاکل شوی وي خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بياډېره ښه خبره وه ځکه چې ماپه اسانۍ کولی شوددويم او دريم کس له گوزاره ځان وساتم خوکه لومړی گوزار دبرياليي دپاره و،نوهغه مارشل ارټ نه وکړی او ورته گرانه وه چې ځان ترې وساتي. ماغوښتل برياليي ته ووايم چې دتبرگي له گوزاره ځان ساته او هڅه وکړه چې زما لخوانه دې لرې نه کړي. نو تبرگی چې دتبرگي ښي لاس ته پروت و، وروغوندې مې ورته وکتل او په موسکامې وويل

- "کاکا! ډېر خطرناك تبرگی دې پيداکړی دی"

هغه تبرگي ته وکتل وې ويل

-"خطرناك نه دی خوزمونږ دژوند ضرورت دی" مابرياليي ته مخ واړوو، ورته ومې ويل

- "برياليه! له دې تبرگو ځان ساته"

هغه وخندل وې ويل

-"خدای مودې ترې وساتي، زه به ترې څنگه ځان وساتم، ددې تبرگی گوزارخومخامخ نه کيږي" ماورته وخندل

-"برياليه! چې زما سره څنگ کې يې هيڅ غم مه کوه" هغه وويل

-"زه به نه ځم خو چې څوك مې ستاله خوانه جلانه کړي"ماورته وويل

-"مونږ خو په ښارکې اوسېدلي يو ته خو اوس په غره کې پروت يې ، پرې کړې پرېکړه کوه، چې څوك دې له ملگري جلاکوي همغلته يې ختمه کړه"هغه په مطلب ورسېد وې ويل

-"دکاکا تبرگی زمونږ د ساتنې لپاره بس دی"هغه په خنداوويل

-"دادی هم ستاسو دپاره"اوله دې وروسته يې خپل کشري ځوی ته مخ واړو وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- " ته ورشه هلکه ډوډۍ څنګه شوه، داخلك به وږي وي" هغه کورته ننووت دغره له ډډې نه څه کړپا راتله ، دوی ورته ټول غوږ شول ، بیا زر ،تبرګی پاڅېد ، ښکته یې وکتل ، ګنډېري ترې پوښتنه وکړه .

-"څوك دې"

-"نه پوهېږم"

دوی هم ورپاڅېدل مابریالي ته اشاره وکړه چې دایې وخت دی . مونږ چټك راپاڅېدو. خو دوی له نظر لاندې ساتلو ګنډېري او شادل په تېزۍ مخونه راواړول او تبرګي وویل

کریم خان دی ، بیایې ورغږ کړ . راځه .پخیر راغلې.هغه راغی وې ویل

-"اوربېدلي مې دي دلته ډاکټران راغلي. زما یو ماشوم ناروغ دی" ماورته وویل

"مونږ خو سهار ځو" وې ویل

" سهاربه یې وختي راوړم. له مانځه نه مخکې خوبه نه ځئ " تبرګې ورته وویل

"دوی به ځانونه رسوي نوخامخا دمانځه نه مخکې به روانېږي " هغه مړاوی غوندی بېرته روان شو . دوی ورته د چای،ډوډۍ ست هم ونه کړ. پوهېدم چې نه غواړي خپل پلان خراب کړي. خو دمانځه نه مخکې د تلو خبرې یې ټکان راکړ. ددې وینا مطلب یې دا وچې له شپې به روغ نه ووځي.چې هغه لاړ.سرکښ هم د یولوی دسترخوان سره راووت ، هغه یې کېښود، لوټه یې راواخیسته وې ویل

-"راځئ لاسونه ووینځئ" شادل ورته وویل

-"دلاسونو اوبه به زه واچووم ته کاسې، ماسې راوړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاریې هم پسې ورغی،څه شېبه وروسته چې مې کتل په دوه کاسو کې لږه،لږه غوندې سپینه ښوروا وه او دوه غوري(مجمې)له غوښوډکې وې.
پوه شوم چې له سیرلي یې سر پرې کړی دی. گندېري ته مې وویل
-"ډېر تاوان موکړی دی"وې خندل
-"غم مه کوه گټه په تاوان کیږي"
له دې سره شادل هم چې زما او گنډېري سره یوې کاسې ته ناست و، وخندل،گنډېري هغه په ښکاره ټوکه کوله خوشادل ته یې اوروله چې زه رښتیاوایم ، ما اوریدلي وو چې مجرمان له دغه ډول خبرونه خوند اخلي، بیاد جرم له تر سره کولو وروسته هم دغه خبرې خپلو کې په بیا،بیا رایادوي، او ډېر وختونه د کوم وژل شوي کس خبره دومره ډېره یادوي چې "تکیه کلام" یې وگرځي، په بیا، بیا یې رایادوي اوخوند ترې اخلي.
کوم مجرم چې دغه ډول خوی ولري، هغوی بیا له جرم کولو پرته ارام خوب نه کوي، او هغه وخت ارام کوي چې جرم تر سره کړي،که دوی په وژنو روږدي وي نوددې لپاره چې له خپل جرم نه په ښه ډول خوندواخلي د ساه وتلو په وخت د وژل شوي کس خراراو یانور حرکتونه ډېر په ځیر څاري.
لکه څنگه چې د کابل دجنگونو په مهال دملېشو غړو د "رقص مرده او رقص بسمل"اصطلاحگانې راوویستې،دبل توکم خلك به یې په لارو،کوڅوکې ونیول، لغړ به یې کړه بیابه یې ورته چوکۍ اچولې وې د یو کنسرټ په ډول به دننداري په هیله ناست وو خلك به یې مخې ته ودرول شول، بیابه ترې په یو وار سرونه په توره ووهل شو، هغوی به د څو ثانیو دپاره له سرونو پرته تاوېدل، راتاوېدل ،خپلو پرې شوو مریو ته به یې لاسونه اچول، بیا به په ځمکه وغورځیدل او ترهغه وخته به تاوېدل چې ساه به ترې ووته .
اودوی به دهغو له دغو حرکتونو نه خوند اخیستK.G.B.خپل غړي همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول روزل چې د نورو له مرګونو خوند واخلي،دپخواني شوروي اتحاد د Close party په نامه روزنيز مرکز کې دروزلو لارداوه چې لومړی به يې پرې دوړو، مرغيو ورمېږونه ماتول هغوی به يې ترهغه بريده ورسول چې د مرغيودورمېږونو د ماتولو نه خوند واخلي. له هغې وروسته به يې بيا پرې د لړو غټو ځناورو لکه پيشو او سپي ورمېږونه تاوول اوماتول او په دغه ډول به د سياسي بنديانو ورمېږونوته ورسېدل او داسې به روږدي شول چې بيابه يې د انسانانو له مرګ او ورمېږ ماتولونه خوند اخيسته،اوس،اوس د استراليايو تلوېزون دکندهار په يوه کلي کې امريکايي سرتېري پداسې حال کې ښکاره کړيدي چې دهغوی په وينا ددوه طالبانو مړي سوزوي. اوعلت يې داښيي چې له مړو نه په سيمه کې ناروغۍ خورې نشي.همدغسې ځينې دملي اردو تنکي ځوانان وژني ،که په سپينو جامو کې يې څوك وليد دموسيسې دکارکوونکي تر نامه لاندې تري خرپ وباسي.

داټول کارونه دهمدغه ډول لېونو مجرمانو دي که په سمه لام کې وي که د" KGB"غړی وي او که دپرمختللې امريکې د فوځي ځواکونو سر تېری وي او که زمونږ خپل ورور يا برېڅی وي، ټول يو ډول مجرمان دي،يو ډول لېوني دي او بايد له يو ډول برخليك سره مخامخ شي.ماددوی دمجرم کېدو په ډول غور کوو او پدې فکر کې هم وم چې زمونږ اوددوی د لاس لګولو ښه ځای به کوم وي، چې ګنډېري راته په خنداوويل

-"ډاکټر صيب ځان ښه موړ که ، دنيا هسې هم پاتې ده"

زه دکوم ځواب ورکولو په حالت کې نه وم ورته ومې ويل

-"مننه لګيا يم"بيا يې شادل ته وويل

-"ته خو ځان ښه موړکړه ،چې بيا راته د شپې وږی نشې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نه مې داسې وانګېرله چې دوی مونږ کوم لرې ځای ته بیول غواړي. زما له نژدې نه لرې تلل خوښ وو ځکه چې مافکر کوو اتینا ته به له کورنه دځان راخلاصولو دپاره مناسب وخت په لاس ورشي خو ستونزه راته دابرېښېده چې اتینا به څنګه هغه ځای مالوم کړي، بیا مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې که دوی مونږ هر ځای ته بیول غواړي ورسره ځوځوهله چې ځای ترې مالوم کړو او بیا ترې اتینا هم خبره کړو، او که دوی راوښودیوځای اوبل ځای ته یې بیولونوهڅه به کوو چې ټاکلي ځای ته د اتینالپاره ځان ورسوو. څه کم لس بجې به وې چې مونږ دډوډۍ دسترخوان ټول کړی ،چای موپسې څښلی وو ، اوزه په ذهني ډول دوه کارونو ته تیاروم، لومړی تګ ته ، هر چرته چې دوی غواړي، دهمغه ځای تګ ته، خو پدې شرط چې ځای راته مالوم شي اوزه یې اتینا ته هم ووایم. په تګ کې مې بیا له ځان سره دا پتیلې وه چې بریالی به له مامخکې وي ځکه چې زه له تبرګي ډېرویرېدم، او ماغوښتل چې بریالی که په هر ډول وي داسې لاړشي چې دتبرګوزارپرې لرترلره څوثانیې وخت ونیسي، ځکه چې په څو ثانیو کې د چټك غبرګون په ښودلو سره ماکولی شول چې هغه د تبرله ګوزاره بچ کړم اوتبرله تبرګي نه واخلم. خوکه زما دغه شرطونه نه پوره کېدل نو بیا مې له ځان سره پرېکړه کړې وه چې له لسو دقیقو نه اوږدمزل به نه کوم اوپه لسودقیقوکې دننه به مونږ حمله کوو. ځکه چې که مونږ دغسی نه وای کړي ماباوردرلودچې اتینا دمارشل ارټ نه په کاراخستلوکولی شي ځان له دغه کوره په هرډول چې وي ځان راوباسي خو چې زمونږ دلارې مالومات ورته نه وي لاربه ترې ورکه شي.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه داسې حالت راځي چې مونږ له منځه ځونو اتینا هم ځان نشي ساتلای ځکه چې هغه به په همدې تمه وي چې مونږ لابهر ناست یو. زه لاپدې فکر کې ووم چې تبرگي وویل
-" ډانگتر صیب دشنوگټیودقاضي نوم دې اورېدلی "ماورته وویل
-"یره! دانوم یې رابانديې اشنا غوندې لگېږي" وې ویل
-"لکه چې ته یې پېژنې ماورته وویل "نه! نه یې پیژنم"
وې خندل
-"څه فکرکوې چې څنگه سړی به وي"ماورته په خنداوویل
-"له دې نوم یې داسې انگېرم چې دزاړه عمربه وي، دبریلیانوغوندې شنې جامې او شنه پکړۍ به یې په سروي، او دخلکو دمرگونو پرېکړې به کوي"وې ویل
-"دمرگونو څنگه؟"
ماویل"خوقاضي دی کنه"وې خندل
-"ډېرهوښیارسړی یې رښتیاهم همدغسی دی،خوڅه وکړو زما د سپینې سینې یاردی اوخوارته اوس یو تکلیف پېداشوی، پښې یې بېخي شلې شوي له ځای نه خوځېدای نشي، اوستاسو په شان پوه ډانگتران خوهله دلته راپېښیږي چې زمونږ قسمت ښه سم راویښ شي، نو که لږورشو او تاسو یې ووینئ اولږ دارو،درمل موورته ولیکل نودخدای سره ښه دي"ماورته وویل
-"خوزه دشلو،شوټو په دارو سم نه پوهېږم،مېرمن مې ښه پوهېږي ، هغه به هم د ځان سره بوځو"وې ویل
-"ډانگترگله! ملك دپښتودی دشپې ښځې دځان سره نشو گرځولی" ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پدې کې دپښتوڅه خبره ده، زه یې مېړه یم زه ورسره یم او بیا د ثواب کاردی"وې ویل

-"که په ښه کېدوکې یې نصیب وي ستالاس به ورته داروشي اوکه نصیب یې نه وي نو(په خنداشو)بلامې توره ورپسې"

-ماویل

-" سمه ده کاکا! خو دامېرمن مې لړه راوغواړه چې زه ورته ووایم چې مونږ چرته ځو،زربېرته راځو"وې ویل

- "بېخي مې خوښه ده، ننووت،ددروازې ترڅنګ یې دکورڅوك ولیدل ورته وې ویل

-"دډانګترصیب ښځې ته ووایه چې دروازې ته راشه ډانګترصیب درسره څوخبرې لري"

اوبېرته راووت. زه له خپل ځای نه راپاڅېدم، لړه شېبه ددروازې مخې ته تم شوم چې اتینا ور پرانیست. دوی غوړونه لك،څك کړل چې څه وایي، هسې هم دوی راته دومره نژدې وو چې ډېره په وروخبره یې هم په اسانۍاورېدای شوه،اتیناته مې وویل .

-"مونږ ورځو د شنو گټوقاضي ته"

-"دشنوګټوقاضي څوك دی....؟"

-"دلته نژدې کوم ځای دی".

تبرگي غږکړ

-"ځای نه دی سړی دی،اوپه پښوشل دی، ماویل که ډانګترصیب یې لږماینه کړي"

اتیناوویل

- "داخوډېره ښه خبره ده"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل

- "قيدشوې خوبه نه يې....؟"

-" نه ډيره خوشحاله يم، ډېرې خوږې مېرمنې دي(وې خندل)يوې خودخوروالۍ لاس راکړ"

ماويل

" ڤومره ښه،څه چې ته خوشحاله يې مونږ هم خوشحاله يو".

-" لږ،لږ ماشي دي، خودماشو سپری گانې راسره دی،په ټولوکوټوکې به يې وشيندو، تاسوبې غمه لاړشئ ."

دروازه يې بنده کړه.هغه ستنه شوه اوتبرگی،گنډېری،سرکښ،شادل او بريالی يوځای راپاڅېدل.

ديارلسم څپرکی:

دمـرگ سـيوری

رحمان باباويلي:زه عاشق يم سروکارمې دی له عشقه +نه خليل نه داودزی يم نه مومند. داځکه چې رحمان باباپه ټولنه کې دخپل شخصيت په ستروالي اوپه ځای اومقام پوهېده اوپدې هم پوهېده چې سترخلك له قومي محدودونه پراخ او لوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومجرم خدای وهلی له قوم، نژاد،مذهب،کلتور او اخلاقونه ټيټ دی، دی دژوندبله هيڅ لاره اوارزښت نه لري،بس دخپل هدف سره يې کار دی، چې څنګه به خپل جرم تر سره کړي. زه پوهېدم چې که تبرګی له مونږ نه مخکی کېږي نو بياتبرګی ولې په لاس کې نيسي، تبردلرګودپاره جوړدی، يالرګي پراته وي چې پرې وهل کېږي او ياپرې د ونو"پښې پرې کېږي. او ياترې ورو،وروڅانګونه (څانګې) راکمېږي، خو تبرګی کله هم دټنډې دپاره نه دی جوړ، نه دانسان اونه دونې، کوم مجرم چې تبرګی ګرځوي مانايې داده چې دی بې غېرته له شانه دګوزارکولو دووس خوی لري. مونږ چې روان شو،ما غوښتل زه تبرګی مالوم کړم چې دپښتنو رواجونواولارو ته په کوم نظر ګوري، نو ورته ومې ويل

-"کاکا!تاسومخکې شئ"وې ويل

-"نه! ډانګټرصيب ! تاسو پوه خلك ياستئ، له تاسو کله مخکې کېدای شم" ورته ومې ويل

-"خبره دپوهې نه ده دمشري ده او ته مشريې، ږيره دې سپينه ده"

-وې ويل "مشري مې خپل کشري څوی له ورکړه، هغه به مخکې ځي لاربه راښيي" ماويل "کاکا،ملك دپښتودی، پښتانه يو، زه له تانه کله مخکی تللی شم" په کلکه يې وويل "ډانګتره ځه! په سمه لام کې پښتومه غواړه ،او په لګړی کې سېنما"

کشری څوی يې مخکې شو،شادل بريالي ته وويل

-"وروره ځه"بله لاره نه وه ماهم بريالي ته وويل

-"بريالی جانه ! ورځه پسې"بريالی ورپسې شو، بياپسې په خپل سرشادل روان شوپه شادل پسې ګندېری او ورپسې زه شوم او تبرګی په څټ راپسې روان شو.زه پوهېدم چې ددوی دفکرپه هکله زما اندازه غلطه وه،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دوی به فکر کوي چې بریالی باید لومړی شي خو دغسې نه وه، تبرګي ځان،ماته راوهلی و، اوهمدې خبرې ماله ډاډ راکاوه، ځکه چې که تبرګی په بریالي پسې روان وای مانشو کولی په شپه کې یې په نیت هم پوه شم او بیا دڅومترو له واټن دومره تېز عمل وکړم چې بریالی له ګوزارنه وساتم. ځکه چې دتبرګي ګوزار په دوه ثانیو کې هم کېدای شي خو اوس یې دپلان په هکله داسې انګېرله چې تبرګی به لومړی په مادتبرګي ګوزارکوي. دوارسره به یوڅیغه کوي، پدې به ګنډېری چې زمانه مخکې روان و راګرځي له ده سره به مرسته کوي، شادل به په بریالي برید کوي او سرکښ به ورسره مرسته کوي.

مونږ چې نژدې لس ملټه (منټه) په غره کې مخ پورته مزل وکړ،یوه اندېښنه راولېده چې دشنو ګټو قاضي ته چې مونږ په کومه لاره ورغلي وو. له هغې لارې یې چپه کړه. همدغه لار وه چې اتینا ته معلومه وه.خو بیامې فکر شو چې هغه لاره دیوې باندې له څنګه تېرېده او دوی اوس اوږده،خو پاکه لار غوره کړه. نوره وېره راسره نه وه، پوهېدم چې دوی زمونږ مړي نشي پټولی، اومونږ به یادشنوګټوقاضي ته بیایي او یابه مولږ ترلږه له یوه ساعت نه په اوږده مزل له باندو نه لرې باسي. خو بیامې هم له احتیاطه کاراخیست اوهڅه مې کوله چې له تبرګي نه لږ،ترلږه درې ګزه فاصله ولرم. ځکه چې درې ګزه فاصله هغه په منډه هم په ګرانه په دوه ثانیو کې وهلی شوه او هغه چې له دوه ثانیو وروسته ماته رارسېدلی نوماکولی شوچې هغه له ګوزارکولونه مخکې یې سینه او یامخ په لته ووهم او داسې ځای ته یې ګوزارکړم چې ترڅواوچتېږي اوبیا ځان ترمارارسوي یوخوترې تبرګی ورك وي او بل به یې ماته دومره وخت راکړی وي چې مابه دګنډېري او شادل چاره هم کړې وي. دده دالیونتوب مابېخي په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

گټه گانه چې دی که مري هم خو لومړی گوزار په تبرگي کوي.دگنډېري او شادل په هکله مې له اوله دا پرېکړه کړې وه چې زه به هڅه کوم چې دتبرگي له وهلو وروسته گنډېری پرېږدم او په شادل پسې ورشم. ځکه چې شادل هسې هم زمانه دلسوگزوپه اوږدو لرې و، اوکه ځان يې تر بريالي رسولای وای نو بيا دغه واټن لاپسې زياتېده او که هغه لېدلی وای چې ما تبرگی اوگنډېری دواړه وهلي دی نو هغه به خامخا ډزکاوه، مرمۍ يې چلولې،تمانچه زما سره هم وه اود بريالي سره هم خو ددې هيڅ مالومات نه کېږي چې ماشې ته لومړی گوته دچا ور رسي. نو ماغوښتل دهغه مخه ونيسم ، زه پوهېدم چې دتبرگي له وهلو وروسته به گنډېری نژدې ديوې ثانيې پورې خپل پلارته گوري چې چرته غورزېږي او څنگه وغورزېد، بيا به يې وېره اخلي، ديوې ثانيې پورې به نه پوهېږي څه وکړي، ځکه چې هغوی ددې تصورنه کوي چې زمونږ غوندې ښاري خلك دې هم هغوی ووهي او بل هغوی مجرمان دي، دمجرم دوزخي زړه دچاپه ژر وژلو نه يخېږي، هغوی به خامخاداپلان جوړکړی وي چې مابه تبرگی دشالخوانه په سر دتبرگي په څټې وهي، زه به گنگس کېږم، تاوېږم راتاوېږم به بريالی به يې هم وهلی يانيولی وي . دوی به راته کنځل اوبدې خبرې کوي اومابه په دواړولاسوسرنيولی وي دوی له دغه حالت نه خونداخلي او بيا به رابانديې بل گوزارکوي .

زه پوهېدم چې ترټولوکمزوری پلان هغه وي چې دمقابل لوري دزور او ځواك دانداز کره اټکل پکې نه وي شوی. اوددوی په پلان کې همدغسې شوي وو، ځکه چې که دوی زمونږ له ځواك اوجنگي مهارت نه خبروای، ديو بل منځ کې به يې ددرې گزو واټن نه ساته. بلکې له لسو گزوبه زيات و. ترڅوهغوی ته زما له وررسېدو دمخه ماپه مرمۍ وولي ،هغوی دغسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووکړي. او زه خوشحاله وم چې همدغه ناسم اټکل به ددوی دناکامۍ لامل وي. هغوی فکرکاوه چې له مونږ سره یوه تمانچه ده ، خو پدې هم ډاډه نه وو ځکه چې هغوی په بایکونو کې دوه تمانچې لیدلې وې اوکېدای شي فکر یې داو چې دغه دواړه زمونږ دي. او مونږ ددوی سره بې وسلې روان یوو. زه لاپه همدغو فکرونو کې وم چې دکلاشینکوف لټ ووهل شو او شادل په لوړ غږ وویل تمانچه راکړه.

دوی ناڅاپه له مونږ یوې او بلې خواشول، تبرگي، تبرپه لاس کې برابرکړ اوگنډېري ماته زماتمانچه ونیوله چې زمونږ له بایك نه یې راخیستې وه. بله تمانچه دشادل سره وه. دسرکښ سره کلاشینکوف وچې موږ ته ښکاره و او داسې یې راښوده چې د ده کلاشنکوف زموږ د ساتنې لپاره دی.تبرگي غږکړ"دچاسره تمانچه ده "شادل بریالي ته اشاره وکړه "دده سره ده اوس یې ورله کولنگ راواړوو"ماغوښتل هغوی له احساس ورکړم چې مونږ لا اوس هم په تاسو باورلرو نوبریالي ته مې وویل "بریالیه! داددوی سیمه ده؟، مونږددوی مېلمانه یوو؟،زمونږ ساتنه ددوی دنده ده ، نو ته تمانچه څه کوې ور یې کړه" دهغوی له باوره مو دوه گټې کولې یوه داچې خپله تمانچه مې دځان سره ساتله او بل داچې ډېری مجرمان پداسې وختونو کې چې څوك یې مرگ ته روان کړی وي او پوه شي چې دی هم پوهېږي چې وژنویې اوڅه یې دلاسه نه دي پوره نو ډېرې بدې خبرې ورته کوي .کنځي یې،رټي یې، وهي یې، اومالږ ترلږه دبریالي په حق کې دغه شیان نشو زغملی. ماویل داسې نه چې پد غسې حرکتونو زماد صبرکاسه راډکه شي اوله وخت نه مخکې لاس واچوو.ټاکلې ځای ته دنه رسېدوله امله به یا اتینا ورکه شي او یا به پداسې وخت کې چې دوی زمونږ عکس العمل ته ځیر وي. زمونږ حمله به خپله مونږ ته زیان ورسوي. خوبریالي چې تمانچه ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرګی زما په لور راروان شو وې ویل"ډانګترګله زه به ستاهم تالاشي واخلم"ماویل "دڅه دپاره؟"
-که ته هم کومه تمانچه ګوتې لرې نو په تاسو خلکو باورنه دی پکار له انګریزانو سره مو په یوه کاسه ډوډۍ خوړلې ده. مابریالي ته وکتل هغه تمانچه ورکړې وه او دیوې تمانچې او یوه کلاشینکوف شپیلۍ هغه ته مخامخ وې.ددوه تمانچو شپېلۍ ماته .ګوتې په ماشو پرتې وې.دواړو خواوو ته مې وکتل بله لارمې نه لرله . ورته ومې خندل"واخله تمانچه، تاسو چې راسره یئ ،مونږ په تمانچوڅه کوو؟"
وې ویل "همدغسې هوښیاره،پلاردې درنه ځارشي"مافکر کاوه داخبرې ددوی دسپکواوبدو خبرو پیلامه ده. خودوی پدې هڅه کې وو چې مونږ تر منزل پورې ورسوي ځکه چې نژدې باندې او ان تر کلي پورې خلك خبروو چې مونږ نن شپه ددوی مېلمانه یوو اوکه سبا مو مړي موندل کېدل نوخبره پدوی وراوښته . اوددلاور دوی له قضیې نه وروسته دوی ته احساس شوی و. چې اوس په افغانستان کې یوڅه دانسانانو پوښتنې دود موندلی دی. چپه خوله روان وو. هماغسې یو مخکې بریالی ورپسې دوه ورپسې بیا زه او وروسته مې تبرګی ښکرور تبر په لاس راروان و.ځان ته مې فکر شو وجود مې نرۍ غوندې لړزه کوله،رڼ راباندې لګېدلی و،که دځنګل خپل شور او شړار نوای کېدای شي چې دخپلو ژامو وروغوندې ګړز،ګړز مې هم اورېدلی وای.پښو مې هم یوڅه سستي کوله .خو چې په ځان پوه شوم خپله مې خپل ځانته ددرواغو ډاډ ورکاوه چې ګوندې،یخني ده بیامې هڅه وکړه چې خپل ځان ورو،ورو عادي حالت ته راستون کړم،ځکه چې په وېره کې جګړه نه کېږي او ویرېدونکی تل جنګونه بایلي.له ځان سره مې دجګړې ځای له قاضي نه راښکته دغره ډډه وټا کله.پدې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې دوه هدفونه وو.يو داچې له دغه ځای نه غړ او شور هم تر قاضي پورې رسېږي او هم قاضي ته تر راغلې بلې لارې پورې چې دغره په سرده .اوکه اتينا ځان پدغې لنډه لاره چې مونږ ليدلې وه قاضي ته رارسولی وي او يا لا په لاره راروانه وي نو زمونږ په شور کولی شي ياځان راورسوي او که پوه شي چې مونږ له منځه تللي يو نو ځان به ډډې ته کړي. وبه ساتل شي. بله مې داوه چې مونږ ددوی له اروايي غير چمتو حالت نه ګټه وکړو. دوی به قاضي ته درارسېدو په فکر کې وي،له ځان سره به کرل،رېبل کوي او مونږ به پرې ناڅاپه حمله وکړو. مونږ دغره څوکوته ونه ختو اونه دغره لمنه کې لاړو، دغره ډډه کې په يوه غونډۍ ختو اوپه بله کوزېدو دغزني والو خبره بس په" ځوړ او تيره"روان وو. نه پوهېږم څوساعته مزل به موکړی و. ساعت ته مې وکتل هغه هم نه ښکارېده ډېر پسې ماهم سرخوږ نه که، په روانه کې چې لابيا مزل هم په غره کې وي اوهره شېبه دغورځېدو وېره هم وي ښکرورتبرګی هم درپسې وي او تکه توره شپه هم وي سړی کله ساعت کتلی شي. او بل داوخت او دادساعتونو ورځو اوکلونو حساب دژوند لپاره دی څوك چې د مرګ سيوری په خپل سروينې دهغه يې په ساعتونو او دقيقو څه...؟

شپه په پخېدو وه چې نورپه "تيره"وربرابر شو، مخ پورته ختو، چې غلي،غلي مې اخوادېخوا وکتل بيامې کېڼ اړخ ته لوی غرته وکتل پوه شوم چې ټاکلي ځای ته په رارسېدو يو.ګام پرګام دمرګ لوبې ته ورنږدې کېږو، دقاضي توره خوله لکه دافريقا کومه تور پوستې چې لا پسې دکونړګور ګورې وخورې. اودمحمدين ګل کيسه مې رايادېده چې ويل يې ""ددوه رکعته لمانځه وخت يې غوښت،مونږ ورته وويل بس دی لمونځونه دې ډېرکړي،ګناه يې څه وه.....؟ دروسيانو ملاو. دروسيانو امامت يې کاوه. ښه بې ننګه قومندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صيب خودرته دغه خبره کوله. له سرنه خلاص شې نو تافکرنه کاوه چې روسيان هم لمونځ کوي چې ده يې امامت وکړ؟ "
بس دقوماندان صيب حکم و نو....مونږ به څه ويلي واي" ښه نو مونږ به ترکومې لکه ړانده چرګان دبل په "تيتې،تيتې" پسې رواسن يوو. عالمان او پوهان به دپوهې په جرم ، انجينران به دودانولو په جرم،ماليم خوارکی به يې پدې وژنو چې جغرافيه يې لوستې ده، کله به خپله فکر کول زده کړو. دغه ټولې خبرې مې لکه دفلم پرده زر، زر په ذهن کې اوښتې ، راوښتې، سرکښ،بريالي،شادل،اوګنډېري ته مې وکتل څه سورتونه اوکليمې چې مې زده وې هغه مې په لاره په ځان چوف کړې وې. دسورت واقعې څو ايتونه مې هم تکرار کړه، ځکه چې دادژوند او مرګ لوبه وه. او پدې لوبوکې کله ډېر ډاډ هم سړی وړي،زه هم انسان وم، يوه مرمۍ مې داروه. اوراته مالومه وه چې دسورت واقعې په تلاوت سره په ځنکدن کې دخولې خوندښه کيږي. نوره مې فيصله وکړه چې دډېرفکر اوخبرو وخت نشته ، دخوشحال خټك دزمري په خوله کې دهمت دنه پرېښودلو توصيه رايادة شوه نورمې پښوله لږغوندې اوار ځای کوت، بيا مې بره وکتل ، که کومه ونه وي چې لاس ورواچوم، لومړی تبرګی په لته ووهم اوورپسې په ګنډېري ور ودانګم او ځان شادل ته ورسوم . زړه مې وښوېد، يوه ښه موکه مې له لاسه وتلې وه.دونې يو ښاخ مې له سره تېر شو خو لاس مې وروانه چوو، لا روان وم. بس نور نو وخت و. چې لومړی پورته شم او بيا له لتې کارواخلم . چې ناڅاپه غږ شو"يه سړيه وژني مو"دغږ سره ګنډېري ورمنډه کړه، يه جينۍ ته دلته څه کوې؟ددې سره نورپوه نشوم خودغوږونو سره مې يو ښه په زوره درز وشوادد‌رزسره تبرګي يوه لويه کريکه (کريغه)وکړه ،چې شاته مې وکتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی څو گزه وړاندې ولوېدچې په ناو کې ښکته کوولې شواوکړنگايې کوله، نه پوهېدم دااسماني مرسته له کومه راغله چې
ومې کتل چاله ونې نه راودانگل تور پتلون، تور کميس ، وېښته يې راټول کړي او شاته يې کلك تړلي وو. پوه شوم چې ښځه ده .تبرگي ته يې وکتل . چې زرد را پا څېدونه وو، په گنډېري پسې يې ورمنډې کړې. شادل ته مې وکتل وارخطا شوی و. تمانچه يې لاس کې وه، هغه چې ماته نيوله ماپه لته وواهه، وغورځېد، تمانچه هم ترې وغورځېده، او ښايسته لرې ترې وښويده، بډې ته يې لاس کړ بله تمانچه يې راوويسته، چې درزشو، گنډېری پرې دپاسه وروغورځېده، بريالي ته مې فکر شو، خو هغه ښه په دمه لگياو،دتبرگي کشری ځوی يې په سجده کړی و او په څنگل يې ورو،ورويو، يوگوزار ورکاوه.دهغه خوله به له تيږو سره لگېده،اوچيغې يې وهلې، مادگنډېري دجگېدوانتظارکاوه.چې اتينا غږ کړ. "پروت، ولې دې"ماپروت وکړ،ځان مې ورغړاو، چې ډزشو، ومې کتل ډز راباندې تبرگي کړی و. خو اتينا ورته راورسېده، تر سينې پورې يې او چته شوه او په غبرگو لتويې وواهه، زه هم راپاڅېدم ،گنډېری اوشادل هم راپاڅېدل،ددوه کيلو په اندازه په يوه کاڼي يې راباندې گوزاروکړماورته خپل بوټ ورمخامخ کړ.تيږه مې وتنبوله اوپسې ورغلم. دوه ضربه لتې مې ورکړې،دېرښکته ورغړېد،او گنډېری مې راونيو، بريالی هماغسې سوکه،سوکه لگياو. اوملگري يې همغسې چيغې وهلې. گنډېری مې ښه وواهه بيااتينا زولنه راوړه،لاسونه يې ورله شاته واړول اووروايې چوله. بيادبريالي خواته ورغله دسرکښ لاسونو ته يې هم زولنه واچوله، بيا ترې هغوی دواړه دشادل په لور روان شو، اوزه هغه ځای ته ورغلم له کومه چې لومړی ځل غږ راغلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

گورم چې يوه ښځه په ونه پورې کلکه تړل شوې ده. پوښتنه مې ترې وکړه"ته څوك يې؟

دګندېري ښځه يم!

ماويل نودلته څه بلاغواړې ؟

"ډاکترې راوستلم"

- نوولې ورسره راتلې؟

-په زوره يې راوستلم! يه وروره دخدای دپاره ماخلاصه کړه.

- چې ته يې په زوره راوستلې نو نور کورڅه کول....؟

- هغوی يې دماشو په دارو بې هوشه کړل.

- څنګه....؟

- زما ايندرورته يې دارو ورکړل ورته وې ويل ددې سره به ماشي مړه شي،هغې په کوټه دارو وشيندل زه يې بهر دځان سره ايساره کړم . هغوی ټول بې هوشه شول. دوه درانه بايکونه يې هم تردې ځای پورې راباندې راوړل. زه خو تورسرې يم زما څه ګناه ده.

-څه وخت چې ستامېړه، ستاورور ليور او خسر بې ګناه خلك وژل ته ترې خبره وې؟.

- خبره ووم خو ماڅه کولی شول؟

- څنګه دې نشو کولی. ته ددغه کور مېرمن وې تالړترلړه دخپل ماشوم بچي په خوله مېلمانه خبرولی شول چې وژني موځان ساتئ.

هغې لاځواب نه وراکړی چې اتينا غږکړ"داله هغوی لويه مجرمه ده ، دټولو مرګونو او شوکو، ډاکو مالومات ورسره دي"اووايي چې سوداګر يې يواځې دپيسو دپاره وژلي، وسلې ورسره نه وې، هوايې پرې خرڅه کړه،رايې وستل او بيا يې دشپې پدې بانه چې دلته نژدې په بل کورکې ستېنګرتوغندي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتلل او په لاره يې ووژل. داترې ښه خبره وه خو همداوايي چې"تورسرې يم ماڅه كولى شول"

تورسرې ولې څه نشي كولی. اوس له دې پلان نه هم ښه خبر وه. اوكه كومه شخړه راتله زما دوژلو دنده يې دې ته سپارلې وه. ماچې داتينا له دې خبرو سره هغې ته مخ راواړوو، شاته يې ځلور واړه قاتلان ولاړوو، چې ومې كتل دېولو لاسونه شاته ترل شوي وو، بيا يو له بل څخه ديوه گز په واټن په پړي سره خپلو كې سم او بدل شوي وو، دهريو په تخرك كې پړي وراچول شوي وويواړخ يې له يوه سره او بل اړخ يې له بل سره ترل شوی و. اوس ښه په كرښه كې منظم ولاړو. نه له يوبل نه لرې تللی شو نه يې دخوربدو او وركېدو وېره وه اتينا راغله ، ښځه يې له ونې نه پرانيسته ، غوښتل يې هغه هم له دوی سره وتړي ماورته وويل" دزړه سره! ستا ترڅنگه دوه پښتانه ولاړدي او پښتانه له ښځو بدل نه اخلي" پښتانه ښځې نه تړي او په ښځو ډز نه كوي ، غلې غوندې مسكۍ شوه وې ويل"ښا! تاسو خو بيا ښځو ته ډېر په درنه گورئ"

ماورته وويل "پدې كې خو شك مه كوه"

- "كاش زه هم پښتنه وای ماورته وخندل" كه پښتنه نه يې دپښتون خوشه"

وې ويل"

په دواړو سترگو خو اوس دې له دې پښتنې خور سره څه كوې؟" ماويل "خوشې يې كړه چې خپل كورته لاړه شي" وې ويل"

چې لاړه شي او خلك خبركړي او راپسې راوې لېږي" ماويل " خلك به يې نور كور هسې هم خبروي.دا چې كورته رسېږي سهار به وی،او سهار به هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ستا له خوبه را پا څېږي،اوبل، پښتو کې خو پُښتی ماتېږي" هغه بیا هم زړه، نازړه وه، وې ویل
"که په مونږ پسې چیغه هم راووځي،په غره کې به چرته ګرځي "اوکه دامو پرېښوده،مانا خپل ځای مو ور وښود.
-"خو پوهېږې که یې پرې نږدې بیابه څه کېږي؟"
-" خلك به راپسې وګرځي خو ځای مالومول به ورته ګران وي"
-نه ! هغسې به ورسره دوست،دښمن ټول یو ځای شي،ښځه دلته ناموس دی،ننګ پرې دټول ولس ګډه اخلاقي دنده ده . دپښتنو دغیرت دراپارولو نه ډډه کوه."
فکر منده وه خو، ورو،وروېې پرانیسته اوورته وې ویل" په لیدلې لاره ځه چې شاته ونه ګورې".
ګنډېري دوی ورته ټولو یونظر وکتل او هغه وروغوندې روانه شوه څوقدمه یې واخیستل بیا ودرېده وې ویل:" پدې خلکو تاسو څه کوئ؟"
اتینا ورته وویل" قاضي له یې بیایوو،خودشنوګټو او تورو لارو قاضي له نه، د تورو ټکواو سپینو لاروقاضي له " مړژواندې غوندې روانه وه،اوزما سره داغم و چې پدې توره شپه کې به پدې ګڼ او ګورځنګل کې څنګه لاره مالوموي،زمونږ ښي اړخ ته دغره یوه لوړه څوکه وه مونږدهغې په لور ورروان شوو، خو څوکې ته ونه ختو، په ډډه کې مو نږدې نیم ساعت مزل وکړ، یو څه اوارغوندې ځای راغی. اتینا وویل" خوب راځي او ډېره ستړې یم.کاش شپه مو همدلته کړې وای."
ماویل پدې کې دارمان څه خبره ده، همدلته به شپه وکړو، چې ودرېدو،مخامخ مو شړارغوندې واورېد،پوه شو چې اوبه له پورته نه ښکته رالوېږي ورغلو، ښه مست ابشار و، د څوګزو په اندازه سرور ډنډېې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی و.په ډنډ کې مو مځ،لاس ووینځل،بیادیوخوندي ځای په لټه کې شو.بریالی لږ غونډې وړاندې لاړ. چې بېرته راغی وې ویل دغلته دیو پاڼ بیخ ته یوه سمڅه غونډې ده .ورغلو سمڅه مو په لاسي څراغ وکتله په لوګي توري ګټې،سکاره،اوهډوکي پکې پراته وو.هغه مو ترې بهر راوغورځول،یو څه مو پاکه کړه.سمڅه نه وه،سم غار و،پنځه شپږ ګزه اوږد غار چې سړی پکې په ټیټه ازاد تللی،راتللی شو. مجرمان مو ور ننویستل،اتینا وویل

-"زه به پرې دسپری یو پرش وکړم خو تاسو بهر ووځئ چې تاسو بې هوښه نه کړي" بریالي ورته وویل

-" لکه چې ستاسره دوستي لري، تانه بې هوښه کوې".په خنداشوه

-"ماګولۍ خوړلي په ما اغېز نه کوي"

بایکونه چې تر اوسه مو په هغوی بارکړي وو،ترې راوامو خیستل،دسمڅې سرله مو راوړل زه او بریالی دسمڅې په خوله کې ودرېدو بهر مو دغره دنښترو نندارە کوله،دځنګل شړار مو غوږونه نیولي وو چې اتینا رامنډه کړه، مونږ زر مخونه رواړول،وې ویل

-"څو شېبې بهر ته وګورئ،چې تاسو راته راپرې نه وزئ"

لږه شېبه هغه هم دځنګل هیبت ناك غږ ته غوږ وه، بیا یې وویل

-"راځئ چې ورځو"

چې ورغلو هغوی ریښتیا هم نور بې هوښه وو.له بایکونو نه مو دسیلانیانو وړه خېمه موراووېسته،چې ټول وزن به یې ایله دري کیلوګرامه و،خوچې وبه درېده،دوه کسان پکې ازاد ځابدل.

خېمه مو دسمڅې په سر کې ودروله اواتینا ته مې وویل "ورننوزه!"

ورننوته،زه او بریالی دخېمې او تبرګي دوی په منځ کې کښېناستو.څه شېبه غلي ناست وو،بیایې وویل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ولې یو ویده کېږو نه" ماویل

-"بس همدې گټې ته سر کېږده،ویده شه" هغه له هم لکه چې خوب ورغلی و،دگټې په ځای یې بایك ته سر کېښود اووې ویل

-"یوساعت وروسته به مې راپاڅوې"

هغه ویده شو،زه ناست وم،له ترکیې نه ترکونړه په ټولو پېښو مې یوځل بیا فکر وکړ.په پهره او څوکۍ کې بدبختي داده چې څوکیدار تر لرې،لرې پورې دفکر نیلی وزغلوي، ډېر اوږده او گران پلانونه جوړ کړي،جرگې راولي،مرکې وکړي،څوك وخندوي،څوك له لاسه ونیسي په گلونو کې چکرې ورکړي، اننگي ته یې وگوري بیا گل ته وگوري په دواړو کې هیڅ توپیر ونه ویني او چې ساعت ته وگوري په پخواني او اوسني وخت کې توپیر نه وي.لکه وخت چې ولاړ وي.ایله څلور،پنځه دقیقې تېرې وي.

بس همدغسې په فکرونو کې ډوب ناست وم. په شواخون مې نژدې دوه ساته تېرکړل. چې بریالی سپك راپاڅېد.لومړی یې لاس په کلاشینکوف کېښود چې له سرکښ نه یې اخیسی و. بیایې یو خوابل خوا وکتل،سترگې یې وسولولې،ماته یې وویل

-"اوس ته ویده شه".

ما همدغه وخت له خدایه غوښته،بایك ته مې سر کېښود،ستړیا او بې خوبي سره یو ځای شوې وه. دټکه ویده شوی وم نه پوهېږم خپله راپاڅېدم که بریالي راپاڅولم خو چې سترگې مې وغړولې وې ویل

"لمونځ قضا کېږي" دی خپله تازه و،پوه شوم چې لمونځ یې کړی دی.

قیدیانو ته مې وکتل،یو په بل کې داسې پییلي پراته وو لکه داخون موسی بټي کوټي دمارانو کټ، خېمې ته مې وکتل، بریالی موسکی شو وې ویل

-"ورځه ورندار هم اوداسه ته تللې ده"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورغلم دې دچینې په غاړه یوزړوکی دوه بوټوته د یواوبل گوټ نه دپردې په شان تړلی دی. دبل زړوکي یو پلو یې هم په بوټي پورې غوټه کړی و، خو بل پلوته یې کوم بوټی نه و. حیرانه وه چې څه وکړي. زه ورغلم ماویل"څه کوې؟" "پرده کوم" په شیطانت مې ورته وویل "په پرده څه کوې.؟"

پوزه یې راکوت کړه،

-" ستادلاسه،آبله شپه دې ویل سر دې خیرن شوی. ته د کونړ په غره کې هم د استنبول مزي غواړې."

-"خیردی دزړه سره مه خپه کېږه دابه درته زه ونیسم" زریې پرېښود،

-"هه! ونیسه"

ورغله کمیس یې وویست،ښه و نری غوندې سپین بنین یې اغوستی و بیا یې فکر شوکمیس یې خپلې مخې ته په ځان پورې ونیو چې خېټه او سینه یې پټه شي اووې ویل

-" مخ ایسته واړه وه چې دېخوا ونه گورې"

ورته په خنداشوم

-"ښه! درته نه گورم"لپه یې په سر اوبه راچولې،خو چې لپه به یې سرته جگوله ټولې اوبه،به ترې توی شوې،څه شېبه په دغې بې پایلې لوبه کې نښتې وه خو ایله یې خپل وربل لوند کړ.مایې په خندا،نندارہ کوله،اخر مې ورغېږ کړ.

-"خو ایسته ټوله ولامبه اوبه خو به درله بدې نه وي"

-" ټوله به څنگه ولامبم "

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په ډنډ کې غوپه شه،هم به دې سر پاك شي هم ځان" هغه یې هم لکه چې قید کړې وه ناراسته یې ونه کړه،زړیې بنین هم پسې وویست،بیایې فکر شو

-"بې شرمه ایسته گوره!" بیایې بنین مخې ته ونیو، خو لمر په دوه گوتو چرته پټېږي،هغه هم پوهېده چې ناکامه هڅه ده،خو بنین یې ترهغه نیولی و چې ما ترې مخ واړاوه. ځنگل ته حیران وم. دنښترو دومره لویې ونې وې چې ددوه کسوغېږ ترې نه تاوېده او دومره لوړې چې پاس سریې نه لیدل کېده، مخامخ مې وکتل چې دځنگل سور او اوږده مالوم کړم. خو د شل دېرش مترو نه لرې څه نه مالومېدل. دخدای شکر مې وه ویست چې ځه دکونړنورځنگلونه که وهل شوي داخو لاپاتې دی. بیا مې پدې دلیلونو غور کاوه چې دغه ځنگل ته سړك نه دی تللی.ځکه لاروغ ولاړ دی. خو دا کره او پوره دلیل نه و. ځکه چې دځنگلونو دښمنانوته داډېره گرانه نه وه چې دومره لوی ځنگل ته سړك ووهي خو کېدای شي دنه وهلو دلیل به یې دشیگل دخلکو نښتر دوستي وه او یا به بې اتفاقي وه پرې نه به جوړېدل.ذهن ته داخبره هم راغله چې ځینې خلك وایي چې داځنگل یواځې دشیگل دخلکو نه دی اخواد(دېوز،کټار،گمبیر اوپه لویه کې دټول پېچ) خلك هم پکې ورگډدي.لاپه همدې فکرونو کې وم چې دسلگیوغږ مې واورېد.بې اختیاره مې مخ شاته ستون شو. گورم چې اتینا په اوبو کې نیمه پټه ناسته ده ،په لپه په ځان اوبه اچوي. چې د هرې لپې په اچولو به له خپله ځایه یو څه پورته شوه ، وبه رېږدېده اوپه سلگیو به شوه. چې ماته یې وکتل په خندا یې وویل

-"یخې دي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم په نا پامۍ کې د قدرت دغې پدیدې ته کتل چې ددې خپل لوڅ تن ته فکر شو، وې ویل

-"بې شرمه تابیا راوکتل"او اوبه یې راوشیندلې ماویل

-"سلګۍ مه وهه چې نه درګورم" اومخ مې ترې واړاوه. چې وې لمبل هماغلته په لمانځه ودرېده اوزه ترې پورته لاړم. لږه شېبه مزل چې مې وکړ.هلته هم یو لوی ابشارو،دا ابشار بېخ ته یو لوی ډنډ جوړ شوی وزه هم په ډنډ ور غوپه شوم، ومې لمبل،لمونځ مې وکړ. اوبېرته راروان شوم.چې لاندې مې وکتل اتیناخپلې طلایي زلفې ږمنځولې. دلمرزرینې وړانګې یې په زلفو لګېدې ځلا یې سترګې را برېښولې. چې زما دپښو ښکالویې واورېد. پورته یې راته وکتل خو څه یې ونه ویل زه ورغلم. زړوکي مې له بوټونه راخلاصول ورته ومې ویل دا خواوس لرې کړه،نور پرې څه کوې؟

-په تېزه یې وویل"بې شرمه! مه یې لرې کوه ګورې نه چې هلته بریالی لالا ناست دی"

- په خندامې ورته وویل بریالی دې له کومه لالاشو؟

-ولې دهغه ښځه تاته لالانه وایي.

-ورته موسك شوم"نو ته خولا......

-موسکی شوه"غږ،درباندې کوم،ښځو چل راښودلی دی"

- ځیرکتیا ته یې حیران شوم" ښه! دې ته دې هم فکردی چې دبریالي مېرمن ما ته لالا وایيس؟"

- ښځې دسړوغوندې په هوانه وي هرڅه ته فکرکوي.

- پدې خبره خو یوه خوله راکړه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په خنداشوه،ښه ده چې تاوغوښته.بيايې وويل داراته وواېه چې خواښې ته به مې کله رسوې.
- چې کله دې خوښه وي.
- زماخو اوس خوښه ده.
- خوپه رڼاکې نشوتللی.
- نو کله به ځو.
- بيگاته، خو غم دادی چې تر بيگاپورې به خورو څه...؟
- وې ويل"چې زه ژوندۍ يم بربت تاووه"داسې غوښې به درباندې وخورم چې کله به دې خوړلې نه وي."
-" له کومه دې کړې؟"
- دغه څلورچې دې تړلي دي، ددوی عجيب دود و. دوی چې به ستاسو غوندې کوم ښکارپيداکړو.دوه سيرلي به يې حلالول او بيگا يې هم دوه حلال کړي وو.يويې ماسختن زمونږ سره په گډه وخوړ او بل يې هم ښه سور کړ. خو هيڅ يې ترې ونه خوړل. پټ يې کېښود. زه پوه شوم چې دوی به دادشپې خوري،کله چې ستاسو نه بېرته راستانه شي.
-" نوتادلته څنگه راووړ".
-" دهغه ښځې چې ديگی سنبال کېښود. زه پوه شوم او قسم مې وخوړ چې دابه مې په جانان خورم.چې کله مې دهغوی نورکور بې هوښه کړ.دگنډېري ښځه مې ځوسوکه ووهله بيامې ورله لاسونه وتړل. خوله مې ورله پلسترکړه بيامې غوښه په يولوی پلستيك کې واچوله په خپل بايك کې مې کېښوده. دښځې لاسونه مې پرانستل خپل بايك....."
- مايې خبره پرې کړه "ياپه بله ژبه دغوښوبايك"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هو!دغوښوبایك اودبریالي لا لا بایك مې پرې بارکړل. اوستابایك مې په خپله اوږه راواړاوه".

-" په خوښۍمی ورته وویل ماناڅوس غوښه لرو"

- "هو....ولې نه!" مسکۍ شوه افغانه مېرمن یم. وړی دې چرته پرېږدم" روان شو. دسمڅې نه موبایك راواخیست ،ښکته راکوزشو ،په شنه چمن ورته کښېناستو. بریالي ته مې وویل

-" په خدای وهلودې څه وکړه؟" وې ویل

-"داسې مې بې هوښه کړي چې ترلمر پرېوتو دراپاڅېدونه دي."

دېگی نه و.چې غوښه مو گرمه کړې وای،سړه،سړه موخوړله او له او له اتینا نه مو دتېرې شپې کیسه بیا،بیا اورېدله څه کاغذونه اوڅبوتونه چې لاس ته ورغلي وو، هغه مو وکتل او ترډېره مو خواله وکړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ڎوارلسم ڎپرکی:

دقـاضـي پـرېـکړه

چې دشپې تياره ښه خوره شوه. له ځنګل نه راوخوځېدو.دوی ڎلورواړه په خپلو کې په يوه پړي تړل شوي وو. له دې امله يې سم مزل نشو کولی. چې يوبه لږ اوږد قدم واخيست بل به يې ځان پسې راښکه نو پرېکړه مووکړه چې دوه،دوه جلا،جلا خپلو کې وتړو.شادل او تبرګی مو يوه جوړه اوګنډېری او ورور يې بله جوړه شول چې ښه ټوټه مزل مو وکړ. دشنو ګټيوقاضي ته

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو. څلور واړه گنډېرى، تبرگى او بلابتر مو دغار په څنډه ودرول. ماورته ویل ښکته دې تور غارته وگورئ څه وینئ؟

- تبرگي وویل "مرگ "

- ماویل تاسو غواړئ چې دمرگ په وخت کې دروغ ووایئ؟

گنډېري غږکړ" نه! دروغ نه وایو"

- تاسو پوهېږئ چې مونږ څوك یوو؟

- نه، نه پوهېږو.

- ایامونږ ډاکټران یوو؟

- نه ډاکټران خو نه یاستئ.

نو بیا پوه شئ چې مونږ د څېړنو مسلکي خلك یوو. په دروغو ډېر ښه پوهېږو. نو كه تاسو دځان سره ښه کوئ، دروغ به راته نه وایئ،مونږ ستاسو سره یوه ژمنه کوو، که تاسو دروغ ونه وایئ.نومونږمودشنوگټیو قاضي ته نه ورسپارو، او اوس تاسو ته دپنځه ملټودپاره په خپلو کې دمشورې وخت درکوو. مونږ درنه ځو. تاسو خپلو کې پرېکړه وکړئ چې دروغ به راته وایئ که ریښتیا؟

هغوی موپرېښودل خپلوکې یې خبرې وکړې. پنځه دقیقي وروسته ورله راغلو.ماترې پوښتنه وکړه .دوه سوداگر چې مړي یې څه وخت مخکې دبنگېرې دکمرلاندې په سمڅه کې وموندل شو، تاسو وژلي وو........؟

دوی غلي شول اتینا ورته وویل" دگنډېري مېرمنې ماته له وېرې ټول مالومات راکړي او ستاسو دغټې کوټې دصندق ټول کاغذونه اوڅبوتونه راسره دي هیله کوو څبرې مه پټوئ همدا ستاسو په گټه دي ،دنورو خبرو نه وړاندې یو ځل ښکته قاضي ته وگورئ"ټولو ښکته کندې ته وکتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توريې خولې يې لکه د بلا خوله دانسان حواس الوزول، ټول وربېږدېدل زر يې سرونه راپورته کړل

په يوه غږ يې وويل.هو!....مونږ وژلي.

-ولې مووژل؟

-دپیسودپاره.

-نورڅوك درسره وو؟

-هو...بل چارابانديې راړولي دي.

-تاسوپه هغوی څه خرڅ کړي و؟

-تشه هوا.

-اوسودامووړسره دڅه کړې وه؟

-دستېنگرتوغندي.

-ستاسو سره ستېنگرشته؟

-نه.زمونږ سره نشته.

دخپلې خبرې لپاره څه ثبوت لرئ چې تاسو ریښتیاهم ستېنگرنه لرئ؟

-که مونږ ستېنگرلرلای پخوابه نورو وژلي وو.

-دکومې سیاسي ډلې سره تړاولرئ؟

-نه!

-دچاپه وینامو وژنه کړېده؟

دهیچاپه وینا مونه ده کړې.

-ستاسوسره به انصاف څه وي.

-یو تن وویل"مرگ"

-چامرگ یادکړ؟

-ماشادل.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ولې....؟

-ځکه چې له تبرگي سره يو ځای کېدم. اوبې گناه خلك مې وژل.

-دوی چې مخکې کومې خبرې وکړې دارښتيا دي؟

-هو....دمرگ په خوله کی څوك دروغ نه وايي.

-دسوداگرو پيسې موپه څوکسو وويشلې.

-په پنځوو، خو پنځم به ترې شپږم له څه برخه ورکوي.

-سر لاری موڅوك دی؟

-تبرگی، خوډېرکار بل چاکړی.

-بل څوك چاته وايې؟

-ملخي ته .

-که زه تاپرانيزم څه به وکړې؟

-يوقتل به بل وکړم.

-مابه ووژنې که زما مېرمن؟

-تبرگی به ووژنم، همدې کندې ته به يې وغورځووم. ده دې کندې ته ډيرغورځولي.

-که زه تا پرانيزم بيابه راته رښتيا ووايې.

-که ماله دتبرگي دوژلو اجازه نه راکوې. زه ازادېدل نه غواړم.خومونږ درته رښتيا وويل.

-تاته څومره برخه ورسېده؟

-اويازره.

-تبرگي دوی څومره واخيستې ؟

- په درې کسو دوه لکه شل زره.

-لس زره پکې ولې ډېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-دده دمشرتوب.

تبرگي پخواڅومره پيسې لرلې؟

لس زره يادې ته نژدې.

-ستاپيسې چرته پرتې دي؟

-دتبرگي دوی کور کې زما دخور سره .

-ديو مجرم په ننگور، ديو مجرم په مېرمن،ديومجرم په خور او په يوه مجرمه خور دې څنگه باوروکړ؟

- خور،خوروي که مجرمه وي او که دمجرم وي.

- تاټولې پيسې هلته ايښي دي؟

- نه شل زره مې ترې اخيستې دي.

- په هغې کې ولې دېرش زره کمې دي؟

- نورې به دوی لگولې وي. رښتيا دوی پرې بزې واخيستې.

- څه چې دې وويل ټول رښتيا دي؟

- هو...

- تبرگيه رښتيايې وويل....؟

- هو.

- اوس له دې ځای نه دوتو لپاره وړ لاره کومه ده. داسې لار چې په تاسو او يا مونږ پسې گرځېدونکي خلك مو ونه ويني.

- تبرگي وويل" دشنگس لار"

- شادله! رښتياوايي؟

- زه هيڅ ويل نه غواړم!

- ولې........؟

-زه د هغه وخته پورې څه نه وايم څو پورې چې مې تبرگی نه وي وژلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

-تبرګي په ارامه وویل ما مه وژنه بیا به دې مور خپه شي.
-مور مې په تا پېر څه کوي؟
-دا له هغې نه پوښتنه وکړه!
-ما ترې پوښتنه وکړه شادل دې څه دی؟
- زوم او دننګور ورور.
- دده دمورسره دې اړیکې شته؟
- هو....
- څه ډول اړیکې دي؟
- څنګه چې دښځې اومېړه وي.
-خپلوي دې ورسره پخوانۍده که ناروا اړیکي؟
- اړیکي مې ورسره پخواني دي. هلته په ورتلو راته خلکو ګوته نیوله نو دده مور راته وویل چې خپلوي به وکړو چې پښې دې ازادې شي.بیا یې پلار مونږ د یو بل غیږ کې ولیدو،ما او د ده مور په ګډه هغه هم له مخې لرې کړ.

ددې سره پرې شادل ورودانګل . تبرګی او شادل دواړه په یوه رسۍ په خپلو کې تړل شوي وو. دواړه سره غاړه غړۍ شول. ما ورمنډه کړه چې دقاضي غېږ ته ونه غورځېږي. خو چې زه وررسېدلم تبرګی ښکته ورښوی شو.لاسونه یې ډېر په غاړه پسې وتپول خو څه په لاس ورنغلل. شادل هم پسې راوغورځېد خو لاښکته نه و تللی. دومره وخت نه و چې لاسونه ور واچووم. پښه مې ورسره نژدې وه. هیڅ په ځان پوه نشوم ددوی تر منځ چې کومه یوګز رسۍ وه له هغې نه مې پښه لاندې کړه او نیغه مې ونیوله.دایوه ناکامه او ډېره خطرناکه هڅه وه. زه راوغورځېدم.پړی مې له پښې خلاص شو.اوما ځان څه په ګټو پورې او څه د قاضي په غاړه دولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډډم دزاړه بوټې په څنو پسې کلك کړ. اتينا او بريالی رارسېدل.پولاس مې بوټي پورې کلك کړی و. بل مې اتينا په دواړو لاسو ونيو او مخامخ راته کښېناسته.پښې يې يوې تيرې ته ولګولې. بيايې بريالي ته وويل "رسۍ له ونې تاوکړه" بريالي چې رسۍ تاووله ماورو،وروځان دمېرې په پله پورته راخوځوو. او اتينا هم ورو،ورو راښکلم.بريالي د رسۍ سر راووړ. اتينا ورته وويل "له تخرګ نه يې ورله تاوکړه"هغه چې زما اوږې ته راټيټ شو. ګنډېري اوسرکښ چې لا تر اوسه غلي ولاړ وودواړو رامنډه کړه. ده رسۍ کلکه کړه خو هغوی په غبرګو لتو وواهه او ښکته وغورځېد. اتينا چيغه کړه.بريالي رسۍ په دواړو لاسونو نيولې وه هڅه يې کوله کومه راوتلې تيږه او يا بل څه پيدا کړي چې پښه ورته ونښلوي ځان يې په رسۍ پورې دوه،درې ګزه لاندې ټينګ کړ. غوټې يې په لاسونو ونيولې او پښې يې په راوتلې تيږه کېښودې .ګنډېری اوسرکښ وتښتېدل،

اتينا په خپل ټول زور زما لاس راښکه .زه پورته وروختلم . ښه خبره داوه چې بريالي اوږده رسۍ غبرګه له ونې تاو کړې وه. بل سر يې لابره و.هغه مې راواخيست،خونه پوهېدم څه وکړم،له کومې لارې بريالی وتړم،که درسۍ سر مو هغه ته ور رسوو خو هغه نشو کولی راوه يې نيسي ځکه چې د يو ې رسۍ د نيولو دپاره مجبور وو چې له بلې هغې نه يو لاس راخلاص کړي. او که يو لاس يې راخلاصولای، په بل يوه لاس يې ځان نشو ټينګولی. اوبيا دغسې دبلې رسۍ ګټه څه وه.که هغه دومره مېړنی وای چې په رسۍ پورته راختلای شوای نو چيغې به يې ولې وهلې. هك،حيران وم چې څه وکړم.په ذهن کې مې يوه توره کنده وه، بريالي رسۍ نيولې وه،پښې يې خوځولې اوپدې هڅه کې و چې ځان وژغوري خو نه يې شو کولای. ناڅاپه وړوکی شوم.د ارچي د دښتې واورې رايادې شوې. چې انګاری ته به ښه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرم شوم،دپلارڅنګ ته به ورغلم ورته وبه مې ویل ماله مرغۍ ونیسه پلار
به مې هڅه کوله چې له خبرې مې واړوی خو زه به اوښتونی نه ووم. مور
به مې غبرګ کې راواخیستم دروازه به یې خلاصه کړه "وګوره!بهر داسې
واورې پرتې دي،یخني ده،بیا به دې چاچۍ یخې شي،بیابه دې پاپۍ یخې
شي" ورپسې به یې ښکل کړم خو مابه همدغه یوه سرینده غړوله چې زه
مرغۍ نیسم، موربه مې و پوهېده چې له خپلې خبرې نه اوړم.نو پلارته به
یې راله وویل "خیر دی ددې درمندځای پورې یې بوزه،راشپېل ورسره
واخلئ یو ځای به تورکړئ،په یخنی کې دومره دتېنګې نه دی، بېرته به
اوس راتښتي،خو او س یې څه یینګ راپارېدلی. پلار به مې نشم،نشم وکړو،
خو زه به په ژړاکېدم.راپابه څېد. موربه مې راته موزې په پښو کړې.کوټ
به یې راته واغوست،له سر او مرۍ نه به یې راله وړوکی څادرګی تاوکړ.
پلاربه مې دام راواخیست.راشپېل په اوږه، دام په لاس به روان شو. زه به
یې له ځانه مخکې کړم. خبرې به مې ورته کولې، درمند ته به ورسېدو.په
راشپېل به یې لږ غوندې ځای له واورو پاك کړ.دبوساړې نه به یې بوس
راواخیستل پکې وبه یې شیندل، دام به یې پکې خور کړ.، ددام لومې چې
داس دلکۍ نه به یې ویستلې وې برابرې کړې.زه به نور د ټینګېدونه
ووم،له یخنۍ نه به شتېدم. پلارته به مې ویل "مورله ځم"هغه به په غبرګ
کې کورته راورسولم، موربه مې رانه زر،زرکنګل وڅانډه،انګارۍ ته به یې
کښېنولم، لاس به یې راله انګارۍ ته نژدې نیولي وو چې تاوده شي.
ورو،ورو به یې ښکلولم.خو زما په خیال کې به مې دپلار ګوتې اوښتې، را
اوښتې چې لومې به یې برابرولې او بیا به مې فکر کوو چې اوس به ورته
مرغۍ راغلې وي له پښونه به نښتې وي. ددې سره مې سر څنډواهه، په
ارچي کې د انګارۍ په غاړه نه،دشنوګټیو دقاضي په غاړه ناست ووم.له ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مې وويل "راشه له همدې تجربې نه كارواخله"رسۍ ته داسې ول وركړه چې دبريالي سينې ته ورسي. مونږ يې پورته راګاږو او په راښكلو لكه د لومې غوندې سينې ته كلك پرېوزي. دقاضي په څنډه پړمخې پرېوتلم. ښكته مې دپړي سر له ول وركړ. او دلومې په ډول مې دومره پراخ پرېښود چې ښكته په ورپرېښودلو دبريالي له لاسو تېرېدلی شو.همدغسې مووكړل.پړی مې ورو،وروښكته پرېښود.اتينا راته دلاسي ځراغ رڼاكوله.پړی دبريالي له لاسونو تېرشو. سر يې پكې وررننوېست، چې سينې ته يې ورسېد. پړی مې پورته راښكه،ول يې دبريالي سينې ته پرېووت. كلك وتړل شو.اوورو،ورو موپورته راښكه.

څه دهغه خپل زور شو،څه زموږ، روغ رمټ مو راووېست.درې واړه دمرګ وېرې وهلي وو.ښه شېبه اوږده وغزېدو. چې ساوې مو سمې شوې.بيادتښتېدونكو په لټه كې شو.مونږ به لا شل،دېرش ګامه نه وو تللي زګېروي مو واورېدل چې ومو كتل هغوی دواړه دلارې نه پنځه،شپږ ګزه ښكته په بوټو پورې نښتي دي زګېروي كوي. پوه شو چې له وارخطايي نه رغښتي دي. پسې ورغلو،راجګ مو كړل. بېرته مو راخېژول چې اتينا ښكته شوه او وې ويل "دتبرګي،تبرګی دادی پروت دی،وی ،وی بې خاونده مال داسې وي،مونږ خپلې غورځېدلې تمانچې را واخيستې او دا پاتې شو"راوايې خيست،ګنډېری دوی مو بېرته دقاضي څنګ ته راوستل چې وموكتل دګنډېري ښۍ وروزه له كوم كاڼي سره لګېدلې او خوږ شوې وه،وينې ترې بهېدلې،خوده پرې لاس ايښی و. وينه يې ورله درولې وه. اتينا ته مې وويل هله،پټۍ راواخله لومړی يې ورله زخم پاك كړ،او بيايې پرې پټۍ ولګوله.زه ورغلم بايكونه مې راخيستل چې اتينا او بريالی دواړه مې خواته راغلل او پټ غوندې يې وويل "پدوی نورڅه كوو،ولې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه،نه خلاصوو،بې ځایه ولې خپل مرګ پخپله د ځان سره ګرځوو، دوی په تړلو لاسونو مزل هم نشي کولای،اوس به یې لاسونه هم خلاصوې، توره شپه او نا اشنا غرونه دي،هره شېبه ،خطر،خطر دی، او اتینا خو لاراته په غوږ کې داهم وویل چې بریالی!لالا به څه فکر کوي، چاچې هغه دمرګ خولې ته وروغورځاوه،مونږ هغه له پټی لګوو.ورته ومې ویل نو څه وکړو بله لار نیشته

انسان چې روان وي. تګ په پښوکوي خو لاسونه ورسره خوځوي. ددې دپاره چې دخپل بدن تعادل برابروساتي. دچاچې لاسونه تړلي وي. او بیاداسې تړلي چې دوه کسه یودبل سره هم تړل شوي وي. ډېره ګرانه ده چې ازاد مزل وکړي.او رښتیا هم ددوی دلاسونو خلاصول پخپله خپل مرګ ته اواز کول وو. زړه مې خیری،خیری کېده. یوځل مې ویل خو پخپله اقرار کوي چې قاتلان دي، وژنې یې کړي.او داتینا خبره هم سمه وه دغه لږه شېبه وړاندې مو پخپله ولیدل چې بریالی یې ښکته وغورځاوه،داخوهسې دلوی خدای فضل وکنه له دې کندې نه څوك مړي نشي راویستلی نو دا خولا ژوندی راووت.په زړه کې راوګرځېدل چې بس یولته غواړي. ډېرېې دې کندې ته ورغورځولي. بس ته یې هم وروغورځوه-

مالاپدې غورکاوه چې څنګه یې ور وغورځووم، اتینا راغله.په خندایې راته غوږ کې وویل "په څه فکر کوې؟" ته وایې چې ته به هم څوك دې کندې ته ور وغورځوې،دادتبرګي زړه غواړي،ته یې نشې کولی، تاهسې قانون ولوست،ادبیات به دې لوستي وای، شاعري، لیکوالي به دې کوله ستایې له قضااوپرېکړوسره څه.ځان ته مې وکتل" رښتیا هم همدغسې شی وم" دوی ته مې وویل " بس روانېږئ"چې روانېدلو اتینا وویل په تبرګي پسې خوبه داتبرګی وروغورځوم چې ډېر به ورپسې خپه وي ،تبرګی یې ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته وروغورځاوه کړنګا يې کوله او موږ تري روان شو،ګندېرى او سرکښ راوان وو خومزل يې نشو کولاى.
له يوه،يوه لاس نه مو ورله زولنې خلاصې کړې. او بيامو ديوه زولنه دبل له زولنې سره ديوګزپه فاصله وتړله. دغسې دهغوى لاسونه ازاد شول. خودواړه يو ځاى روان وو. او که يو په غره کې ښويېدلى واى ،بل هم ورسره رغښته. چې څه مزل مو وکړ. دوى کې د نورتګ شيمه نه وه. پوه شوم چې انرژي يې ختمه ده. له بايك نه مې د انرژي ګولۍ راواخيستې او دوه،دوه دانې مې ورکړې.
زمونږ مزل هره شېبه له خطراو وېرې سره مل و. زمونږ سره يواځې يو لاسي څراغ و. اوهغه هم دبريالي سره چې له ټولو نه مخکې روان و. بريالي هڅه کوله چې دڅراغ درڼاپه مټ لارمالومه کړي خوداموهم ورته ويلي وو چې څراغ دې تل ځمکې ته ونيسي، ځکه چې دغسې يې درڼا دښکارېدو شونتيا لږه ده. خوکه په هوا کې يې رڼا يو لور اوبل لورته درومي بياله هر اړخه اوله ډېرلرې واټن څخه ليدل کېداى شي خويواځې دغه يوه ستونزه اويوه وېره راسره نه وه، بله وېره داوه چې دسرکښ اوګندېري يو، يولاس خلاص و، اوزمونږ مزل په غره کې و، توره شپه وه، زمونږ لږ ډاډ کولاى شول مونږ ته ډېرزيان راواړوي. که هغوى يوه يوه تيږه رااخيستې واى او زمونږ سرونه يې پرې ويشتلي واى نو بس کيسه جوړه وه، هم به يې ځانونه خلاص کړي وو اوهم به يې غچ اخستى و. نو دهمدغو وېرو اوخطرونو له امله ډېر ويښ روان وو. يوه فکر چې زه يې دوېرې او کرکې نه ډکو فکرونو ته وړلم هغه دشنوګټودقاضي په نامه ددغه سرخلاصي ټوليزقبرفکرو. په همدې مې فکرونه کول چې دې ته به خداى خبر څومره انسانان ورغورځول شوي وي، اوپدې هم ويرېدم چې هسې نه په دغو غورځوونکو کې خداى مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه مونږ هم شمېرشو، دافسوس او درد خبره داوه چې دمحمدين گل په خبره دا پدې سيمه کې يواځينی ټوليز قبرنه دی، په کيراله کې دوه همدغسې اجتماعي قبرونه دي، چې دکمونيستي رژيم په وخت کې يوه شپه دولتي ځواکونه دکيرالې له کلي نه تاوشول اوچې سهار يې څوك موندل راوستل يې اوپه بلډوزريې پرې په ژونديني خاورې اړولې، دهغه په وينا دشنو گټوله قاضي نه لمر پرېواته ته، دلغمان دعلي شنگ دميل درې په خوله کې هم په يوټوليز قبرکې په لس گونو خلك ښخ شوي دي. همدغه ډول دارگون دپله، دبرکي برك، دباميانو او دليلې ددښتې په ټوليزو قبرونو اوعام وژنو سترگې نشي پټېدای دمحمدين گل دغو خبرو مې په غوږونو کې ازانگې کولې چې درزشو، او ورسره په ناوکې کړنگا جوړه شوه، چې ومې کتل دگنډېري پښه ديوې گټې سره لگېدلې وه ده تيندك وخوړ اوگټه ښکته وغورځېده، په ناوکې يې شور جوړ کړ. ماهم ستوروته وکتل پوه شوم چې شپه پخه شوه، دوی به وږي شوي وي، ځکه پښې په ځان پسې راکاږي. اتينا ورله دسارانو چرگانودوه، دوه پټونونه ورکړل، دغه چرگان مو دورځې ښکار اوبيا په انگارپاخه کړه، هغوی ډېرپه مينه وخوړل مافکر کاوه چې ياوږي دي اويايې خپل برخليك منلی و، پوهېدل چې وژنو يې نه او نور چې هرڅه کېږي شپه يې تر منځ ده. نو ښه ډاډه روان وو. دوی مخکې او مونږ ورپسې.يو،يوبايك مو هم ورکړی و. يواځې تمانچې او کارتوس له مونږ سره وو. چر با نگ و چې له سمه لام نه تېر شو، گنډ ېري اوسر کښ لومړی خپل کلي ته او بيا يو بل ته و کتل په تياره کې يې سترگې نه ښکارېدې چې د غم او دردسمه اندازه راته لگېدلې وای خوددوی لومړی خپل کلي او بيا يوبل ته له مږ غوندې سر اړولوسړی پوهېده چې سترگو له به يې تږمې او ښکې را غلي وي . زه خپله هم خپه شوم ، فکر مې کاوه چې اوښکې که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځوانيمرګ ځوی سر ته د ناستې مو ر له سترګو بهېږي ، که د جبري
واده په ډولۍ کې د کښېناستو په وخت د کومې پېغلی درنجوله ډکو
سترګونه تويېږي او که د خپل قاتل او مجرم پلار له مرګ نه وروسته د
خپلی پلرنی مېنې د ليدو پر وخت د يو مجرم له سترګو بهېږي درې واړه د
يو ډول بې وسۍ ښکارندويه دي . درې واړه ديو ډول اور نه ساه اخلي او
درې واړه يو ډول تودې او تروې وي . خو بياهم د انسانانو د عامه خير
غوښتنې له مخې مجرمانو ته سزا ګانې تاکل شوي دي .او که سزا وې له
منځه لاړې شي جرمونه ډېرېږي او ډېری جرمونه پخپله دانسان لخو ا
انسان ته يوډول سزاورکول دي نو که سړی په خلاصو مغزو فکر وکړي دې
پايلې ته ر سېږي چې سزا انسان ته ورکول کېږي، که هغه يو روغ او
شريف انسان ته د يو مجرم لخوا وي او که د قانون لخوا مجرم ته . خودا
دويمه ترې کټوره ده ځکه چې لومړی خو په انصاف ولاړه ده ، او انصاف
د انساني اخلاقو هغه ستره او لوړه پوړۍ ده چې څوك وروړسېدنو
"ورسېد" او بله ښېګڼه يې داده چې د غسې د جرمونو کچه را ټيټېږي او د
جرمونو د کچې را ټيټېدل د انسان لپاره دسزا را کمېدل دي . زه له دغو
فکرونو سره روان ووم چې ومې کتل پوه شوم چې دمټينې خوا او شا سيمې
ته رارسيدلي يوو، دا هغه ځای و چې ما او اتينا پکې دمه کړې وه . دسهار
د لمانځه وروسته مو ډېر چټك مزل کړی و او يا به داوه چې په مخ ښکته
به روان وو خو لا ځړه نه وه خوره چې حلالزو ته رانژدې شوي وو. په
اتينا،برياﻟﻲ ، ګنډ ېري او سرکښ ټولو مې نظر واچاوه ټول ښه ستړي
مالومېدل چې کتل مو مخې ته وړه غوندې کنده راغله .دا سې کنده نه وه
چې سړی دې پکې ورك شي خو بس يو ځوړ غوندې و په دغه ځوړ ورښکته
شوو چې دشپيلي غږ شو دشپيلي داورېدو سره مونږ ځانونه دخطرسره مخ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګڼل. یو خوا بل خوامو وکتل. څه مو ونه لیدل. چې ناڅاپه دکلاشینکوف ضربه ډزې شوې.په دغه ژوروالي کې ښکته وړه غوندې کنده وه ،مونږ ترې همدغې کندې ته ودانګل. زندانیان څه شیبه ولاړوو. بیا هغوی هم راکوزشول. مونږ سرونه ورو،ورو پورته کړل. بیا ډزې پیل شوې. دکندې له سرنه یې دوړې پورته کړې . مونږ ځایونه بدل کړل. بیاموسرونه ښکاره کړل. بیا راباندې ډزې پېل شوې

خوداځل مود ډزو ځایونه مالوم کړل. ستونزه داوه چې زمونږ سره تمانچې وې. دتمانچې او دکلاشنکوف په ډزو کې ډېر توپیر وي. دهغوی له ډزو داسې برېښېده چې لس یادې ته نژدې کسان دي. مونږ دهغوی په اندازه ډزې هم نشوې کولای ځکه چې دومره ډېر کارتوس مونه لرل. په کنده کې مو ځایونه بدلول رابدلول او یو، یو ډز مو کاوه. هغوی پرله پسې ډزې کولې او پوهېدو چې ورو،ورو رانژدې کېږي. مونږ یې دسخت اورلاندې نیولي وو. مرمۍ مو له غوږو سره تېرېدې. شپېلي یې وهل. ماسر جګ کړ. لکه چاته چې مالوم وي چې له همدې ځای نه به دچا سر رااوچتېږي او تیار ماشه په لاس ناست وي، همدغسې د سر داوچتولو سره سمې راباندې ډزې وشوې. ماځان شاته ګوزارکړ.

اتینا چیغې کړې چې ګنې ولګېدم اودچیغوسره یې رامنډه کړه. ماورته غږ کړ"بچ یم. هیڅ خبره نشته" بیایې چیغه کړه

-" بچ شه"

اود غږ سره سمه او چته شوه،ګنډېري له یې په سینه کې یوه کلکه لته ورکړه. دهغه دلاسو نه یوه لویه تیږه پرېوته او ستوني ستغ پرځمکه وغورځېد،ددې سره بیا ډزې شوې. اتینا ځان راوغورځاوه.زما په ورنونوېې شا ولګېده. ماته یې په غوسه وویل"په لستوڼي کې ماران ساتې ،که په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ګټه یې ویشتلی وای. نو څنګه به و، په خوله مې درته وویل چې ځان ترې خلاصوو،خو نه دې منله"ماهم ورته په غوسه وویل"څه پرې وکړم،لاس تړلي بندیان راباندې وژنې....؟
په هماغې غوسه یې وویل "دوی اجرتي قاتلان دي،دوی مېلمانه وژني،دوی تاته دلورینې وړښکاري؟"
-"نوکه زه نیول شوي اولاس تړلي خلك ووژنم، زه به دترحم وړیم؟"
غلې شوه. هماغسې مې په ورنونو پرته وه. لاس یې رااوږدکړ. په سینه کې یې ورو ووهلم او اشاره یې وکړه چې مخامخ وګوره، چې ومې کتل سرکښ اوګندېرى سره خپلو لاس او ګرېوان دي .یوبل په لغتو او سوکانو وهي" زمونږ سره یې دنندارې وخت نه و،تمانچه مې ورته ونیوله،هغوی هم کلار شول .ډزې ډېرې شوې وې او شپه، په شپه رانژدې کېدې هم . مونږ پوهېدو چې دوی غواړي ګېره رانه تاوکړي. محاصره موکړي. مونږته مخامخ یوه وړه غونډې غونډۍ وه. او که دغه غونډۍ هغوی نیولې وای. نوزمونږ ویشتل ورته اسانه وو. دغونډۍ نه زمونږ پټنځای (مورچل) ببخي لکه دورغوي غونډې ښکاره ښکارېده. دوی مې پرېښودل او زه په ښویېدو، ښویېدو په یو-رو کې ښکته روان شوم دېرش،څلوېښت ګامه چې لاړم نور له مقابل لوري پټ ووم.په منډه،منډه دغونډۍ شاته لاړم او ببرته ورته راوختلم. دیوې لوې ګټې شاته کښېناسم.په تمانچه مې لرلید (دوربین) وتاړه اوهغوی ته مې مخامخ کړ. دیوې ونې شاته یو کلاشینکوف واله ناست و.مخامخ یې ډزې کولې،لږه شېبه مې ورته وکتل،خندا راغله دده ډزې لکه دړانده دلاس غرګى، بس ویشتل یې کول،نوریې نه کتل چې په څه،په چاوځنګه ډزې کوم. پوه شوم چې داله وېرې داسې کوي اوداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك دوبرې اچولو او خورولو دپاره ډېر په كار راځي. ماهم په ښي مټ وويشت، فكر كوم لاس يې مات شو.ټوپك يې وغورځوو اوچيغې يې كړې. څنګ ته ديوې ګټې شاته بل پټ ناست و، سر يې نه ښكاره كاوه. خو په لاس يې ده ته اشاره كوله چې دلته راځه. په هغه مې ډز وكړ. لاس يې خطاشو،خوايې ولګېده. اونوريې منډه كړه.يو بل خطا ډزمې هم پرې وكړ. بس نور مې پرېښود ماويل دايې بس دى. بېرته مې نظردزخمي خواته راواړو. دهغه خواته بل كس راغلى و. دايې راپاڅاوه. روان يې كړ. ماپرې ډز وكړدپښو منځ مې ورله وويشت.هغوى هم په منډه شول. ماويل ځه دوى هم دتېښتې لپاره دليل لري. نور نه راګرځي. زه پوهېدم چې جنګونه په دوه ډوله دي. يو مقدس جنګونه دي. چې دسپېڅلو ارمانونو دپاره كېږي.پدغو جنګونو كې كاربېدونكى ځواك له روح سره تړاولري، وجودونه پكې په خوړونه پوهېږي او دردونه يې خوندلري.
دشوروي سره په جهاد كې ډېروافغان ځوانانو لوى وېښته پرېښودل اوويل به يې په جهادكې چې سرې زخمي شي، سرې وينې يې په وېښتو ورو،وروبهېږي ډېر ښه خوند كوي. داځكه چې دغه مقدس جنګ و. ديو سپېڅلي ارمان دپاره و. او پورې تړلي دردونه هم خوارړه و. بل ډول جنګ همدا وچې زما مقابل لورى پكې راښكېل و. دچاسره راغلي و. ددې دپاره چې يومجرم وژغوري .پدې كې ددوى تښتردل لازمي خبره وه ،ځكه چې ددوى جنګ ددوى له عقل اودماغوسره تړاولري نه له روح سره، زه په خپل ځاى ناست وم.
يو،يو ډز مې كاوه. او له هر ډزسره يو، يوكس تښتېده.
خوچې وبه تښتېدل له يوه كنډوه اوښتل، كنډو د ځېړۍ غوړاڅكي، ممانو او ګورګورو په ونو پوښل شوى ؤ. مابه چې څومره هڅه وكړه، اخوا به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څوك نه لیدل، نو فکر مې کاوه چې له دې ځایه څوك په منډه زغلي بیابه د راټینګېدونه وي خو فکر کوم چې هلته هم ورسره داسې څوك ؤ، چې دوی یې راګرځول او جګړې ته یې هڅول یو وخت ؤ چې دشالخوا راباندې ډزې پیل شوې، زه چې دکومې ګټې شاته ناست وم، دهغې بل اړخ ته راواووښتم، چې ومې کتل درې کسه مې شاته راتاو شوي دي. ما ځان غلی کړ، پدې فکر چې کېدای شي دوی د څه شېبې لپاره پرله پسې ډزې وکړي بیا پسې ساړه شي نو هله به پرې زه ډزې کوم، خو زما دغه فکر سم نه و ځکه چې هغوی ماله د ارام کښېناستو وخت رانه کړ د بل لوري نه هم راباندې ډزې پیل شوې، چې شاته مې وکتل په اتینا دوی هم ډزې دومره ډېرې وې چې دوی ته یې هیڅ دسر جګولو وخت نه ورکاوه او حمله کوونکي پرله پسې د دوی په لور را وړاندې کېدل،چې ځانته مې فکر شو نورماته هم دکښېناستو او پټېدو کوم ځای نه و راپاتې، یوې وړې غوندې تیږې ته اوږد، اوږد پروت ووم نور که دغه ځای کې پروت پاتې کېدم نو هم زما ژوند په خطر کې و او هم داتینا او بریالي،له دې ځای نه ډزې هم نشوې کېدای که ډزې مې کولې پکار وه چې پاڅېدلی وای او پا څېدل دمرګ په مانا وو بله لار راسره نه وه، پرېکړه مې وکړه چې پاڅېږم، لومړی مې غلي، غلي دهغوی دپټېدو ځایونه مالوم کړل او بیا پاڅېدم. ښېخي حیران شوم، ګورم چې پر هغوی دشا له لوري نور وسله وال خلك راغلل او ډزې یې پرې وکړې دوی مخونه هغوی ته وګرځول زه ترې خوندي شوم ما اتینا دوی ته وکتل، ګورم چې په هغوی چا مخکې ډزې کولې اوس ورته هغوی شا راړولې ده، او دنورو سره په ډزو لګیا دي مونږ هم ورسره ملګري شوو، نوې راغلې ډله مو اسماني مرسته وګڼله د لږې شېبې نه وروسته بریدکوونکي نور وتښتېدل ، دوه کسان چې ډېر مخکې راغلي وو پاتې شول یو یې بریالي پداسې حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ونيو چې له نورو سره په ډزو اخته و اخير يې بل ملګري هم پښې سپکې کړې.

نيول شوي کس ته چې مې لاسکړۍ(زولنې) ورواچولې، بريالي په شا يو ډب ورکړ

- ورته وې ويل "مخکې شه! خدای سره يوځای کړئ"

دبريالي نه مې پوښتنه وکړه چې ته يې پېژنې؟

وې ويل" داسورمنګول ملخی دی کنه".

بريالي ته مې وويل

-"زمونږ سره داچامرسته وکړه،که دوی نه وای راغلي مونږ خو په تمانچو دکلاشينکوفونو او راکټونو مقابله نشوه کولای" وې ويل

-"هغه دی، له کنډوه څوك راواوښتو،وګوره څوك دی؟"چې ومو کتل اسلم کاکا و.يو بل کس يې لاس تړلی راروان کړی و.پنځه،شپږ کسه ورپسې نور هم راروان وو،بريالي وويل

-"کار وشو،دالاس تړلی ميری دی"بريالي ته مې وويل "څو قدمه به مونږ ورشوو" ورغلو اسلم کاکا ته مې وويل

- "ته څه خبرشوې چې مونږ په سخته کې ګېر يوو" لومړی خو مافکر کوو چې ځواکمن او تبرګی سره اوس هم خپلو کې وران دي او دوی به دبل چا باندې ته تللي وي خو ما څه وخت وړاندې څه کاڼي ، ماڼي جرمني ته وړي وو، کلي کې نه وم، په دغه وخت کې ددوی جوړه شوې ده، دې هم اندېښنه راچولې وه غوښتل مې ستاسو له احواله ځان خبر کړم او بل، ستاسو دنيولو لپاره لارې ويشل شوې وې،دابرخه زما رسېدلې وه، ما تاسو تر يوه ځايه څارلئ،نوره راته داسيمه بې خطره ښکاره شوه. زه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه لاړم لړه شېبه وړاندې مې ډزې واورېدې، بس ځان مې
راورساوه.ماورته په خندا وويل
"نو تاته زمونږ دنيولودنده درسپارل شوې وه که زمونږ د ساتلو؟"
- ټکورجانه!دنيولو دنده دې وروسته راوسپارل شوه،لومړی دې دساتلو
دنده راسپارل شوې وه،ځکه چې که تاسې مې نه وای ژغورلي دهغوشين
سترګو راتلل دلته حتمي وو اوکه هغوی راغلي وای نو زمونږ دپښتنې سيمې
ستر به مات شوی وای.
- "خوکاکا! يوبل څه هم وکړئ"
- "څه وکړو؟"
- "پدې پښتنه سيمه کې خو دابې پښتومرګونه مه کوئ،ولې پکې زه
ويرېدم،پرېږدئ چې دنوروسيمو او نړی خلک ورله راشي،سيل يې
وکړي،زمونږ دژوند او کلتور نه خبرشي"
- ملخي ته يې اشاره وکړه"دداسې بې غېرتو يوه،يوه ډله به ترې
ختموو،که خدای کول زربه پاک شي،
- له ختمولو نه يې تېرشئ،ژوند ور وښيئ چې دخپل ژوند پايښت دبل په
نابودۍ کې ونه ګوري.
- ددې دپاره يو ډاډپکار دی، يوداسې څه پکاردي چې د دوی سترګو ته
وبرېښېږي او دوی پوه شي چې دچا په مرګ کې نه، په ګډژوند کې يې ګټه
ده بيا يې وخندل خبره خو دچا غوږونو ته رسولی شې که دې سيمې ته
سړک جوړشي او په ټول ګټيو پروژو فکر وشي چې دابېر ځنې ورته دغرونو
نه راکوزشي نو فکر کوم چې مونږ به ژوند زده کړو،مونږ په زده کړه کې له
هيچانه کم نه يو،زه فکر کوم چې دا سيمه هم داسې کېدای شي چې نه
پکې مېلمه ووېرېږي او نه کوربه،بيايې ملخي ته وويل "ځان دې دخير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډۍ ته خېژولی و دمجرمانو دخلاصولو دپاره دوسله والې حملې شاهيدي به در باندې زه کوم"،بيايې سرکښ ته چې لکه دبت غلی ولاړ و،وکتل او وې ويل"او دنورو وژنو گواهي به درباندې سرکښ وايي"

- ماورته وويل"يو مجرم به په بل څه شاهدشي"

- ټکورجانه! پښتانه يو،دسرکښ پلار مړدی وروربه يې دولت ته وسپارو، گرم يې پلار او ورور و،دی خولا تنکی الك دی او که تبرگی هرڅه وودده خوپلار و څه دعا،فاتحه به يې واخلي او زمونږ هم کليوال و دفاتحې دځای متره کېدل يې نه غواړو.

- ورته ومې ويل"سمه ده ستا چې څنگه خوښه وي.

-په اوږه يې راته لاس کېښود،بيا نو تاسو داسې لنډ حلالزو ته ووځئ لس، اته دقيقې مزل دی بيا هلته گاړي پيداکېږي،او زه به په دې خوړ،خوړکې داشرمېدلي تر ولسوالۍ ورسووم.

- ماويل سمه ده!خودبېروجو دايو قلم به دڅو افغانيو وي؟

- په يولك لس يې رانه غوښتی و.

- بيانو دايو ورسره واخله او ځارنوال ته يې ورکړه.

- په غوسه شو"ولې ځارنوال ته بډې ورکوې؟"

- نه! ورته ووايه ديو پنځه پنځوس زري پرځای "ډبل" واخله خو چې داځل مجرمان پرېنږدې.

-وې خندل ،کاڼي ته يې لاس را اوږد کړ او وې ويل"خير دی دځوی وادہ يې و څه به يې کړي وي"بيا مې هغه ترون ليك هم ورکړ چې د دلاور او تبرگي دوی ترمنځ په کې سودا شوې وه .ملخی په کې د سودا ضامن و د د لاور لاسليك او د دوی گوتې پرې لگېدلې وې دا هم له همغه ځيرې جاکټ نه تر لاسه شوی و،چې مونږ فکر کاوه له دلاور نه په چاړه وهل شوی او ويستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی دهغه سره مې ورکړ او ورته ومی ویل دابه هم دشیگل ځارنوال ته ورکړې چې روغ ثبوت دی اودلته څه پیسې هم دې چې د دلاور مېرمن ته يې ورسوي.

اتینا په خبره کې راودانگل .

"پیسي مه ورکوه"

"ولې! بیایې ورته ځوك وړي."

"زه یې خپله وړم،غواړم یوځل بیاهغه خوږه مېرمن ووینم ،زمونږ یې ډېر قدر،مدار کړی"

مونږ لا په دې ورکړه راکړه کې وو چې بریالی وویل "هغه گوره په کنډو ځوك راواوښتل" چې ومو کتل دلا ورور ؤ ،شپږ کسه نور هم ورسره وو اسلم کاکا خپلو کسانو ته څه اشاره وکړه، هغوی گټو ته پریوتل. ماورته وویل نه ! دوی دوستان دي ، دښمنان نه دي - اتینا وویل ټکوره د ځان ساتل ښه دي ، او ددې سره هغه او بریالی له گټو شاته شول او ځان یې حملې ته تیار کړ دد لاور ورور سره راغلي کسانو هم مورچلې ونیولې او دی پخپله زمونږ خواته راغی زمااو اسالم خان کاکا سره یې روغبړ وکړ،بیا یې وویل "زما دښمنان ماته وسپارئ"ماورته وویل "داسې نشي کېدای ته که دهغوی سره کومه ستونزه لرې د قانون په وړاندې یې ورسره اواره کړه دوی مونږ دولت ته سپارو "

- دولت ته به یې نه سپارئ ماته به یې سپارئ

- تاته به یې ولې سپارو؟

- زما پرې پور دی!

- اسلم کاکا ورته وویل"خود ډاکټر خبره سمه ده مونږ یې دولت ته سپارو ،ته ورسره هلته خپلې شخړې اواروه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه وویل که ماپه دولت شخړې اوارولی ،دوی دا دومره وخت په کورونو کې نه وناست
- نوځنگه یې ورسره اواروې ؟
- په خپل مټ یې ورسره اواروم زما ورور ددولت سړی نه و چې دولت به یې ترې غچ اخلي
- ماورته وویل ! دولت غچ نه اخلي ، دولت انصاف ورکوي.
- انصاف دادی چې یا یې ماته وسپارئ، اوکه ماته یې نه سپارئ بیا یې ببرته پرېږدئ چې خپلو کورونوته لاړشي،زه نشم کولی چې دوی ته له زندانه تر راوتو پورې صبروکړم.
- اوکه مونږ ووایو چې پدې کې به مونږ یوه هم ونه منونوبیا؟
- نو بیا به په همدې میدان فیصله کوو، چې تاسویې بیا یئ که مونږ ....؟
- اسلم کا کا ورته وویل "په دوی یواځې سته پور نه دی باندې ،ستا دورور سره یې یوبل ملگری هم وژلی
- دهغه ورونه هم راسره دي، او ددې سره روان شو
- اسلم کاکا پسې غږ کړ - وروره مونږ ستاپه ستونزه پوهېږو خوته ورشه دملگرو سره دې هم خبرې وکړه ، داهم دود نه دی چې مونږ دې ځوك تاته لاس تړلي دروسپارو
ماورپسې غږ کړ ، "اویا دې مجرمان ببرته پرېږدو"غږ یې ونه کړ غلی روان و.اسلم کاکا ما ته اشاره وکړه ،چې ځان پټوه اوبندیان یې له ځان سره کندې ته کړل.زه هم دیوه کمر شاته شوم،ډزې پیل شوې،نژدې پنځلس ملټه له دواړو اړخونو ډېرې تېزې ډزې وشوې ،بیا ورو،ورو زمونږ اړخ کمزوری کېده ځه شېبه وروسته زمونږ له لوري دکلاشینکوف ډزې ببخي ورکې شوې،یوازې داتینا او بر یالي د تمانچو یو، یو ډز راته ،شکته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل د اسلم کاکا یو ټوپکوال په خوړ کې دشیګل په لور په زغاسته دی،په خوېدو،خوېدو داتینا خواته ورغلم چې زمانه لږ لرې دیوه کمر له شانه یې دډز غږ راته ،هغه مې په اندېښنه وپوهېده،زر یې وویل" اسلم کاکا مې له بندیانو سره رخصت که، مونږ به یو ځو شېبې نور هم دوی اخته وساتو چې هغوی لږ لرې وزي"ما ورته وویل"او سر کښ څه شو؟""هغه یې ازاد کړ ومې لیده چې پورته وتښتېد"لږه شېبه مو یو،یو ډز کوو چې دبر یالي ورور مې د غونډۍ په سر ولید چې ښکته کوزېده ،لکه چې دبندیانو دپټېدو کنده یې تشه لیدلې وه،ډزې یې بس کړې اوټولو دشیګل په لور په خوړ کې منډې کړې.مونږ را ولاړ شو ،اتینا وویل"ځه اوس یې نشي نیولی"

بریالي وویل"راځۀ چې ځو ورورېه مې انتظار کوي، په ټلیفون مې ورته ویلي چې موټر دسړك تر وروستي سر پورې راولي.

رښتیا هم مونږ په لس دولس دقیقو کې تر سړك پورې راورسېدو، ګاډی ولاړو.زه اواتیناوروسته او بریالی مخکې کښېناست ، اتینا ته وکتل تندی یې تریو وو ،پوښتنه مې ترې وکړه "ولې؟"وې ویل" په چا به باور وکړې،دایې خپل ورور و،نه یې غوښتل دورور قاتلان یې سزا ووینې"ما ویل "پوهېږې چې ولې ؟" خو دده نوم به پکې راته ځکه "ورته په خندا شوم "نه ساده ګلې!په پښتو کې دې دا متل اورېدلی چې وایي "سر له یې دتندر اوبه ورکړي"دا همغه دتندرد اوبو زور دی اودا اوبه یواځې ده نه دي ورکړي دا تبی(داغ)دهر پښتون مغزو ته شوی ،دتندر داوبو دې تبي ته زمونږ یو مشر شپون صیب چینجی وایي چې دهغه په وینا دپښتنو په مغزو کې دی ته چې یې هرڅه ګنې خو همدغه بلا ده چې پښتون له نورو قومونو نه جلا کوي،دپښتون ددې ټولو بد مرغیو،چې ته یې دسر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ویني لامل هم همدا دتندر داو بو تبی دی،په خندا شوه" اوته چې زما دپاره او بریالی لالا سته دپاره ځان دمرګ کومي ته ورکوي هم تر شا به یې همدا بلاوي"ما ورته وویل"او اسلم کاکا هم زمونږ سره همدې بلا ملګری کړ، یوازې پدې چې ددرې ستر یې مات نشي"وې ویل "نودې بلا ددلاور په ورور ځنګه دخپل ورور قاتلان ازادول؟""ددې دپاره چې دی یې پخپله مړه کړي،ددې بلا غوښتنه داده چې غچ به دبل په لاس نه اخلې"په خندا شوه،"ښه! ده چې زمونږ سره همکاري نه کوله ددې دپاره چې مونږ به یې دده له "ښې"نه وباسو"ماویل "هو! (غوږ کې مې ورته وویل)خو ماته همدغه بلا وایي چې ښه کلکه کله دې وچیچم"بهر ته یې اشاره وکړه چې ومې کتل دبریالي دوی کلي ته را رسیدلي وو،ست یې وکړ چې ورسره پاتې شو.خو مونږ ترې اجازه غوښته وې ویل

"نو چرته ځئ،خو سبابه له همدې ځایه باجوړته لاړشئ،ددلاور دوی کورته به پیسې نه وړئ څه" اتینا غلې شوه،دبریالي ورور وویل

"هغوی خو اوس هلته نشته " بریالي ترې پوښتنه وکړه

"چرته تللي؟"

"دپاکستان حکومت له باجوړ نه ټول افغانان پاڅول،هغوی خو دکندز دارچي وو هلته تللي دي"په زړه کې خوشحاله شوم،بریالی غلی شو"ښه سفر" لاس یې راکړ دی او وروریې دواړه دموټر نه کوز شول ،زه ګاډي ته کښیناستم،اتینا مې ترڅنګ کښیناسته اوبیرته راستانه شو. چې دشیګل ولسوالۍ له راغلو ورته ومې ویل"رښتیا په لومړۍ ورځ چې دلته راغلي وو،تا برګوته وکتل اودلرګو په شمیرلودې پیل وکړ،لرګي دې ولې شمیرل"په خندا شوه.

- ستا دپاره.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ځنگه زما دپاره؟
- مځ مې پورته و،ماویل چې ځوشېبې خوند واخلې.
- یوه شېبه خوند به اوس راکړې؟
- ولې نه !بیاپورته وگورم؟
- نه!یوه خوله راکړه.
- په پښتنو کې ستاغوندې بې شرمه نور شته،(په خنداشوه)که دا بې شرمه کړی هم هغې بلا یې؟
- دهغې بلا یو خوی دادی چې دسړي نه صبر اخلي.
- په خنداشوه "دروغ"
- "ځه "
- هغه شان موسکی وه "دروغ"

زر مې ټلېفون ته لاس کړ دکور شمېره مې ووهله مورمې ټلېفون اوچت کړ، چې زما غږ یې واورېد په مینه یې وویل

-"شکر چې غږ دې اورم" ما ویل

-"مورې! جینکی دې راته ډېرې رېنی، بوڅی کولې، زما دتر کیې واله خدای راکړه"

-"وی ځویه! انگور خو داسې خوند کوي چې چجوش (چای جوش) له شنه چای نه را ډك کړي، ځنگ ته دې کېنې، او ورو، ورو درسره مشغولېږي، زه به دې دترکی په ژبه ځه پوه شم" ما ویل مورې

- "ستانه هم ښه په پښتو پوهېږي او زمانه هم، که نه یې منې داده خبرې ورسره وکړه " او ټلېفون مې ورکړ دمورغږ مې نه اورېده خو اتینا وویل - "مورې! سلام"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ځان ډېره نیك مرغه ګڼم چې ستاسره خبرې کوم، ټکور چې درسره څومره لېونی عشق لري همدغومره یې در باندې زه هم په نالیدلې مینه کړې یم"

-"رښتیا وایي ترکۍ یم"

-"دده نه"

-"تېر لس کاله مو سره یوځای تېر کړي"

-"په کونړ کې یو"

"هو،رضایم،بس مورې دا لېونی به مې په نصیب و"

"جوړه پېژنم، دناوې کورته چې یې وړئ، خو زما کور دلته نشته"

"مورې! تا چې راله څه واخیسته، هماغه زماخوښ دي"

"نن به کندز ته راشئ"

په خندا شوه "ښه! په سودا پسې"

بیایې ټلېفون راکړ دمور غږ له خوښۍ ډك و "واده کله غواړې"

-"(په خندا) دخیر کار دی که نن کېږي سباته یې څله پرېږدې"

-"هغه هم په خندا شوه"حوشحالي اوږده ښه وي سباته به یې پرېږدو"

-"ستا چې څنګه خوښه وي"

-"خدای مو پخیر راوله"

او ټېلفون یې بند کړ ما هم ګاډي له پونده ورکړه دکونړ او جلال آباد په سړك دجوړولو کار روان و او مونږ ته یې ګټه داوه چې اوار شوی و له جلال آباد نه ترسروبي پورې خو په مزل هیڅ پوه نشو سیلۍ به له ګاډي دورې نه وې وړې چې سروبي ته راورسیدو، له" لته بند، هر وخت بند" نه خومې زړه چاودلی و په ماهیپر مې راسیخ کړ. دسروبي له بازارنه راپورته د نښترود بڼ څنګ ته پولیس ولاړ وو د درېدو اشاره یې وکړه، خو اتینا ورته له وړاندې موسکۍ شوه، لاس یې ورته اوچت کړ، پولیس هم څنډې ته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مخ راواړو ، وې ويل "رښتيا هم چې ښځو ته ډېر په درنه گورئ" په زړه کې مې وخندل چې ورې يوه،له تنگي چې راواوښتو ، لار بنده وه، يو نوى پلگى جوړشوى و او دواړه اړخونه يې لا له نور سړك نه جلا وو څنگ ته يې لويه كنده وه خوښه داوه چې اواره وه په هغې مې موټر راواچاوه مخكې ايسه مې ورله فعاله كړه په خوارو راووت. له كابل نه تر كندزه نوسړك ببخي لكه شيشه اوارو، خو بياهم تره غونى ماښام كندز ته ورسېدو، شپه موپه رحمان الله وروړه، پخوامې څه وخت په كابل كې دنده لرله،زه او دى سره يوځاى وو،په يوه خونه كې اوسېدو،اودواړه داكبر باچا لټان وو،چې مېلمه به نه و راپېښ شوى دشپې ډوډۍ مو نه خوړه،ځكه پخول يې راته يوه بلاوه او هوټل ته تلل بله، روژې به مو په نهره نيولي .دى كم خبرى و خو ديو ښه دوست ځاى پرې ډكېده خانه آباد بندر كې يې كوچه شكر كې چې مابه ورته" "دخوږو كوڅه" ويله كور و بس له پاخه سړك نه مې په همدغې چكړې كوڅې موټر ورتاو كړ ورمو و ډباوه دى خپله راووت، اتينا ته يې وويل

-"خورې! ته دننه لاړه شه" او مونږ حجرې ته لاړو كورته مې خبر وركړ چې زمونږ شپه په كندز كې ده دشپې مې دوى ته هم ټوله كيسه وكړه دواده، زېرى مې هم وركړ. پلارې دكندز په تاريخ راته غږېده ويل يې نايب الحكومه شېرخان ناشرد كندز نقشه د ډهلي له زاړه ښاره راوړې وه،دكندز په پسلونو او كرهڼيز ارزښت هم راته وغږېد، چې ولې كندز ته د غلو كندو وايي. دشپې تر ناوخته درحمانالله سره چې په حجره كې راسره پروت و، مشغولېدم، بياويده شوو ، دسهارچې اته بجې شوې نوره مونږ دتگ تا بيا نيوله چې بهر كوڅه له موټرو ډكه شوه چې ومې كتل وروړمې و لويه ورا (جنج) يې راوستى ؤ،كوربه مو ټول مېلمانه راوستل، ميوې يې ورته مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کېښودې ماته يې وويل "جامي دې واغونده" چې لمباځای ته ورغلم نوې جوړه ځوړنده وه وامې غوسته، دګلونو يو هارېې را په غاړکړ څه شېبه وروسته اتينا يو ځل بيا په څادر کې پوښل شوې اودرحمان الله مور له مټه نيولې راښکاره شوه. اتينا چې ګاډي ته وختله ده خپلې مورته وويل "مونږ په خپل ګاډي کې لاړشو ماته يې وخندل" "غوږ کې يې راته وويل" بېګا هم سره بېل وې، ددې وخت دا پټې خبرې ډېر خوند کوي" دواړه د ګاډي وروستي سيټ ته وختو، ورور مې ګاډی روان کړ دکندز له ښاره چې ووتو، په يوګوټ پېرورتاوشو، مخې ته دښته راغله، په دښته کې ښې لاسته راون شو څه شېبه وروسته غونډۍ مخې له راغلې، داسې غونډۍ چې خلاصېدن يې نه ؤ، او داسې اوارې لکه هګۍ چې په کومه موټر وربرابر شو، پرې خېژه، او بېرته دزړه ديوې يخې هوا سره لکه دسرکس زانګو اوار کوزېږه، ورور ته مې وويل "زه خو مخکې پدې لاره نه ووم راغلی، وې ويل "ته دامام صيب په لاره راغلی وې، ار چې خپله لار هم لري، خود بمونو وېره پکې ده " اتينا وويل "کاش دولت مودومره وس لرلی چې پدې کې يې څنګل جوړ کړی وای، ټوله خاوره ده" زه ورته موسکی شوم، چې زمونږ پټي له تندې وسوځېدل دا راله ځنګلې شنې کوي. نژدې يونيم سات مو په غونډيو کې اله ډينګ (اندرچو) وکړ چې دارچي شنو ځمکو ته ورسېدو اتينا وويل "لکه چې دارچې دښته داده" ماويل "څنګه دې وپېژنده" وې خندل "رښتيا هم ډيره شنه او اواره ده،" (بيا يې وخندل) خو تا ويلې وو چې په ترکيه کې داسې ځمکه نشته" په خندا مې ورته وويل "نه يې منې؟" "که دا اوبه پرې راډېرې کړئ درسره وبه يې منم" څه شېبه وروسته دارچې بازار ته ورسېدو اوبياله هغه ځايه په لمر پرېواته،ته له څه شېبه مزل وروسته دکلا په دروازه ورننوتو وړوشور او ګډا شروع کړه او په موټر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوانه دګلونو اومېوو باران جوړ شو کومې ښځې بل کړی لالټين اتينا
ته لاس کې ورکړ، يوې يو هلك غېږکې ورکړ، بلې ورته يوه پياله شيدې
راوړې، يوې شيطانې پرې اوبه راشيندنې چې سمې نيمې يې زما په سر
واړولې، مورمې چې ښکلولم دسترګو په دواړو کونجونو کې يې اوښکې
غوټه شوې وې، ما دهغې په سترګو کې لکه دشبنم غوندې پاکو رڼو
اوښکو ته کتل چې چا ورته غږ کړ "دځوی په ننداره يې راشه، وايي څه
ورکوې" چې مخ مې واړوو، اتينابيادرحمان الله مور له مټه نيولې وه،
دکوټې دروازې ته ولاړ وو، مورمې ورمنډه کړه،

-" څه چې ددې خوښ وي"

-"نه! مالوم يې کړه" په خندايې ورته وويل

-"ته يې ورکړه، څه چې ستاخوښ وي"

-"ماته خودنغري او دتناره دسر خير، خيرات ښه ښکاري، د اخرت ګټه ده "

-"دهغې دربېمه مې هم ورکړې اوهاغه برګۍ غوا هم"

بيا ننوتل زه بهرراووتم، دېګونه باندې وو ، مېلمانه تلل راتلل، پلارته مې
ورغاړه وتل، څه يې ورته ويل او هغه ماته ګوته نيوله خو زما تادي وه،
په زړه کې مې ويل چې اوس زر، زر شپه شي، دا ورځ لکه د پهرې (څوکۍ)
دشپې غوندې اوږده شوه، ماسختن نکاح وتړل شوه، بيا پسې دکلي هلکانو
اتڼ پيل کړ، دشپې ترناوخته اتڼ روان ؤ بياغلی غوندې دخپلې کوټې په
لور وخوځېدم چې په وره ننوتم، اتينا راولاړه شوه، موسکۍ شوه، وې ويل
"پخير راغلې"

سره ددې چې څومره ورسره بلد ووم، بيامې هم زړه دربېده، ورته موسکۍ
شوم، سرمې ورته وخوځاوه. دشيدو پياله يې راوړاندې کړه خولې ته يې
راله ونيوله، نيمه ما وڅښله، بيا مې دهغې سرو شونډوته وروړه، پاتې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وڅښله. دخبرو دپیل په سریزه پسې گرځېدم، فکر مې کاوه، هیڅ
خبره مې له خولې نه راخته، هغه راباندې وپوهېده، وې ویل
"دا د الماسو هار مور، راکړ، او داټیکه، چارگل اووالۍ ستاد دوست مور
راکړې،ببگا چې مو ورسره شپه وه، څومره خواږه خلك وو، مېرمن یې راله
لاسونه په نکریزو سره کړه،ویښته یې راله جوړ کړه،خالونه یې راله
ووهل" مایواځې وویل
-" ښا، ډېر ښکلي دي"
نوره مې دزړه پخوانۍ درزا په یوې بلې درزا اوښتې وه،پوهېدم چې په
رگونو کې مې څه اورغوندې زغلي رازغلي،هغه بیا موسکۍ شوه،
وې ویل
"رښتیا دبریالي مېرمن دلته واده له راغلې وه، هغه پیسې مې ورکړې" بیا
موسکۍ شوه،
نور مې صبر ونه شو، ښی لاس مې ور اوږد کړ،له وربل نه مې راونیوله،رنگ
یې سور شو.
"څه کوې؟"
" پیل به یې په سنتو وکړو"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library